

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2015/612 al Consiliului din 20 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2015/613 al Consiliului din 20 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1183/2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 889/2005** 3
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/614 al Consiliului din 20 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo** 10
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/615 al Consiliului din 20 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire** 29
- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2015/616 al Comisiei din 13 februarie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 480/2014 în ceea ce privește trimiterile la Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului** 33
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/617 al Comisiei din 20 aprilie 2015 de modificare pentru a 230-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida** 35
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/618 al Comisiei din 20 aprilie 2015 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 37

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/619 al Comisiei din 20 aprilie 2015 de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cantităților ce fac obiectul cererilor de licențe de import și al cererilor de drepturi privind importul depuse în perioada 1-7 aprilie 2015 și de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 octombrie-31 decembrie 2015 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul (CE) nr. 616/2007 în sectorul cărnii de pasăre	39
--	----

DECIZII

★ Decizia (PESC) 2015/620 a Consiliului din 20 aprilie 2015 de modificare a Deciziei 2010/788/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo	43
★ Decizia de punere în aplicare (PESC) 2015/621 a Consiliului din 20 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a Deciziei 2010/656/PESC de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire	63

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

★ Regulamentul nr. 118 al Comisiei Economice pentru Europa din cadrul Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) – Specificații tehnice uniforme în ceea ce privește comportarea la foc și/sau impermeabilitatea la combustibili sau la lubrifianți a materialelor utilizate la construcția anumitor categorii de autovehicule [2015/622]	67
--	----

Rectificări

★ Rectificare la Decizia 2013/743/UE a Consiliului din 3 decembrie 2013 de instituire a programului specific de punere în aplicare a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziilor 2006/971/CE, 2006/972/CE, 2006/973/CE, 2006/974/CE și 2006/975/CE (JO L 347, 20.12.2013)	96
★ Rectificare la Adoptarea definitivă (UE, Euratom) 2015/339 a bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015 (JO L 69, 13.3.2015)	96

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2015/612 AL CONSILIULUI

din 20 aprilie 2015

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 215,

având în vedere propunerea comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Măsurile adoptate de Uniune privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/101/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, inclusiv înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale anumitor persoane fizice sau juridice, entități și organisme, sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 314/2004 al Consiliului ⁽²⁾.
- (2) Anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 314/2004 enumeră persoanele și entitățile care beneficiază de o suspendare a înghețării fondurilor și a resurselor economice în temeiul regulamentului respectiv.
- (3) La 19 februarie 2015, Consiliul a adoptat Decizia 2015/277/PESC ⁽³⁾ prin care a eliminat numele a cinci persoane decedate din anexele I și II la Decizia 2011/101/PESC.
- (4) Măsura respectivă intră în domeniul de aplicare al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și, în consecință, este necesară reglementarea la nivelul Uniunii astfel încât aceasta să producă efecte, în special pentru a se asigura aplicarea sa uniformă de către operatorii economici din toate statele membre.
- (5) La 19 februarie 2015, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2015/275 al Comisiei ⁽⁴⁾ a eliminat numele a cinci persoane decedate din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 314/2004.
- (6) Anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 314/2004 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 314/2004 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ Decizia 2011/101/PESC a Consiliului din 15 februarie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 42, 16.2.2011, p. 6).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 314/2004 al Consiliului din 19 februarie 2004 privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 55, 24.2.2004, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2015/277 PESC a Consiliului din 19 februarie 2015 de modificare a Deciziei 2011/101/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 47, 20.2.2015, p. 20).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/275 al Comisiei din 19 februarie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 al Consiliului privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 47, 20.2.2015, p. 15).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 20 aprilie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

F. MOGHERINI

ANEXĂ

În anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 314/2004, numele următoarelor persoane fizice se elimină din rubrica „I. Persoane”:

I. Persoane

	Nume (și eventualele pseudonime)
	Chindori-Chininga, Edward Takaruza
	Karakadzai, Mike Tichafa
	Sakupwanya, Stanley Urayayi
	Sekeremayi, Lovemore
	Shamuyarira, Nathan Marwirakuwa

REGULAMENTUL (UE) 2015/613 AL CONSILIULUI**din 20 aprilie 2015****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1183/2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 889/2005**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 215,

având în vedere Decizia 2010/788/PESC a Consiliului din 20 decembrie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo și de abrogare a Poziției comune 2008/369/PESC ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea prezentată în comun de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și de Comisia Europeană,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 al Consiliului ⁽²⁾ pune în aplicare Decizia 2010/788/PESC și dispune anumite măsuri împotriva persoanelor care încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo (RDC), printre care și înghețarea activelor acestora.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 889/2005 al Consiliului ⁽³⁾ a impus anumite măsuri restrictive referitoare la interdicția de a acorda asistență tehnică și financiară în legătură cu activități militare în RDC, în conformitate cu Decizia 2010/788/PESC a Consiliului.
- (3) Rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (RCSONU) 2198 (2015) a modificat criteriile de desemnare a persoanelor și a entităților care fac obiectul măsurilor restrictive prevăzute la punctele 9 și 11 din RCSONU 1807 (2008). Prin Decizia (PESC) 2015/620 ⁽⁴⁾, Consiliul a hotărât să extindă în mod corespunzător domeniul de aplicare al criteriilor respective.
- (4) Măsura respectivă intră în domeniul de aplicare al tratatului și este necesară o acțiune de reglementare la nivelul Uniunii pentru punerea sa în aplicare, în special pentru a se asigura aplicarea sa uniformă de către operatorii economici din toate statele membre. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 ar trebui modificat în consecință.
- (5) Dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 889/2005 ar trebui să fie integrate în Regulamentul (CE) nr. 1183/2005, iar Regulamentul (CE) nr. 889/2005 ar trebui să fie abrogat.
- (6) De asemenea, unele dintre dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1183/2005 ar trebui să fie actualizate pentru a reflecta fomalările standard folosite în acte juridice recente referitoare la măsuri restrictive în materie de răspundere, de satisfacere a pretențiilor și de eludare a interdicțiilor.
- (7) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

⁽¹⁾ JO L 336, 21.12.2010, p. 30.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 al Consiliului din 18 iulie 2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo (JO L 193, 23.7.2005, p. 1).⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2005 al Consiliului din 13 iunie 2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1727/2003 (JO L 152, 15.6.2005, p. 1).⁽⁴⁾ Decizia (PESC) 2015/620 a Consiliului din 20 aprilie 2015 de modificare a Deciziei 2010/788/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo (a se vedea pagina 43 din prezentul Jurnal Oficial).

- (a) «pretenție» înseamnă orice pretenție, în cadrul sau în afara cadrului unor proceduri judiciare, introdusă anterior sau ulterior datei intrării în vigoare a prezentului regulament, în temeiul unui contract sau al unei tranzacții ori legată de acesta/aceasta, și include în special o pretenție:
- (i) privind executarea oricărei obligații care rezultă dintr-un contract sau dintr-o tranzacție sau legată de un contract sau de o tranzacție;
 - (ii) privind prelungirea sau plata unei obligațiuni, a unei garanții sau contragarantii financiare, indiferent de forma acesteia;
 - (iii) privind despăgubiri care se referă la un contract sau la o tranzacție;
 - (iv) care este reconvențională;
 - (v) privind recunoașterea sau executarea, inclusiv prin *exequatur*, a unei hotărâri judecătorești, a unei hotărâri arbitrale sau a unei hotărâri echivalente, indiferent de locul unde a fost pronunțată;
- (b) «contract sau tranzacție» înseamnă orice tranzacție care, indiferent de formă și de legislația aplicabilă, cuprinde unul sau mai multe contracte sau obligații similare stabilite între părți identice sau nu; în acest scop, termenul «contract» include orice obligațiune, garanție sau contragarantie, în special de natură financiară, și orice credit, independent sau nu din punct de vedere juridic, precum și orice clauză aferentă derivând din tranzacția respectivă sau legată de aceasta;
- (c) «autorități competente» înseamnă autoritățile competente ale statelor membre, astfel cum sunt identificate pe site-urile internet incluse pe lista din anexa II;
- (d) «resurse economice» înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobiliare sau imobiliare, care nu sunt fonduri, dar pot fi utilizate pentru obținerea de fonduri, bunuri sau servicii;
- (e) «înghețarea resurselor economice» înseamnă împiedicarea utilizării resurselor economice pentru obținerea de fonduri, bunuri sau servicii în orice mod, inclusiv, dar nu exclusiv, prin vânzarea, închirierea sau ipotecarea acestora;
- (f) «înghețarea fondurilor» înseamnă orice acțiune menită să împiedice circulația, transferul, modificarea, utilizarea, accesul sau tranzacțiile cu fonduri care ar conduce la modificarea volumului, a valorii, a localizării, a proprietății, a deținerii, a naturii sau a destinației acestora sau la orice modificare care ar permite utilizarea fondurilor, inclusiv gestionarea portofoliilor;
- (g) «fonduri» înseamnă active financiare și venituri de orice natură, inclusiv, dar nelimitându-se la:
- (i) numerar, cecuri, creanțe în numerar, cambii, ordine de plată și alte instrumente de plată;
 - (ii) depozite la instituții financiare sau la alte entități, solduri de conturi, datorii și obligații de plată;
 - (iii) valori mobiliare negociate la nivel public și privat și instrumente de datorie, inclusiv titluri și acțiuni, certificate reprezentând valori mobiliare, obligațiuni, bilete la ordin, warante, obligațiuni negarantate și instrumente financiare derivate;
 - (iv) dobânzi, dividende sau alte venituri din active sau plusvaloare provenită din active sau generată de acestea;
 - (v) credite, drepturi compensatorii, garanții, garanții de bună executare sau alte angajamente financiare;
 - (vi) acreditive, conosamente, contracte de vânzare; și
 - (vii) documente care atestă deținerea de cote-părți dintr-un fond sau din resurse financiare;
- (h) «asistență tehnică» înseamnă orice sprijin tehnic în legătură cu repararea, dezvoltarea, fabricarea, montajul, testarea, întreținerea sau orice alt serviciu tehnic, sub formă de instruire, consiliere, formare, transmitere de cunoștințe practice sau de competențe ori servicii de consultanță, inclusiv asistența acordată pe cale verbală;
- (i) «servicii de brokeraj» înseamnă:
- (i) negocierea sau organizarea de tranzacții pentru achiziționarea, vânzarea sau furnizarea de produse și tehnologii ori de servicii financiare și tehnice dintr-o țară terță către oricare altă țară terță; sau
 - (ii) vânzarea sau cumpărarea de produse și tehnologii ori de servicii financiare și tehnice care se află în țări terțe, în vederea transferului lor către o altă țară terță;
- (j) «teritoriul Uniunii» înseamnă teritoriile statelor membre cărora li se aplică tratatul, în condițiile prevăzute de acesta, inclusiv spațiul lor aerian.”

2. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 1a

- (1) Se interzice furnizarea, în mod direct sau indirect, de:
- (a) asistență tehnică sau de servicii de brokeraj în legătură cu produsele și tehnologiile incluse în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare (*) (denumită în continuare «Lista comună cuprinzând produsele militare») sau în legătură cu furnizarea, fabricarea, întreținerea și utilizarea produselor incluse pe lista respectivă, către orice entitate neguvernamentală sau persoană care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Democratice Congo (RDC);
 - (b) finanțare sau de asistență financiară în legătură cu vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul produselor și tehnologiilor incluse în Lista comună cuprinzând produsele militare, inclusiv, în special, granturi, împrumuturi și asigurări ale creditelor de export, precum și asigurarea și reasigurarea, pentru vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul acestor produse sau pentru furnizarea de asistență tehnică sau de servicii de brokeraj aferente către orice entitate neguvernamentală sau persoană care își desfășoară activitatea pe teritoriul RDC.
- (2) Furnizarea de asistență tehnică, de finanțare sau de asistență financiară ori de servicii de brokeraj oricărei entități neguvernamentale sau altor persoane, entități sau organisme, în RDC sau spre utilizare în RDC, cu excepția cazurilor în care asistența respectivă se acordă Misiunii Organizației Națiunilor Unite pentru stabilizare în RDC (MONUSCO) sau Grupului operativ regional al Uniunii Africane în conformitate cu articolul 1b alineatul (1), se notifică în prealabil Comitetului Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite stabilit în temeiul punctului 8 din Rezoluția 1533 (2004) a Consiliului de Securitate al ONU (denumit în continuare «Comitetul pentru sancțiuni»). Notificările respective conțin toate informațiile relevante, inclusiv, după caz, beneficiarul final, data propusă a livrării și traseul transporturilor.

Articolul 1b

- (1) Prin derogare de la articolul 1a, autoritățile competente pot autoriza furnizarea de:
- (a) asistență tehnică, de finanțare sau de asistență financiară ori de servicii de brokeraj în legătură cu armele și materialele conexe destinate exclusiv sprijinirii MONUSCO sau utilizării de către aceasta;
 - (b) asistență tehnică, de finanțare sau de asistență financiară ori de servicii de brokeraj în legătură cu echipamente militare neletale destinate utilizării exclusiv în scopuri umanitare sau pentru protecție, în cazul în care Comitetul pentru sancțiuni a fost notificat în prealabil cu privire la furnizarea unor astfel de tipuri de asistență sau servicii în conformitate cu articolul 1a alineatul (2);
 - (c) asistență tehnică, de finanțare sau de asistență financiară ori de servicii de brokeraj în legătură cu armele și materialele conexe destinate exclusiv sprijinirii Grupului operativ regional al Uniunii Africane (UA-RTF) sau utilizării de către acesta.
- (2) Nu se acordă autorizații pentru activități care s-au desfășurat deja.

(*) JO C 69, 18.3.2010, p. 19.”

3. La articolul 2, alineatul (3) se elimină.

4. Articolul 2a alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Anexa I include persoanele fizice sau juridice, entitățile sau organismele desemnate de Comitetul pentru sancțiuni drept participante la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea în RDC sau drept susținătoare ale actelor respective, atunci când astfel de acte includ:

- (a) încălcarea embargoului asupra armelor și a măsurilor aferente menționate la articolul 1 din Decizia 2010/788/PESC și la articolul 1a din prezentul regulament;
- (b) apartenența la conducerea politică și militară a grupărilor armate străine care operează în RDC și care împiedică dezarmarea și repatrierea sau relocarea voluntară a combatanților care fac parte din aceste grupări;
- (c) apartenența la conducerea politică și militară a milițiilor congoleze, inclusiv a celor care primesc sprijin din exteriorul RDC, care împiedică participarea combatanților lor la procesul de dezarmare, de demobilizare și de reintegrare;
- (d) recrutarea sau folosirea copiilor în conflictul armat, încălcându-se astfel dreptul internațional aplicabil;
- (e) implicarea în planificarea, conducerea sau comiterea de acțiuni care au drept țintă copii sau femei în situații de conflict armat, inclusiv crime și mutilări, violuri și alte violențe sexuale, răpiri, strămutări forțate și atacuri împotriva școlilor și a spitalelor;

- (f) obstrucționarea accesului la ajutoare umanitare sau a distribuiri acestora în RDC;
- (g) acordarea de sprijin unor persoane sau entități, inclusiv grupări armate, implicate în activități cu caracter destabilizator în RDC prin comerțul ilicit cu resurse naturale, inclusiv aur sau specii sălbatice, precum și produse derivate din specii sălbatice;
- (h) acțiuni desfășurate în numele sau sub conducerea unei persoane sau entități desemnate, sau acțiuni desfășurate în numele sau sub conducerea unei entități deținute sau controlate de către o persoană sau o entitate desemnată;
- (i) planificarea, conducerea, sponsorizarea sau participarea la atacuri împotriva forțelor de menținere a păcii din cadrul MONUSCO sau a personalului ONU;
- (j) acordarea de sprijin financiar, material sau tehnologic, furnizarea de produse sau prestarea de servicii către persoane sau entități desemnate.”

5. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

(1) Înghetarea fondurilor și a resurselor economice sau refuzul de a pune la dispoziție fonduri sau resurse economice, efectuate cu bună credință pe baza faptului că asemenea acțiuni sunt în conformitate cu prezentul regulament, nu va implica nici un fel de răspundere din partea persoanei fizice sau juridice, a entității sau organismului care pune în aplicare măsurile, nici din partea directorilor sau angajaților acestuia, cu excepția cazului în care se dovedește că înghețarea fondurilor sau a resurselor economice este rezultatul neglijenței.

(2) Acțiunile persoanelor fizice sau juridice, ale entităților sau ale organismelor nu angajează în niciun fel răspunderea acestora, în cazul în care acestea nu au știut și nu au avut niciun motiv întemeiat să suspecteze că acțiunile lor ar încălca interdicțiile prevăzute prin prezentul regulament.”

6. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 7a

(1) Nu se admite nicio pretenție în legătură cu orice contract sau tranzacție a cărei executare a fost afectată, direct sau indirect, în totalitate sau parțial, de măsurile impuse în temeiul prezentului regulament, inclusiv pretenții de despăgubire sau orice altă pretenție de acest tip, cum ar fi cele privind compensarea sau cele formulate în temeiul unei garanții, în mod deosebit pretenții privind prelungirea sau plata unei obligațiuni, a unei garanții sau a unei indemnizații, în special a unei garanții financiare sau a unei indemnizații financiare, indiferent de formă, formulate de:

- (a) persoanele fizice sau juridice, entitățile și organismele desemnate, incluse pe lista din anexa I;
- (b) orice persoană fizică sau juridică, entitate sau organism care acționează prin intermediul sau în numele uneia dintre persoanele, entitățile sau organismele menționate la litera (a).

(2) În cadrul oricărei proceduri de executare a unei pretenții, sarcina de a dovedi că admiterea pretenției nu este interzisă în temeiul alineatului (1) îi revine persoanei fizice sau juridice, entității sau organismului care urmărește executarea pretenției respective.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului persoanelor fizice sau juridice, al entităților și al organismelor menționate la alineatul (1) la controlul jurisdicțional al legalității neexecutării obligațiilor contractuale, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 7b

Este interzisă participarea, în cunoștință de cauză și deliberată, la activități care au drept scop sau efect eludarea măsurilor menționate la articolele 1a și 2.”

7. Anexa II se înlocuiește cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 889/2005 se abrogă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 20 aprilie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. MOGHERINI

ANEXĂ

„ANEXA II

Site-urile internet care conțin informații privind autoritățile competente, precum și adresa pentru notificările adresate Comisiei Europene

BELGIA

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BULGARIA

<http://www.mfa.bg/en/pages/135/index.html>

REPUBLICA CEHĂ

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

DANEMARCA

<http://um.dk/da/politik-og-diplomati/retsorden/sanktioner/>

GERMANIA

<http://www.bmw.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html>

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDA

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519>

GRECIA

<http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html>

SPANIA

<http://www.exteriores.gob.es/Portal/es/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Documents/ORGANISMOS%20COMPETENTES%20SANCIONES%20INTERNACIONALES.pdf>

FRANȚA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

CROAȚIA

<http://www.mvep.hr/sankcije>

ITALIA

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CIPRU

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

LETONIA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITUANIA

<http://www.urm.lt/sanctions>

LUXEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

UNGARIA

<http://2010-2014.kormany.hu/download/b/3b/70000/ENSZBT-ET-szankcios-tajekoztato.pdf>

MALTA

<https://www.gov.mt/en/Government/Government%20of%20Malta/Ministries%20and%20Entities/Officially%20Appointed%20Bodies/Pages/Boards/Sanctions-Monitoring-Board-.aspx>

ȚĂRILE DE JOS

<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties>

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLONIA

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGALIA

<http://www.portugal.gov.pt/pt/os-ministerios/ministerio-dos-negocios-estrangeiros/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx>

ROMÂNIA

<http://www.mae.ro/node/1548>

SLOVENIA

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SLOVACIA

http://www.mzv.sk/sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLANDA

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

SUEDIA

<http://www.ud.se/sanktioner>

REGATUL UNIT

<https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions>

Adresa pentru notificările adresate Comisiei Europene:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
EEAS 02/309
B-1049 Bruxelles
BELGIA
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/614 AL CONSILIULUI**din 20 aprilie 2015****privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 al Consiliului din 18 iulie 2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

- (1) La 18 iulie 2005, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1183/2005.
- (2) La 5 februarie 2015, Comitetul Consiliului de Securitate instituit în temeiul Rezoluției 1533 (2004) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind Republica Democratică Congo a publicat o listă actualizată a persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive.
- (3) Prin urmare, anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 20 aprilie 2015.

*Pentru Consiliu**Președintele*

F. MOGHERINI

⁽¹⁾ JO L 193, 23.7.2005, p. 1.

ANEXĂ

„ANEXA I

(a) Lista persoanelor menționate la articolele 2 și 2a.

1. Eric BADEGE

Data nașterii: 1971.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 31 decembrie 2012.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Potrivit raportului final din 15 noiembrie 2012 întocmit de Grupul de experți pentru Republica Democratică Congo, «... locotenent-colonelul Eric Badege devenise punctul central al M23 în Masisi și comandase operațiuni comune ...» împreună cu un alt lider militar. În plus, «o serie de atacuri coordonate efectuate în august [2012] și conduse de către locotenent-colonelul Badege ... au permis M23 să destabilizeze o parte considerabilă a teritoriului Masisi.» Potrivit unor foști luptători, locotenent-colonelul Badege ... a acționat la ordinele colonelului Makenga atunci când a orchestrat atacurile. În calitate sa de comandant al M23, Badege se face răspunzător de încălcări grave implicând acte împotriva copiilor sau a femeilor în situații de conflict armat. Potrivit raportului din noiembrie 2012 al grupului de experți, au existat mai multe incidente majore de ucidere fără discriminare a civililor, inclusiv femei și copii. Din mai 2012, Raia Mutomboki, sub comanda M23, a ucis sute de civili într-o serie de atacuri coordonate. În august, Badege a efectuat atacuri comune care au implicat uciderea fără discriminare a civililor. Raportul din noiembrie al grupului de experți afirmă ca aceste atacuri au fost orchestrate în comun de către Badege și colonelul Makoma Semivumbi Jacques.

Potrivit raportului grupului de experți, lideri locali din Masisi au afirmat că Badege a comandat aceste atacuri ale Raia Mutomboki pe teren. Potrivit unui articol al Radio Okapi din 28 iulie 2012, «administratorul Masisi a anunțat sâmbătă, 28 iulie, dezertarea comandantului Batalionului 2 din Regimentul 410 FARDC cu baza la Nabiondo, la aproximativ 30 de kilometri nord-vest de Goma, în Kivu de Nord. Conform spuselor acestuia, colonelul Eric Badege și peste o sută de soldați s-au îndreptat vineri spre Rubaya, la 80 de kilometri nord de Nabiondo. Această informație a fost confirmată de mai multe surse.» Potrivit unui articol al BBC din 23 noiembrie 2012, M23 a fost constituit când foști membri ai CNDP care fuseseră integrați în FARDC au început să protesteze împotriva condițiilor proaste și a salariului scăzut, precum și a lipsei punerii depline în aplicare a acordului de pace din 23 martie 2009 dintre CNDP și RDC, care a dus la integrarea CNDP în FARDC. Gruparea M23 a fost angajată în operații militare active în scopul obținerii controlului asupra teritoriului din estul RDC, potrivit raportului IPIS din noiembrie 2012. M23 și FARDC s-au luptat pentru controlul asupra mai multor orașe și sate din estul RDC, la 24 și 25 iulie 2012; M23 a atacat FARDC la Rumangabo, la 26 iulie 2012; M23 a alungat FARDC din Kimumba la 17 noiembrie 2012 și M23 a preluat controlul asupra orașului Goma la 20 noiembrie 2012. Potrivit raportului din noiembrie 2012 al grupului de experți, mai mulți foști combatanți ai M23 susțin că liderii M23 au executat sumar zeci de copii care au încercat să fugă după ce au fost recrutați ca soldați-copii în cadrul M23. Potrivit unui raport din 11 septembrie 2012 al organizației Human Rights Watch (HRW), un bărbat ruandez în vârstă de 18 ani, care a fugit după ce fusese recrutat cu forța în Rwanda, a declarat HRW că a fost martor la executarea unui băiat în vârstă de 16 ani din unitatea sa din cadrul M23, care încercase să fugă în iunie. Băiatul a fost capturat și omorât în bătaie de către luptătorii M23 în fața altor recruți.

Un comandant al M23 care a ordonat execuția se presupune că a spus apoi altor recruți: «a vrut să ne abandoneze», ca explicație pentru uciderea băiatului. Raportul afirmă, de asemenea, că martorii susțin că cel puțin 33 de noi recruți și alți luptători M23 au fost executați sumar când au încercat să fugă. Unii au fost legați și împușcați în fața altor recruți, ca exemplu de pedeapsă pe care ar putea-o primi. Un tânăr recrut a afirmat către HRW: «când eram cu M23, ne-au spus că [putem alege] și putem rămâne cu ei sau putem muri. Mulți au încercat să fugă. Unii au fost găsiți și pentru ei asta a însemnat imediat moartea.»

2. Frank Kakolele BWAMBALE

[alias: (a) Frank Kakorere, (b) Frank Kakorere Bwambale, (c) Aigle Blanc]

Desemnare: General în cadrul FARDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: A părăsit CNDP în ianuarie 2008. Din iunie 2011 locuiește la Kinshasa. Din 2010, Kakolele a fost implicat în activități aparent în numele Programului de stabilizare și de reconstrucție a zonelor care au ieșit din conflicte armate (STAREC) al Guvernului RDC, inclusiv participarea la o misiune STAREC în Goma și Beni în martie 2011. Autoritățile RDC l-au arestat în decembrie 2013 la Beni, provincia Kivu de Nord, fiind acuzat de blocarea procesului de dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR).

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Fost lider al RCD-ML, exercită influență asupra politicii urmate de această organizație și asigură în continuare comanda și controlul activităților forțelor RCD-ML, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. General FARDC, fără detașare din iunie 2011. A părăsit CNDP în ianuarie 2008. Din iunie 2011 locuiește la Kinshasa. Din 2010, Kakolele a fost implicat în activități aparent în numele Programului de stabilizare și de reconstrucție a zonelor care au ieșit din conflicte armate (STAREC) al Guvernului RDC, inclusiv participarea la o misiune STAREC în Goma și Beni în martie 2011.

3. Gaston IYAMUREMYE

[*alias*: (a) Byiringiro Victor Rumuli, (b) Victor Rumuri, (c) Michel Byiringiro, (d) Rumuli]

Desemnare: (a) președinte al FDLR, (b) vicepreședinte secund al FDLR-FOCA.

Adresă: Din decembrie 2014, se află în provincia Kivu de Nord.

Data nașterii: 1948.

Locul nașterii: (a) districtul Musanze, Provincia de Nord, Rwanda, (b) Ruhengeri, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 decembrie 2010.

Alte informații: general de brigadă.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Conform mai multor surse, inclusiv conform Grupului de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, Gaston Iyamuremye este vicepreședinte secund al FDLR, fiind considerat un membru esențial al conducerii militare și politice a FDLR. Gaston Iyamuremye a condus, de asemenea, biroul lui Ignace Murwanashyaka (președintele FDRL) din Kibua, RDC, până în decembrie 2009. Președinte al FDLR și vicepreședinte secund al FDLR-FOCA. Din iunie 2011, se află la Kalonge, provincia Kivu de Nord.

4. Innocent KAINA

[*alias*: (a) Colonel Innocent Kaina, (b) India Queen]

Locul nașterii: Bunagana, teritoriul Rutshuru, RDC.

Data desemnării de către ONU: 30 noiembrie 2012.

Alte informații: De la sfârșitul lui 2014, se află în Rwanda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Innocent Kaina este în prezent comandant de sector în cadrul grupării Mouvement du 23 Mars (M23). A comis și este responsabil de încălcări grave ale dreptului internațional și ale drepturilor omului. În iulie 2007, Tribunalul Militar de Garnizoană din Kinshasa l-a condamnat pe Kaina pentru crime împotriva umanității, comise în districtul Ituri în perioada mai 2003 – decembrie 2005. Ulterior, în 2009, a fost pus în libertate în cadrul acordului de pace dintre guvernul congolez și CNDP. În cadrul FARDC, în 2009, s-a făcut vinovat de execuții, de răpiri și de mutilări în teritoriul Masisi. În aprilie 2012, în calitate de comandant, aflat în subordinea generalului Ntaganda, a inițiat rebeliunea fostului CNDP în teritoriul Rutshuru. A asigurat securitatea participanților la rebeliune la părăsirea teritoriului Masisi. În perioada mai-august 2012, a supravegheat recrutarea și pregătirea militară a peste 150 de copii pentru rebeliunea M23, împușcându-i pe băieții care au încercat să i se sustragă. În iulie 2012, s-a deplasat la Berunda și Degho pentru activități de mobilizare și de recrutare pentru M23.

5. Jérôme KAKWAVU BUKANDE

[*alias*: (a) Jérôme Kakwavu, (b) Commandant Jérôme]

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: În decembrie 2004, a fost promovat la gradul de general al FARDC. Din iunie 2011, deținut în închisoarea Makala din Kinshasa. La 25 martie 2011, Înalta Curte Militară din Kinshasa a inițiat procesul împotriva lui Kakwavu, pentru crime de război. În noiembrie 2014, a fost condamnat de o instanță militară din RDC la zece ani de închisoare pentru viol, omor și tortură.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Fost președinte al UPC/FAPC. FAPC controlează puncte ilegale de trecere a frontierei între Uganda și RDC, o rută de tranzit esențială pentru fluxurile de armament. În calitate de președinte al FAPC, a exercitat influență asupra politicilor și a asigurat comanda și controlul asupra activităților forțelor FAPC care au participat la traficul de arme, încălcând astfel embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în Ituri în 2002. Este unul dintre cei cinci membri de rang înalt ai FARDC acuzați de săvârșirea unor infracțiuni grave care implică violență sexuală și ale căror cazuri au fost aduse în atenția guvernului de către Consiliul de Securitate, în cursul vizitei din 2009. În decembrie 2004, a fost promovat la gradul de general al FARDC. Din iunie 2011, deținut în închisoarea Makala din Kinshasa. La 25 martie 2011, Înalta Curte Militară din Kinshasa a inițiat procesul împotriva lui Kakwavu, pentru crime de război.

6. Germain KATANGA

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: A fost numit general al FARDC în decembrie 2004. Predat de Guvernul RDC Curții Penale Internaționale la 18 octombrie 2007. Condamnat în mai 2014 de către CPI la 12 ani de închisoare pentru crime de război și crime împotriva umanității. În prezent, se află în închisoare în Țările de Jos.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Șef al FRPI. A participat la transferuri de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în Ituri în perioada 2002–2003. A fost numit general al FARDC în decembrie 2004. Predat de Guvernul RDC Curții Penale Internaționale la 18 octombrie 2007. Procesul său a început în noiembrie 2009.

7. Thomas LUBANGA

Locul nașterii: Ituri, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Arestat la Kinshasa în martie 2005, dată fiind participarea UPC/L la acțiuni de încălcare a drepturilor omului. Transferat către CPI la 17 martie 2006. Condamnat la 14 ani de închisoare de CPI în martie 2012. La 1 decembrie 2014, judecătorii CPI, în apel, au confirmat condamnarea și pedeapsa lui Lubanga. În prezent, se află în închisoare în Țările de Jos.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Președinte al UPC/L, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în Ituri în perioada 2002–2003. Arestat la Kinshasa în martie 2005, dată fiind participarea UPC/L la acțiuni de încălcare a drepturilor omului. Predat de autoritățile RDC Curții Penale Internaționale la 17 martie 2006. Procesul său a început în ianuarie 2009 și se preconiza încheierea acestuia în 2011. Condamnat la 14 ani de închisoare de CPI în martie 2012. Lubanga a atacat hotărârea Curții.

8. Sultani MAKENGA

[*alias*: (a) Makenga, Colonel Sultani, (b) Makenga, Emmanuel Sultani]

Data nașterii: 25 decembrie 1973.

Locul nașterii: Rutshuru, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 13 noiembrie 2012.

Alte informații: Responsabil militar al grupării Mouvement du 23 Mars (M23), care își desfășoară activitatea în Republica Democratică Congo De la sfârșitul lui 2014, se află în Uganda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Sultani Makenga este un lider militar al grupării Mouvement du 23 Mars (M23), care își desfășoară activitatea în Republica Democratică Congo (RDC). În calitate de responsabil în cadrul M23 (cunoscută și sub denumirea de «Armata Revoluționară Congoleză»), Sultani Makenga a comis și este responsabil de încălcări grave ale dreptului internațional, implicând acte cu privire la copii și femei în situații de conflict armat, inclusiv omoruri și mutilări, violențe sexuale, răpiri și strămutări forțate. De asemenea, Sultani Makenga se face responsabil de încălcări ale dreptului internațional legate de acțiuni ale M23 de recrutare sau de angajare a unor copii în conflicte armate în RDC. Sub comanda lui Sultani Makenga, M23 a comis atrocități pe scară largă împotriva populației civile din RDC. Potrivit mărturiilor și informațiilor comunicate, militanții aflați sub comanda lui Sultani Makenga au comis, pe tot cuprinsul teritoriului Rutshuru, violuri având drept victime femei și copii, cu vârste plecând de la 8 ani, în cadrul unei politici de consolidare a controlului exercitat în teritoriul Rutshuru. Sub comanda lui Sultani Makenga, M23 a derulat campanii ample de recrutare forțată a copiilor, în RDC și în regiune, și a ucis, mutilat și rănit un număr foarte mare de copii. Mulți dintre copiii recrutați în mod forțat aveau vârste sub 15 ani. De asemenea, există informații conform cărora Makenga ar primi arme și materiale conexe, ceea ce reprezintă o încălcare a măsurilor luate de RDC în vederea punerii în aplicare a embargoului asupra armelor, inclusiv a ordonanțelor interne privind importul și posesia de arme și de materiale conexe. Acțiunile lui Makenga în calitate de lider al M23 au inclus încălcări grave ale dreptului internațional și atrocități împotriva populației civile din RDC și au condus la înrăutățirea fenomenelor de insecuritate, de strămutare a populației și de conflict armat în regiune. Responsabil militar al grupării Mouvement du 23 Mars (M23), care își desfășoară activitatea în Republica Democratică Congo.

9. Khawa Panga MANDRO

[alias: (a) Kawa Panga, (b) Kawa Panga Mandro, (c) Kawa Mandro, (d) Yves Andoul Karim, (e) Yves Khawa Panga Mandro, (f) Mandro Panga Kahwa, (g) «șeful Kahwa», (h) «Kawa»]

Data nașterii: 20 august 1973.

Locul nașterii: Bunia, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Încarcerat în închisoarea din Bunia în aprilie 2005, pentru sabotarea procesului de pace din Ituri. Arestat de autoritățile congoleze în octombrie 2005, achitat de Curtea de Apel din Kisangani, transferat ulterior autorităților judiciare din Kinshasa sub noi acuzații de crime împotriva umanității, crime de război, omucidere, vătămare corporală gravă și acte de violență. În august 2014, o instanță militară din Kisangani, RDC, l-a condamnat pentru crime de război și crime împotriva umanității, cu o pedeapsă de nouă ani în închisoare, condamnându-l, de asemenea, la plata a aproximativ 85 000 USD victimelor acestuia.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Fost președinte al PUSIC, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în perioada 2001–2002. Încarcerat în închisoarea din Bunia în aprilie 2005, pentru sabotarea procesului de pace din Ituri. Arestat de autoritățile congoleze în octombrie 2005, achitat de Curtea de Apel din Kisangani, transferat ulterior autorităților judiciare din Kinshasa sub noi acuzații de crime împotriva umanității, crime de război, omucidere, vătămare corporală gravă și acte de violență. Din iunie 2011, deținut în închisoarea centrală Makala din Kinshasa.

10. Callixte MBARUSHIMANA

Data nașterii: 24 iulie 1963.

Locul nașterii: Ndusu/Ruhengeri, Provincia de Nord, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 3 martie 2009.

Alte informații: Arestat la Paris la 3 octombrie 2010, în temeiul mandatului CPI pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în Kivu în 2009; transferat la Haga la 25 ianuarie 2011, dar eliberat de CPI la sfârșitul anului 2011.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Secretar executiv al FDLR și vicepreședinte al înaltului comandament militar al FDLR până la arestarea sa. Lider politic/militar al unei grupări armate străine care operează în Republica Democratică Congo, împiedicând procesul de dezarmare, repatrierea voluntară și relocarea combatanților, conform Rezoluției Consiliului de Securitate 1857 (2008) punctul 4 litera (b). Arestat la Paris la 3 octombrie 2010, în temeiul mandatului CPI pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în Kivu în 2009 și transferat la Haga la 25 ianuarie 2011.

11. Iruta Douglas MPAMO

[alias: (a) Doulas Iruta Mpamo, (b) Mpano]

Adresă: Gisenyi, Rwanda (începând din iunie 2011).

Data nașterii: (a) 28 decembrie 1965, (b) 29 decembrie 1965.

Locul nașterii: (a) Bashali, Masisi, RDC, (b) Goma, RDC, (c) Uvira, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Nicio ocupație cunoscută de la prăbușirea a două avioane gestionate de Great Lakes Business Company (GLBC).

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Proprietar/director al companiei aeriene Compagnie Aérienne des Grands Lacs și al societății Great Lakes Business Company, ale căror aparate de zbor au fost utilizate în scopul acordării de asistență grupărilor armate și milițiilor menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003). Vinovat, de asemenea, de tăinuirea unor informații privind zborurile și încărcăturile, aparent în scopul de a permite încălcarea embargoului asupra armelor. Nicio ocupație cunoscută de la prăbușirea a două avioane gestionate de Great Lakes Business Company (GLBC).

12. Sylvestre MUDACUMURA

[alias: (a) Mupenzi Bernard, (b) General Major Mupenzi, (c) General Mudacumura, (d) Radja]

Adresă: pădurea Kikoma, lângă Bogoyi, Walikale, Kivu de Nord, RDC (începând din iunie 2011).

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Comandant militar al FDLR-FOCA, de asemenea prim-vicepreședinte politic și lider al înaltului comandament FOCA, combinând astfel funcțiile generale de comandă militară și politică de la arestarea liderilor FDLR în Europa. Din 2014, se află la sediul central al FDLR la Nganga, Kivu de Nord.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant militar al FDLR, exercită influență asupra politicilor și asigură în continuare comanda și controlul asupra activităților forțelor FDLR, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Mudacumura (sau membri ai personalului acestuia) a comunicat prin telefon cu liderul FDLR Murwanashyaka din Germania, inclusiv în timpul masacrului din Busurungi din mai 2009 și cu comandantul militar Major Guillaume în timpul operațiilor Umoja Wetu și Kimia II din 2009. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil pentru 27 de cazuri de recrutare și utilizare a copiilor de către trupele aflate sub comanda sa în Kivu de Nord în perioada 2002-2007. Comandant militar al FDLR-FOCA, de asemenea prim-vicepreședinte politic și lider al înaltului comandament FOCA, combinând astfel funcțiile generale de comandă militară și politică de la arestarea liderilor FDLR în Europa.

13. Leodomir MUGARAGU

[alias: (a) Manzi Leon, (b) Leo Manzi]

Adresă: cartierul general al FDLR din pădurea Kikoma, Bogoyi, Walikale, Kivu de Nord, RDC (începând din iunie 2011).

Data nașterii: (a) 1954 (b) 1953.

Locul nașterii: (a) Kigali, Rwanda (b) Rushashi, Provincia de Nord, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 decembrie 2010.

Alte informații: Șef al Statului-Major al FDLR-FOCA, responsabil cu administrarea.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Potrivit unor informații din surse deschise și unor rapoarte oficiale, Leodomir Mugaragu este șeful Statului-Major al Forces Combattantes Abucunguzi/Forțele Combatante pentru Eliberarea Rwandei (FOCA), aripa armată a FDLR. Conform unor rapoarte oficiale, Mugaragu este responsabil principal cu planificarea operațiilor militare ale FDLR în partea de est a RDC. Șef al Statului-Major al FDLR-FOCA, responsabil cu administrarea.

14. Leopold MUJYAMBERE

[alias: (a) Musenyeri, (b) Achille, (c) Frere Petrus Ibrahim]

Adresă: Nyakaleke (la sud-est de Mwenga), Kivu de Sud, RDC.

Data nașterii: a) 17 martie 1962, b) 1966, cu aproximație.

Locul nașterii: Kigali, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 3 martie 2009.

Alte informații: De la sfârșitul anului 2014, comandant adjunct interimar al FDLR-FOCA, se află la Nganga, Kivu de Nord.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant al celei de a doua divizii a FOCA/Brigăzile rezerviștilor (grupare armată – ramură a FDLR). Lider militar al unei grupări armate străine care operează în Republica Democratică Congo, împiedicând procesul de dezarmare, repatrierea voluntară și relocarea combatanților, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 litera (b). Conform dovezilor adunate de grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, în raportul său din 13 februarie 2008, fete recuperate de la FDLR-FOCA fuseseră răpite și violate. De la jumătatea anului 2007, FDLR-FOCA, care, anterior, recruta băieți adolescenți, recrutează cu forța tineri începând cu vârsta de 10 ani. Cei mai tineri sunt ulterior folosiți ca escorte, iar copiii mai mari sunt trimiși ca soldați pe linia frontului, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 literele (d) și (e). Din iunie 2011, comandant al sectorului operațional Kivu de Sud, numit acum «Amazon» din FDLR-FOCA.

15. Jamil MUKULU

[alias: (a) Steven Alirabaki, (b) David Kyagulanyi, (c) Musezi Talengelanimiro, (d) Mzee Tutu, (e) Abdullah Junjuaka, (f) Alilabaki Kyagulanyi, (g) Hussein Muhammad, (h) Nicolas Luumu, (i) profesorul Musharaf, (j) Talengelanimiro]

Desemnare: (a) șeful Forțelor Democratice Aliate (FDA), (b) comandant, Forțele Democratice Aliate.

Data nașterii: (a) 1965, (b) 1 ianuarie 1964.

Locul nașterii: satul Ntoke, ținutul Ntenjeru, districtul Kayunga, Uganda.

Cetățenia: ugandeză.

Data desemnării de către ONU: 12 octombrie 2011.

Alte informații: De la sfârșitul lui 2014, nu se știe unde se află; cu toate acestea, se presupune că se află în Kivu de Nord, RDC.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Potrivit unor informații din surse deschise și unor rapoarte oficiale, inclusiv rapoartele Grupului de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, dl Jamil Mukulu este liderul militar al Forțelor Democratice Aliate (FDA), grupare armată străină care își desfășoară activitatea în R.D. Congo și care se opune dezarmării și repatrierii sau relocării voluntare a combatanților FDA, astfel cum se menționează la punctul 4 litera (b) din Rezoluția 1857 (2008). Grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC a raportat că Mukulu a acordat sprijin material și s-a implicat în conducerea FDA, grupare armată care își desfășoară activitatea pe teritoriul RDC. Potrivit mai multor surse, inclusiv conform Grupului de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, Jamil Mukulu a continuat, de asemenea, să exercite influență asupra politicilor, a acordat finanțare și a asigurat comanda și controlul în mod direct asupra activităților forțelor FDA pe teren, inclusiv prin supravegherea legăturilor cu rețelele teroriste internaționale.

16. Ignace MURWANASHYAKA

[alias: Dr. Ignace]

Titlu: dr.

Data nașterii: 14 mai 1963.

Locul nașterii: (a) Butera, Rwanda, (b) Ngoma, Butare, Rwanda.

Cetățenia: Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Arestat de autoritățile germane la 17 noiembrie 2009. Înlocuit de Gaston Lamuremye, alias «Rumuli» în calitate de președinte al FDLR-FOCA. Procesul lui Murwanashyaka pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în RDC în 2008 și 2009 a început la 4 mai 2011 în fața unei instanțe germane.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Președinte al FDLR și comandant suprem al forțelor armate ale FDLR, exercită influență asupra politicilor și asigură în continuare comanda și controlul asupra activităților forțelor FDLR, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. A comunicat prin telefon cu comandanții militari ai FDLR pe teren (inclusiv în timpul masacrului de la Busurungi din mai 2009); a dat ordine înaltului comandament; a fost implicat în coordonarea transferului de arme și muniții către unitățile FDLR și în transmiterea de instrucțiuni de utilizare specifice; implicat în gestionarea unor sume importante de bani, obținute prin vânzarea ilicită a resurselor naturale din zonele aflate sub controlul FDLR. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil cu comanda, în calitate de președinte și comandant militar al FDLR, în ceea ce privește recrutarea și utilizarea copiilor de către FDLR în partea de est a Congo. Arestat de autoritățile germane la 17 noiembrie 2009. Înlocuit de Gaston Lamuremye, alias «Rumuli» în calitate de președinte al FDLR-FOCA. Procesul lui Murwanashyaka pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în RDC în 2008 și 2009 a început la 4 mai 2011 în fața unei instanțe germane.

17. Straton MUSONI

[alias: IO Musoni]

Data nașterii: (a) 6 aprilie 1961 (b) 4 iunie 1961.

Locul nașterii: Mugambazi, Kigali, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Arestat de autoritățile germane la 17 noiembrie 2009. Procesul lui Musoni pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în RDC în 2008 și 2009 a început la 4 mai 2011 în fața unei instanțe germane. Înlocuit de Sylvestre Mudacumura în calitate de prim-vicepreședinte al FDLR.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Prin faptul că se află la conducerea FDLR, grupare armată străină care își desfășoară activitatea în RDC, Musoni a îngreunat procesul de dezarmare și de repatriere sau relocare voluntară a combatanților care fac parte din aceste grupări, încălcând Rezoluția 1649 (2005). Arestat de autoritățile germane la 17 noiembrie 2009. Procesul lui Musoni pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în RDC în 2008 și 2009 a început la 4 mai 2011 în fața unei instanțe germane. Înlocuit de Sylvestre Mudacumura în calitate de prim-vicepreședinte al FDLR.

18. Jules MUTEBUTSI

[alias: (a) Jules Mutebusi, (b) Jules Mutebuzi, (c) Colonel Mutebutsi]

Data nașterii: 1964.

Locul nașterii: Minembwe, Kivu de Sud, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Fost comandant militar regional adjunct în cadrul FARDC al Regiunii Militare nr. 10 în aprilie 2004, destituit pentru indisciplină. În decembrie 2007, a fost arestat de către autoritățile ruandeze când a încercat să treacă frontiera în RDC. De atunci trăiește într-o libertate parțială în Kigali (nu este autorizat să părăsească țara).

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

S-a asociat cu alte elemente rebele din fosta RCD-G pentru a pune stăpânire prin forță pe orașul Bukavu în mai 2004. Implicat în primirea de arme în afara structurilor FARDC și în aprovizionarea unor grupări armate și miliții menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), încălcând embargoul asupra armelor. Fost comandant militar regional adjunct în cadrul FARDC al Regiunii Militare nr. 10 în aprilie 2004, destituit pentru indisciplină. În decembrie 2007, a fost arestat de către autoritățile ruandeze când a încercat să treacă frontiera în RDC. De atunci trăiește într-o libertate parțială în Kigali (nu este autorizat să părăsească țara).

19. Baudoin NGARUYE WA MYAMURO

[*alias*: Colonel Baudoin Ngaruye]

Titlu: lider militar al grupării Mouvement du 23 Mars (M23).

Desemnare: general de brigadă.

Adresă: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data nașterii: (a) 1 aprilie 1978, (b) 1978.

Locul nașterii: (a) Bibwe, RDC (b) Lusamambo, teritoriul Lubero, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Număr național de identificare: (număr de identificare FARDC) 1-78-09-44621-80.

Data desemnării de către ONU: 30 noiembrie 2012.

Alte informații: A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013. De la sfârșitul lui 2014, locuiește în Ngoma Camp, Rwanda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

În aprilie 2012, Ngaruye s-a aflat la comanda rebeliunii fostului CNDP, cunoscută sub denumirea de Mouvement du 23 Mars (M23), la ordinele generalului Ntaganda. În prezent, este al treilea comandant militar în ierarhia M23. Grupul de experți pentru RDC îl recomandase deja, în 2008 și în 2009, în vederea includerii pe lista persoanelor desemnate. Ngaruye a comis și este responsabil de încălcări grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional. A recrutat și a pregătit militar sute de copii în perioada 2008-2009, iar în ultima parte a anului 2010 a derulat acest tip de activități pentru M23. A comis omoruri, mutilări și răpiri, alegând frecvent drept victime femei. Se face responsabil de execuții și de acte de tortură în rândul combatanților care doreau să părăsească M23. În 2009, în cadrul FARDC, a dispus uciderea tuturor bărbaților din satul Shalio din Walikale. De asemenea, a furnizat armament, muniție și salarii în Masisi și Walikale la ordinele directe ale generalului Ntaganda. În 2010, a organizat strămutarea forțată și exproprierea unei părți din populație în zona Lukopfu. De asemenea, a fost puternic implicat în activitățile unor rețele infracționale din cadrul FARDC care au obținut profituri din comerțul cu resurse minerale, ceea ce a generat tensiuni și acte de violență în relațiile cu colonelul Innocent Zimurinda în 2011. A intrat în Republica Rwanda la 16.3.2013 prin punctul Gasizi/Rubavu.

20. Mathieu, Chui NGUDJOLO

[*alias*: Cui Ngudjolo]

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Arestat de MONUC la Bunia în octombrie 2003. Predat de guvernul RDC Curții Penale Internaționale la 7 februarie 2008. Achitat de toate capetele de acuzare reținute împotriva sa de către CPI în decembrie 2012. După eliberarea din închisoare, Ngudjolo a fost reținut de autoritățile neerlandeze și a solicitat azil în Țările de Jos. Procurorul a făcut apel împotriva hotărârii CPI; în octombrie 2014 s-au desfășurat ședințe de judecată, iar din decembrie 2014 se așteaptă o hotărâre.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Șeful Statului-Major al FNI și fost șef de Stat-Major al FRPI, exercită influență asupra politicii urmate de această grupare și asigură în continuare comanda și controlul asupra activităților forțelor FRPI, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor cu vârste sub 15 ani în Ituri în 2006. Arestat de MONUC la Bunia în octombrie 2003. Predat de guvernul RDC Curții Penale Internaționale la 7 februarie 2008. Achitat de toate capetele de acuzare reținute împotriva sa de către CPI în decembrie 2012. După eliberarea din închisoare, Ngudjolo a fost reținut de autoritățile neerlandeze și a solicitat azil în Țările de Jos.

21. Floribert Ngabu NJABU

[*alias*: (a) Floribert Njabu Ngabu, (b) Floribert Ndjabu, (c) Floribert Ngabu Ndjabu].

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Este în arest la domiciliu la Kinshasa din martie 2005, dată fiind participarea FNI la acțiuni de încălcare a drepturilor omului. Transferat la Haga la 27 martie 2011, pentru a fi martor în procesele CPI Germain Katanga și Mathieu Ngudjolo. A solicitat azil în Țările de Jos în mai 2011. În octombrie 2012, o instanță neerlandeză i-a respins solicitarea de azil. În iulie 2014, a fost deportat din Țările de Jos în RDC, unde a fost plasat în arest.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Președinte al FNI, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de armament, încălcând embargoul asupra armelor. Este în arest la domiciliu la Kinshasa din martie 2005, dată fiind participarea FNI la acțiuni de încălcare a drepturilor omului. Transferat la Haga la 27 martie 2011, pentru a fi martor în procesele CPI Germain Katanga și Mathieu Ngudjolo. A solicitat azil în Țările de Jos în mai 2011. În octombrie 2012, o instanță neerlandeză i-a respins solicitarea de azil, cauza făcând în prezent obiectul unui recurs.

22. Laurent NKUNDA

[*alias*: (a) Nkunda Mihigo Laurent, (b) Laurent Nkunda Bwatere, (c) Laurent Nkundabatware, (d) Laurent Nkunda Mahoro Batware, (e) Laurent Nkunda Batware, (f) Chairman, (g) General Nkunda, (h) Papa Six]

Data nașterii: (a) 6 februarie 1967 (b) 2 februarie 1967.

Locul nașterii: Rutshuru, Kivu de Nord, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Fost general al RCD-G. Fondator, Congresul Național pentru Apărarea Poporului, 2006; membru de rang înalt, Adunarea pentru Democrație în Congo – Goma (RCD-G), 1998-2006; membru, Frontul Patriotic Ruandez (RPF), 1992-1998. Laurent Nkunda a fost arestat de autoritățile ruandeze în Rwanda în ianuarie 2009 și înlocuit în funcția de comandant al CNDP. De atunci, se află în arest la domiciliu la Kigali, Rwanda. Cererea guvernului RDC de extrădare a lui Nkunda pentru infracțiunile comise în estul RDC a fost refuzată de Rwanda. În 2010, recursul lui Nkunda pentru detenție ilegală a fost respins de tribunalul ruandez din Gisenyi, care a hotărât că respectiva chestiune ar trebui să fie examinată de o instanță militară. Avocații lui Nkunda au făcut recurs în fața Tribunalului militar ruandez.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

S-a asociat cu alte elemente rebele din fosta RCD-G pentru a pune stăpânire prin forță pe orașul Bukavu în mai 2004. A primit arme în afara structurilor FARDC, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil pentru 264 de cazuri de recrutare și utilizare a copiilor de către trupele aflate sub comanda sa în Kivu de Nord în perioada 2002-2009. Fost general al RCD-G. Fondator, Congresul Național pentru Apărarea Poporului, 2006; membru de rang înalt, Adunarea pentru Democrație în Congo – Goma (RCD-G), 1998-2006; membru, Frontul Patriotic Ruandez (RPF), 1992-1998. Laurent Nkunda a fost arestat de autoritățile ruandeze în Rwanda în ianuarie 2009 și înlocuit în funcția de comandant al CNDP. De atunci, se află în arest la domiciliu la Kigali, Rwanda. Cererea guvernului RDC de extrădare a lui Nkunda pentru infracțiunile comise în estul RDC a fost refuzată de Rwanda. În 2010, recursul lui Nkunda pentru detenție ilegală a fost respins de tribunalul ruandez din Gisenyi, care a hotărât că respectiva chestiune ar trebui să fie examinată de o instanță militară. Avocații lui Nkunda au inițiat o procedură în fața Tribunalului militar ruandez. Menține încă o anumită influență asupra anumitor elemente ale CNDP.

23. Felicien NSANZUBUKIRE

[*alias*: Fred Irakeza]

Desemnare: primul comandant de batalion al FDLR-FOCA, stabilit în zona Uvira-Sange din Kivu de Sud.

Adresă: Magunda, teritoriul Mwenga, Kivu de Sud, RDC (începând din iunie 2011).

Data nașterii: 1967.

Locul nașterii: (a) Murama, Kigali, Rwanda, (b) Rubungo, Kigali, Rwanda, (c) Kinyinya, Kigali, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 decembrie 2010.

Alte informații: Membru al FDLR cel puțin din 1994 și desfășoară operațiuni în estul RDC din octombrie 1998.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Felicien Nsanzubukire a supravegheat și a coordonat traficul de arme și muniții cel puțin în perioada noiembrie 2008 – aprilie 2009 din Republica Unită Tanzania, prin regiunea lacului Tanganyika, către unitățile FDLR din zonele Uvira și Fizi din Kivu de Sud. Primul comandant de batalion al FDLR-FOCA, stabilit în zona Uvira-Sange din Kivu de Sud. Membru al FDLR cel puțin din 1994 și desfășoară operațiuni în estul RDC din octombrie 1998.

24. Pacifique NTAWUNGUKA

[*alias*: (a) Pacifique Ntawungula, (b) Colonel Omega, (c) Nzeri, (d) Israel]

Desemnare: Comandant, sectorul operațional din Kivu de Nord «SONOKI» al FDLR-FOCA.

Adresă: Matembe, Kivu de Nord, RDC (începând din iunie 2011).

Data nașterii: (a) 1 ianuarie 1964, (b) 1964, cu aproximație.

Locul nașterii: Gaseke, provincia Gisenyi, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 3 martie 2009.

Alte informații: A urmat o pregătire militară în Egipt. De la sfârșitul lui 2014, se află în regiunea Tongo, Kivu de Nord.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant al primei divizii a FOCA (grupare armată – ramură a FDLR). Lider militar al unei grupări armate străine care operează în Republica Democratică Congo, împiedicând procesul de dezarmare, repatrierea voluntară și relocarea combatanților, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 litera (b). Conform dovezilor adunate de grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, în raportul său din 13 februarie 2008, fete recuperate de la FDLR-FOCA fuseseră răpite și violate. De la jumătatea anului 2007, FDLR-FOCA, care, anterior, recruta băieți adolescenți, recrutează cu forța tineri începând cu vârsta de 10 ani. Cei mai tineri sunt ulterior folosiți ca escorte, iar copiii mai mari sunt trimiși ca soldați pe linia frontului, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 literele (d) și (e). A urmat o pregătire militară în Egipt.

25. James NYAKUNI

Cetățenia: ugandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Parteneriat comercial cu Jérôme Kakwavu, în special contrabandă transfrontalieră între RDC și Uganda, suspectat inclusiv de contrabandă cu arme și material militar în camioane care nu au fost inspectate. Încălcarea embargoului asupra armelor și asistență acordată unor grupări armate și miliții menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), inclusiv sprijin financiar, care le-a permis acestora să desfășoare operațiuni militare.

26. Stanislas NZEYIMANA

[*alias*: (a) Deogratias Bigaruka Izabayo, (b) Izabayo Deo, (c) Jules Mateso Mlamba, (d) Bigaruka, (e) Bigurura]

Desemnare: Comandant adjunct al FDLR-FOCA.

Adresă: Mukoberwva, Kivu de Nord, RDC (începând cu iunie 2011).

Data nașterii: (a) 1 ianuarie 1966 (b) 28 august 1966 (c) 1967, cu aproximație.

Locul nașterii: Mugusa, Butare, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 3 martie 2009.

Alte informații: A dispărut în timp ce se afla în Tanzania, la începutul lui 2013. De la sfârșitul lui 2014, nu se știe unde se află.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant adjunct al FOCA (grupare armată – ramură a FDLR). Lider militar al unei grupări armate străine care operează în Republica Democratică Congo, împiedicând procesul de dezarmare, repatrierea voluntară și relocarea combatanților, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 litera (b). Conform dovezilor adunate de grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, în raportul său din 13 februarie 2008, fete recuperate de la FDLR-FOCA fuseseră răpite și violate. De la jumătatea anului 2007, FDLR-FOCA, care, anterior, recruta băieți adolescenți, recrutează cu forța tineri începând cu vârsta de 10 ani. Cei mai tineri sunt ulterior folosiți ca escorte, iar copiii mai mari sunt trimiși ca soldați pe linia frontului, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 literele (d) și (e).

27. Dieudonné OZIA MAZIO

[*alias*: (a) Ozia Mazio, (b) Omari, (c) Mr Omari]

Data nașterii: 6 iunie 1949.

Locul nașterii: Ariwara, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Se presupune că Dieudonné Ozia Mazio a decedat la Ariwara la 23 septembrie 2008, în timp ce deținea funcția de președinte al Federației întreprinderilor congoleze (*Fédération des entreprises congolaises – FEC*) din teritoriul Aru.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Aranjamente financiare cu Jérôme Kakwavu și gruparea FAPC, precum și contrabandă la frontiera dintre RDC și Uganda, permițându-i lui Kakwavu și trupelor sale accesul la fonduri și la materiale. Încălcarea embargoului asupra armelor, inclusiv prin asistență acordată grupărilor armate și milițiilor menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003). Se presupune că Dieudonné Ozia Mazio a decedat la Ariwara la 23 septembrie 2008, în timp ce deținea funcția de președinte al Federației întreprinderilor congoleze (*Fédération des entreprises congolaises – FEC*) din teritoriul Aru.

28. Jean-Marie Lugerero RUNIGA

[*alias*: Jean-Marie Rugerero]

Dezignare: președinte al M23.

Adresă: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data nașterii: (a) 1960, cu aproximație, (b) 9 septembrie 1966.

Locul nașterii: Bukavu, RDC.

Data desemnării de către ONU: 31 decembrie 2012.

Alte informații: A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013. De la sfârșitul lui 2014, locuiește în Rwanda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Un document din 9 iulie 2012 semnat de liderul M23 Sultani Makenga l-a numit pe Runiga în funcția de coordonator al ramurii politice a M23. Potrivit documentului respectiv, numirea lui Runiga a fost determinată de necesitatea de a asigura vizibilitatea cauzei M23. Runiga este numit «președinte» al M23 în textele publicate pe site-ul internet al grupării. Rolul său de conducere este coroborat de raportul din noiembrie al grupului de experți, care se referă la Runiga ca fiind «liderul M23». Potrivit unui articol din 13 decembrie 2012 al Associated Press, Runiga a arătat Associated Press o listă de solicitări, care, conform spuselor sale, va fi înaintată guvernului congolez. Printre solicitări se numără demisia lui Kabila și dizolvarea adunării naționale. Runiga a precizat că, dacă i s-ar da posibilitatea, M23 ar putea prelua din nou controlul asupra orașului Goma. «Iar de data aceasta nu ne vom retrage», a afirmat Runiga pentru Associated Press. De asemenea, Runiga a precizat că preluarea controlului asupra orașului Goma de către ramura politică a M23 reprezintă o condiție prealabilă a negocierilor. «Cred că membrii noștri care se află la Kampala ne reprezintă. La momentul oportun, voi fi și eu acolo. Aștept ca lucrurile să fie organizate și, când Kabila va fi acolo, voi merge și eu», a afirmat Runiga. Potrivit unui articol publicat în *Le Figaro* la 26 noiembrie 2012, Runiga s-a întâlnit cu președintele Kabila la 24 noiembrie 2012 pentru începerea discuțiilor. Separat, într-un interviu pentru *Le Figaro*, Runiga a afirmat: «M23 se compune în primul rând din foști militari membri ai FARDC care au dezertat în semn de protest față de nerespectarea acordurilor din 23 martie 2009».

Acesta a adăugat: «soldații M23 sunt dezertori din armată care au plecat cu arme cu tot. Recent, am recuperat o mare cantitate de echipament de la o bază militară din Bunagana. Pentru moment, acest lucru ne permite să recăștigăm teren în fiecare zi și să respingem atacurile din partea FARDC. Revoluția noastră este congoleză, condusă de congolezi, pentru poporul congolez.» Potrivit unui articol publicat de Reuters la 22 noiembrie 2012, Runiga a afirmat că gruparea M23 are capacitatea de a păstra controlul asupra orașului Goma după ce forțele M23 au fost consolidate de către soldați congolezi rebeli din FARDC: «În primul rând, avem o armată disciplinată și îi avem și pe soldații FARDC care ni s-au alăturat. Sunt frații noștri, vor fi antrenați și instruiți din nou și apoi vom colabora cu ei.» Potrivit unui articol publicat la 27 noiembrie 2012 în *The Guardian*, Runiga a precizat că M23 va refuza să se supună apelului lansat de liderii regionali în cadrul Conferinței internaționale privind regiunea Marilor Lacuri de a părăsi Goma pentru a deschide calea către convorbiri de pace. În schimb, Runiga a afirmat că retragerea M23 din Goma va fi rezultatul negocierilor, și nu o condiție prealabilă a acestora. Potrivit raportului final din 15 noiembrie 2012 al grupului de experți, Runiga a condus o delegație care s-a deplasat la Kampala, Uganda, la 29 iulie 2012 și a finalizat agenda constituită din 21 de puncte a mișcării M23 în vederea negocierilor anticipate din cadrul Conferinței internaționale privind regiunea Marilor Lacuri. Potrivit unui articol al BBC din 23 noiembrie 2012, M23 a fost constituit când foști membri ai CNDP care fuseseră

integrați în FARDC au început să protesteze împotriva condițiilor proaste și a salariului scăzut, precum și a lipsei punerii depline în aplicare a acordului de pace din 23 martie 2009 dintre CNDP și RDC, care a dus la integrarea CNDP în FARDC.

Gruparea M23 a fost angajată în operații militare active în scopul obținerii controlului asupra teritoriului din estul RDC, potrivit raportului IPIS din noiembrie 2012. M23 și FARDC s-au luptat pentru controlul asupra mai multor orașe și sate din estul RDC, la 24 și 25 iulie 2012; M23 a atacat FARDC la Rumangabo, la 26 iulie 2012; M23 a alungat FARDC din Kimumba la 17 noiembrie 2012 și M23 a preluat controlul asupra orașului Goma la 20 noiembrie 2012. Potrivit raportului grupului de experți din noiembrie 2012, mai mulți foști combatanți ai M23 susțin că liderii M23 au executat sumar zeci de copii care au încercat să fugă după ce au fost recrutați ca scopii-soldați în cadrul M23. Potrivit unui raport din 11 septembrie 2012 al organizației Human Rights Watch (HRW), un bărbat ruandez în vârstă de 18 ani, care a fugit după ce fusese recrutat cu forța în Rwanda, a spus HRW că a fost martor la executarea unui băiat de 16 ani din unitatea sa din cadrul M23, care încercase să fugă în iunie. Băiatul a fost capturat și omorât în bătaie de către luptătorii M23 în fața altor recruți. Un comandant al M23 care a ordonat execuția se presupune că a spus apoi altor recruți: «a vrut să ne abandoneze», ca explicație pentru uciderea băiatului. Raportul afirmă, de asemenea, că martorii susțin că cel puțin 33 de noi recruți și alți luptători M23 au fost executați sumar când au încercat să fugă. Unii au fost legați și împușcați în fața altor recruți, ca exemplu de pedeapsă pe care ar putea-o primi. Un tânăr recrut a afirmat către HRW: «când eram cu M23, ne-au spus că [putem alege] și putem rămâne cu ei sau putem muri. Mulți au încercat să fugă. Unii au fost găsiți și pentru ei asta a însemnat imediat moartea.» A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013 prin punctul Gasizi/Rubavu.

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Desemnare: Comandant-șef, Nduma Defence of Congo, gruparea Mayi Mayi Sheka.

Data nașterii: 4 aprilie 1976.

Locul nașterii: teritoriul Walikale, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 28 noiembrie 2011.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Ntabo Ntaberi Sheka, comandant-șef al aripii politice a grupării Mayi Mayi Sheka, este liderul politic al unei grupări armate congoleze care se opune dezarmării, demobilizării sau reintegrării combatanților. Mayi Mayi Sheka este o grupare de miliție cu sediul în Congo, care își coordonează activitatea la bazele situate pe teritoriul Walikale din estul Republicii Democratice Congo. Gruparea Mayi Mayi Sheka a desfășurat atacuri asupra unor mine din estul Republicii Democratice Congo, inclusiv prin preluarea minelor Bisiye și extorcarea populației locale. Ntabo Ntaberi Sheka a comis totodată încălcări grave ale dreptului internațional, incluzând acte împotriva copiilor. Ntabo Ntaberi Sheka a pregătit și a comandat o serie de atacuri pe teritoriul Walikale, în perioada 30 iulie – 2 august 2010, în scopul pedepsirii populației locale acuzate de colaborare cu forțele guvernului congolez. În cursul atacurilor, au fost violați și răpiți copii, care au fost supuși la muncă forțată și unor tratamente crude, inumane sau degradante. De asemenea, gruparea de miliție Mayi Mayi Sheka recrutează prin forță băieți adolescenți și selectează copii în rândurile sale prin acțiuni de recrutare.

30. Bosco TAGANDA

[*alias*: (a) Bosco Ntaganda, (b) Bosco Ntagenda, (c) General Taganda, (d) Lydia, (e) Terminator, (f) Tango Romeo (indicativ radio), (g) Romeo (indicativ radio), (h) Major]

Adresă: Goma, RDC (începând din iunie 2011).

Data nașterii: între 1973 și 1974.

Locul nașterii: Bigogwe, Rwanda.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Născut în Rwanda, în copilărie s-a mutat la Nyamitaba, teritoriul Masisi, Kivu de Nord. Numit general de brigadă al FARDC prin decret prezidențial la 11 decembrie 2004, ca urmare a acordurilor de pace de la Ituri. Fost șef al Statului-Major al CNDP a devenit comandant militar al CNDP de la arestarea lui Laurent Nkunda în ianuarie 2009. Din ianuarie 2009, comandant adjunct de facto al operațiilor consecutive anti-FDLR «Umoja Wetu», «Kimia II» și «Amani Leo» în Kivu de Nord și de Sud. A intrat în Rwanda în martie 2013 și s-a predat voluntar funcționarilor CPI la Kigali la 22 martie. Predat CPI de la Haga, Țările de Jos. La 9 iunie 2014, CPI a confirmat împotriva sa 13 capete de acuzare privind crime de război și cinci capete de acuzare privind crime împotriva umanității; se preconizează că procesul va începe la 2 iunie 2015.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant militar al UPC/L, exercită influență asupra politicilor și asigură în continuare comanda și controlul asupra activităților forțelor UPC/L, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de armament, încălcând embargoul asupra armelor. A fost numit general în cadrul FARDC în decembrie 2004, dar a refuzat promovarea, rămânând astfel în afara FARDC. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în Ituri în 2002 și 2003, și a fost direct responsabil și/sau responsabil cu comanda în 155 de cazuri de recrutare și utilizare a copiilor în Kivu de Nord în perioada 2002-2009. În calitate de șef al Statului-Major al CNDP, a fost direct responsabil și responsabil cu comanda în cazul masacrului de la Kiwanja (noiembrie 2008). Născut în Rwanda, în copilărie s-a mutat la Nyamitaba, teritoriul Masisi, Kivu de Nord. Din iunie 2011, este rezident în Goma și este proprietarul unor ferme de mari dimensiuni în zona Ngungu, teritoriul Masisi, Kivu de Nord. Numit general de brigadă al FARDC prin decret prezidențial la 11 decembrie 2004, ca urmare a acordurilor de pace de la Ituri. Fost șef al Statului-Major al CNDP a devenit comandant militar al CNDP de la arestarea lui Laurent Nkunda în ianuarie 2009. Din ianuarie 2009, comandant adjunct de facto al operațiilor consecutive anti-FDLR «Umoja Wetu», «Kimia II» și «Amani Leo» în Kivu de Nord și de Sud. A intrat în Rwanda în martie 2013 și s-a predat voluntar funcționarilor CPI la Kigali la 22 martie. Predat CPI de la Haga, unde i-au fost citite capetele de acuzare împotriva sa în cadrul unei prime înfățișări la 26 martie.

31. Innocent ZIMURINDA

[*alias*: Zimulinda]

Desemnare: (a) comandant de brigadă în cadrul M23, gradul: colonel, (b) colonel în cadrul FARDC.

Adresă: Rubavu, Mudende.

Data nașterii: (a) 1 septembrie 1972, (b) 1975, cu aproximație, (c) 16 martie 1972.

Locul nașterii: (a) Ngungu, teritoriul Masisi, Kivu de Nord, RDC, (b) Masisi, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 decembrie 2010.

Alte informații: Integrat în cadrul FARDC în 2009 în funcția de locotenent-colonel, comandant de brigadă în cadrul operațiilor Kimia II ale FARDC, stabilit în zona Ngungu. În iulie 2009, Zimurinda a fost promovat la gradul de colonel și a devenit comandant de sector al FARDC în Ngungu, iar ulterior în Kitchanga în cadrul operațiilor Kimia II și Amani Leo ale FARDC. Cu toate că Zimurinda nu a fost inclus în ordonanța prezidențială a RDC din 31 decembrie 2010 care numea ofițerii de rang înalt din cadrul FARDC, Zimurinda și-a menținut de facto poziția de comandă a celui de al 22-lea sector al FARDC în Kitchanga și poartă noua uniformă și noul grad FARDC. În decembrie 2010, activitățile de recrutare desfășurate de elemente aflate sub comanda lui Zimurinda au fost denunțate în informații din surse deschise. A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013. De la sfârșitul lui 2014, locuiește în Ngoma Camp, Rwanda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Conform mai multor surse, locotenent-colonelul Innocent Zimurinda, în calitatea sa de comandant al Brigăzii 231 a FARDC, a dat ordine care au dus la masacrarea a peste 100 de refugiați ruandezi, majoritatea femei și copii, în cursul unei operații militare desfășurate în aprilie 2009 în zona Shalio. Grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC a raportat că locotenent-colonelul Innocent Zimurinda a fost văzut de martori la fața locului refuzând să elibereze trei copii de sub comanda sa în Kalehe, la 29 august 2009. Conform mai multor surse, înainte de integrarea CNDP în FARDC, locotenent-colonelul Innocent Zimurinda a participat la o operație a CNDP din noiembrie 2008 care a dus la masacrarea a 89 de civili, inclusiv femei și copii, în regiunea Kiwanja.

În martie 2010, 51 de grupuri de apărare a drepturilor omului care activau în partea de est a RDC au afirmat că Zimurinda este responsabil de multiple acțiuni de încălcare a drepturilor omului, implicând uciderea a numeroși civili, inclusiv femei și copii, în perioada februarie-august 2007. Locotenent-colonelul Innocent Zimurinda a fost acuzat în cadrul aceleiași plângeri de fi responsabil de violarea unui număr mare de femei și fete. În conformitate cu declarația din 21 mai 2010 a Reprezentantului Special al Secretarului General pentru copii și conflictele armate, Innocent Zimurinda a fost implicat în executarea arbitrară a unor copii-soldați, inclusiv în cursul operației Kimia II. Conform aceleiași declarații, acesta a refuzat accesul misiunii ONU în RDC (MONUC) pentru a verifica dacă în rândul trupelor există minori. Potrivit Grupului de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, locotenent-colonelul Zimurinda este direct responsabil și responsabil cu comanda pentru recrutarea și menținerea copiilor în rândul trupelor sub comanda sa. Integrat în cadrul FARDC în 2009 în funcția de locotenent-colonel, comandant de brigadă în cadrul operațiilor Kimia II ale FARDC, stabilit în zona Ngungu. În iulie 2009, Zimurinda a fost promovat la gradul de colonel și a devenit comandant de sector al FARDC în Ngungu, iar ulterior în Kitchanga în cadrul operațiilor Kimia II și Amani Leo ale FARDC. Cu toate că Zimurinda nu a fost inclus în ordonanța prezidențială a RDC din 31 decembrie 2010 care

numea ofițerii de rang înalt din cadrul FARDC, Zimurinda și-a menținut de facto poziția de comandă a celui de al 22-lea sector al FARDC în Kitchanga și poartă noua uniformă și noul grad FARDC. Acesta continuă să îi fie loial lui Bosco Ntaganda. În decembrie 2010, activitățile de recrutare desfășurate de elemente aflate sub comanda lui Zimurinda au fost denunțate în informări din surse deschise. A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013. De la sfârșitul lui 2014, locuiește în Ngoma Camp, Rwanda.

(b) Lista entităților menționate la articolele 2 și 2a.

1. FDA

[*alias*: (a) Allied Democratic Forces (b) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda (c) FDA/NALU d) NALU].

Adresă: provincia Kivu de Nord, Republica Democratică Congo.

Data desemnării de către ONU: 30 iunie 2014.

Alte informații: Începând din decembrie 2014, FDA a fost împărțită în mai multe grupuri mici. Jamil Mukulu conduce un grup, care cuprinde mai mulți lideri importanți ai FDA; nu se știe unde se află acesta, probabil în provincia Kivu de Nord. Seka Baluku conduce celălalt grup principal, care operează în pădurea din nord-estul orașului Beni în provincia Kivu de Nord. FDA are și o rețea extinsă de sprijin în RDC, Uganda, Rwanda și posibil alte țări.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Gruparea Forțele Aliate Democratice (FDA) a fost creată în 1995 și este situată în zona muntoasă de frontieră dintre RDC și Uganda. Potrivit raportului final din 2013 al Grupului de experți pentru Republica Democratică Congo al Organizației Națiunilor Unite, care citează oficiali ugandezi și surse ale ONU, în 2013 FDA deținea forțe estimate la 1 200-1 500 de luptători înarmați situați în nord-estul teritoriului Beni din provincia Kivu de Nord, în apropierea graniței cu Uganda. Aceleași surse estimează că numărul total al membrilor FDA – inclusiv femei și copii – este între 1 600 și 2 500. Ca urmare a operațiilor militare desfășurate de Forțele armate congoleze (FARDC) și de Misiunea ONU pentru stabilizare în RDC (MONUSCO) în 2013 și 2014, FDA și-a răspândit luptătorii în numeroase baze mai mici și a mutat femeile și copiii către zonele din vestul Beni și de-a lungul graniței dintre Ituri și Kivu de Nord. Comandantul militar al FDA este Hood Lukwago, iar liderul suprem al grupării este Jamil Mukulu, persoană care face obiectul sancțiunilor.

FDA a comis încălcări grave ale dreptului internațional și ale RCSONU 2078 (2012), printre care cele detaliate mai jos.

FDA a recrutat și a folosit copiii-soldați, încălcând astfel dreptul internațional aplicabil [(RCSONU) punctul 4 litera (d)].

În raportul final din 2013 al grupului de experți se afirmă că grupul de experți a intervievat trei foști luptători FDA care au fugit în cursul anului 2013 și care au descris modul în care recrutorii FDA din Uganda atrag oamenii în RDC cu promisiuni false de locuri de muncă (pentru adulți) și educație gratuită (pentru copii) și apoi îi obliga să se alăture FDA. Tot potrivit raportului grupului de experți, foști luptători din cadrul FDA au declarat grupului de experți că grupurile care se ocupă de pregătirea militară în FDA includ, de regulă, bărbați adulți și băieți, iar doi băieți care au fugit din FDA în 2013 au spus grupului de experți că au beneficiat de pregătire militară din partea FDA. Raportul grupului de experți include de asemenea o relatare a unui «fost copil-soldat în FDA» privind pregătirea militară în cadrul FDA.

Potrivit raportului final din 2012 al grupului de experți, printre cei recrutați de FDA se numără copii, așa cum este ilustrat de cazul unui recrutor FDA care a fost capturat de autoritățile ugandeze la Kasese împreună cu șase băieți cu vârste mici în drumul său spre RDC în iulie 2012.

Un exemplu concret al faptului că FDA recrutează și se folosește de copii reiese dintr-o scrisoare adresată la 6 ianuarie 2009 de fosta directoare pentru Africa a Human Rights Watch, Georgette Gagnon, fostului ministru ugandez al justiției, Kiddhu Makubuyu, în care aceasta afirmă că un băiat pe nume Bushobozi Iumba a fost răpit la vârsta de nouă ani de FDA, în 2000. Acesta era obligat să ofere servicii de transport și alte servicii pentru luptătorii FDA.

În plus, «Africa Report» a citat acuzațiile conform cărora FDA ar recruta copii cu vârste plecând de la 10 de ani ca soldați și a citat declarația unui purtător de cuvânt al Forțelor de apărare a poporului din Uganda (UPDF), potrivit căruia UPDF a salvat 30 de copii dintr-o tabără de antrenament situată pe Insula Buvuma din Lacul Victoria.

FDA a săvârșit și numeroase încălcări ale dreptului internațional al drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar îndreptate împotriva femeilor și copiilor, inclusiv crime, mutilări și violență sexuală [RCSONU punctul 4 litera (e)].

În conformitate cu raportul final din 2013 al grupului de experți, FDA a atacat numeroase sate în 2013, ceea ce a determinat peste 66 000 de persoane să se refugieze în Uganda. Aceste atacuri au dus la depopularea unei vaste zone, pe care FDA o controlează de atunci prin răpirea sau uciderea persoanelor care se întorc în satele lor. Între iulie și septembrie 2013, FDA a decapitat cel puțin cinci persoane în zona Kamango, a împușcat alte câteva și a răpit alte câteva zeci de persoane. Aceste acțiuni au terorizat populația locală și au descurajat oamenii să se întoarcă acasă.

The Global Horizontal Note, un mecanism de monitorizare și de raportare a infracțiunilor grave împotriva copiilor în situație de conflict armat, a raportat Grupului de lucru al Consiliului de Securitate al ONU privind copiii și conflictele armate că, în perioada de raportare octombrie-decembrie 2013, FDA a cauzat 14 din cele 18 victime dovedite în rândul copiilor, inclusiv un incident la 11 decembrie 2013 pe teritoriul Beni în Kivu de Nord, când FDA a atacat satul Musuku, ucigând 23 de persoane, inclusiv 11 copii (trei fete și opt băieți) cu vârste cuprinse între două luni și 17 ani. Toate victimele fuseseră grav mutilate cu macete, inclusiv doi copii care au supraviețuit atacului.

Raportul din martie 2014 al secretarului general privind violențele sexuale legate de conflicte identifică «Forțele Aliate Democratice – Armata Națională pentru Eliberarea Ugandei» pe lista sa de «părți suspectate în mod credibil că au săvârșit sau sunt responsabile de viol sau de alte forme de violență sexuală în situații de conflict armat.»

FDA a participat, de asemenea, la atacuri împotriva forțelor de menținere a păcii MONUSCO [RCSONU punctul 4 litera (i)].

În sfârșit, Misiunea Organizației Națiunilor Unite pentru stabilizare în Republica Democratică Congo (MONUSCO) a raportat că FDA a desfășurat cel puțin două atacuri împotriva forțelor de menținere a păcii MONUSCO. Primul, la 14 iulie 2013, a fost un atac asupra unui patrule MONUSCO pe drumul dintre Mbau și Kamango. Acest atac este detaliat în raportul final pe 2013 al grupului de experți. Cea de al doilea atac a avut loc la 3 martie 2014. Un vehicul MONUSCO a fost ținta unor atacuri cu grenade la zece kilometri de aeroportul Mavivi din Beni, soldate cu rănirea a cinci persoane din rândul forțelor de menținere a păcii.

2. BUTEMBO AIRLINES (BAL)

Adresă: Butembo, RDC.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Companie aeriană particulară, cu sediul în Butembo. Începând cu decembrie 2008, BAL nu mai deține licență de zbor în RDC.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Kisoni Kambale (decedat la 5 iulie 2007 și ulterior eliminat de pe listă la 24 aprilie 2008) s-a folosit de companie pentru a transporta aur, provizii și arme ale FNI între Mongbwalu și Butembo. Aceasta constituie «acordare de asistență» unor grupări armate ilegale, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Companie aeriană particulară, cu sediul în Butembo. Începând cu decembrie 2008, BAL nu mai deține licență de zbor în RDC.

3. COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL); GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC) [alias: CAGL]

Adresă: (a) Avenue Président Mobutu, Goma, RDC, (b) Gisenyi, Rwanda, (c) PO BOX 315, Goma, RDC.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Din decembrie 2008, GLBC nu mai deține aeronave operaționale, cu toate că mai multe aeronave au continuat să zboare în 2008 în ciuda sancțiunilor ONU.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

CAGL și GLBC sunt societăți deținute de Douglas MPAMO, persoană care face deja obiectul unor sancțiuni conform Rezoluției 1596 (2005). CAGL și GLBC au fost utilizate pentru transportarea de armament și muniții, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Din decembrie 2008, GLBC nu mai deține aeronave operaționale, cu toate că mai multe aeronave au continuat să zboare în 2008 în ciuda sancțiunilor ONU.

4. CONGOMET TRADING HOUSE

Adresă: Butembo, Kivu de Nord.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Nu mai există sub formă de casă de comerț cu aur în Butembo, Kivu de Nord.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Congomet Trading House (inclusă pe listă în prealabil cu denumirea Congocom) s-a aflat în proprietatea lui Kisoni Kambale (decedat la 5 iulie 2007 și ulterior eliminat de pe listă la 24 aprilie 2008). Kambale a achiziționat aproape integral producția de aur din districtul Mongbwalu, care era controlată de FNI. FNI a obținut un venit substanțial din taxele pe producție. Aceasta constituie «acordare de asistență» unor grupări armate ilegale, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Nu mai există sub formă de casă de comerț cu aur în Butembo, Kivu de Nord.

5. FORCES DEMOCRATIQUES DE LIBERATION DU RWANDA (FDLR)

[*alias*: (a) FDLR, (b) Force Combattante Abacunguzi, (c) Combatant Force for the Liberation of Rwanda, (d) FOCA]

Adresă: (a) Kivu de Nord, RDC (b) Kivu de Sud, RDC.

Data desemnării de către ONU: 31 decembrie 2012.

Alte informații: E-mail: Fdlr@fmx.de; fldrrse@yahoo.fr; fdlr@gmx.net; fldrsrt@gmail.com; humura2020@gmail.com

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

FDLR este una dintre cele mai mari grupări armate străine care acționează pe teritoriul RDC. Gruparea s-a constituit în 2000 și a comis grave încălcări ale dreptului internațional, implicând acte împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat, inclusiv crime și mutilări, violențe sexuale și deplasări forțate. Potrivit unui raport din 2010 al Amnesty International, FDLR poartă răspunderea pentru uciderea a nouăzeci și șase de civili în Busurungi, teritoriul Walikale. Unele dintre victime au fost arse de vii în casele lor. Potrivit aceleiași surse, în iunie 2010, un centru medical al unui ONG a raportat un număr de aproximativ șazeci de cazuri pe lună de fete și femei care au fost violate în sudul teritoriului Lubero, Kivu de Nord, de către grupări armate, inclusiv FDLR. Conform unui raport din 20 decembrie 2010 al organizației Human Rights Watch (HRW), există dovezi clare ale recrutării de copii practicate în mod activ de FDLR. HRW a identificat un număr de cel puțin 83 de copii congolezi cu vârste sub 18 ani, unii chiar în vârstă de 14 ani, care au fost recrutați forțat de către FDLR. În ianuarie 2012, HRW a afirmat într-un raport că combatanți FDLR au atacat numeroase sate din teritoriul Masisi, omorând șase civili, violând două femei și răpind cel puțin 48 de persoane.

Potrivit unui raport al HRW din iunie 2012, luptători FDLR au atacat în mai 2012 civili din Kamananga și Lumenje, provincia Kivu de Sud, precum și din Chambucha, teritoriul Walikale, și sate din zona Ufumandu, teritoriul Masisi, provincia Kivu de Nord. În aceste atacuri, luptători FDLR au măcelărit și omorât cu macete și cuțite zeci de civili, inclusiv numeroși copii. Conform unui raport din iunie 2012 al grupului de experți, FDLR a atacat mai multe sate din Kivu de Sud în perioada 31 decembrie 2011-4 ianuarie 2012. O anchetă a Organizației Națiunilor Unite a confirmat că cel puțin 33 de persoane, dintre care nouă copii și șase femei, au fost omorâte, fie arse de vii, fie decapitate, fie împușcate în timpul atacului. În plus, o femeie și o fată au fost violate. Raportul grupului de experți din iunie 2012 relatează, de asemenea, că ancheta Organizației Națiunilor Unite a confirmat faptul că FDLR a masacrat cel puțin 14 civili, inclusiv cinci femei și cinci copii, în Kivu de Sud în mai 2012. Potrivit raportului grupului de experți din noiembrie 2012, ONU a prezentat dovezi ale unui număr de cel puțin 106 violențe sexuale comise de FDLR între decembrie 2011 și septembrie 2012. Raportul grupului de experți din noiembrie 2012 relatează că, potrivit unei anchete a ONU, FDLR a violat șapte femei în noaptea din 10 martie 2012, inclusiv o minoră, în Kalinganya, teritoriul Kabare. Luptătorii FDLR au atacat satul din nou la 10 aprilie 2012 și au violat trei dintre femei pentru a doua oară. Raportul din noiembrie 2012 al grupului de experți menționează, de asemenea, 11 omoruri comise de FDLR în Bushibwambombo, Kalehe, la 6 aprilie 2012 și implicarea FDLR în uciderea altor 19 persoane în teritoriul Masisi, inclusiv a cinci minori și a șase femei, în luna mai. Mouvement du 23 mars (M23) este o grupare armată care își desfășoară activitatea în RDC și care a beneficiat de arme și material aferent, inclusiv de consiliere, formare și asistență referitoare la activitățile militare.

Mai mulți martori oculari afirmă în declarațiile lor că M23 primește echipamente militare generale din partea Rwandan Defense Forces (RDF) sub formă de arme și muniții, pe lângă sprijinul material pentru operațiile de luptă. M23 a fost complice și este răspunzătoare de comiterea unor încălcări grave ale dreptului internațional, implicând acte împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat în RDC, inclusiv crime și mutilări, violențe sexuale, răpiri și strămutări forțate. În conformitate cu numeroase rapoarte, anchete și relatări ale martorilor, M23 a cauzat uciderea în masă a unor civili, precum și violarea de femei și copii în mai multe regiuni din RDC. Mai multe rapoarte arată că luptători ai M23 au comis un număr de 46 de violuri asupra unor femei și fete, dintre care cea mai mică în vârstă de opt ani. Pe lângă violențele sexuale relatate, M23 a desfășurat, de asemenea, campanii masive de recrutare forțată a copiilor în cadrul grupării. Se estimează că, doar pe teritoriul Rutshuru din estul RDC, M23 a recrutat forțat, din iulie 2012, un număr de 146 de băieți tineri și băieți. Unele dintre victime nu aveau decât 15 ani. Atrocitățile comise de M23 împotriva populației civile din RDC și campania de recrutare forțată purtată de M23, precum și faptul că a primit arme și asistență militară au contribuit într-un mod dramatic la instabilitate și la conflict în regiune, în unele cazuri cu încălcarea dreptului internațional.

6. M23

[*alias*: Mouvement du 23 mars].

Data desemnării de către ONU: 31 decembrie 2012.

Alte informații: E-mail: mouvementdu23mars1@gmail.com

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Mouvement du 23 mars (M23) este o grupare armată care își desfășoară activitatea în RDC și care a beneficiat de arme și material aferent, inclusiv de consiliere, formare și asistență referitoare la activitățile militare. Mai mulți martori oculari afirmă în declarațiile lor că M23 primește echipamente militare generale din partea Rwandan Defense Forces (RDF) sub formă de arme și muniții, pe lângă sprijinul material pentru operațiile de luptă. M23 a fost complice și este răspunzătoare de comiterea unor încălcări grave ale dreptului internațional, implicând acte împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat în RDC, inclusiv crime și mutilări, violențe sexuale, răpiri și strămutări forțate. În conformitate cu numeroase rapoarte, anchete și relatări ale martorilor, M23 a cauzat uciderea în masă a unor civili, precum și violarea de femei și copii în mai multe regiuni din RDC. Mai multe rapoarte arată că luptători ai M23 au comis un număr de 46 de violuri asupra unor femei și fete, dintre care cea mai mică în vârstă de opt ani. Pe lângă violențele sexuale relatate, M23 a desfășurat, de asemenea, campanii masive de recrutare forțată a copiilor în cadrul grupării. Se estimează că, doar pe teritoriul Rutshuru din estul RDC, M23 a recrutat forțat, din iulie 2012, un număr de 146 de bărbați tineri și băieți. Unele dintre victime nu aveau decât 15 ani. Atrocitățile comise de M23 împotriva populației civile din RDC și campania de recrutare forțată purtată de M23, precum și faptul că a primit arme și asistență militară au contribuit într-un mod dramatic la instabilitate și la conflict în regiune, în unele cazuri cu încălcarea dreptului internațional.

7. MACHANGA LTD

Adresă: Plot 55A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Societate exportatoare de aur (directori: dl Rajendra Kumar Vaya și dl Hirendra M. Vaya). În 2010, bunurile aparținând lui Machanga, deținute în contul Emirates Gold, au fost înghețate de Banca Nova Scotia Mocatta (Regatul Unit). Proprietarii Machanga au continuat să fie implicați în cumpărarea de aur din estul RDC.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Machanga cumpăra aur prin relații comerciale regulate cu comercianți din RDC aflați în strânsă legătură cu milițiile. Aceasta constituie «acordare de asistență» unor grupări armate ilegale, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Societate exportatoare de aur (directori: dl Rajendra Kumar Vaya și dl Hirendra M. Vaya). În 2010, bunurile aparținând lui Machanga, deținute în contul Emirates Gold, au fost înghețate de Banca Nova Scotia Mocatta (Regatul Unit). Fostul proprietar al Machanga, Rajendra Kumar, și fratele acestuia, Vipul Kumar, au continuat să fie implicați în cumpărarea de aur din estul RDC.

8. TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPEMENT (NGO)

[*alias*: TPD]

Adresă: Goma, Kivu de Nord, RDC.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Goma, cu comitete provinciale în Kivu de Sud, Kasai Occidental, Kasai Oriental și Maniema. Și-a suspendat în mod oficial toate activitățile din 2008. În practică, din iunie 2011, birourile TPD sunt deschise și implicate în cazuri referitoare la reîntoarcerea PSI, inițiative privind concilierea la nivelul comunității, soluționarea disputelor privind terenurile etc. Președintele TPD este Eugene Serufuli, iar vicepreședintele este Saverina Karomba. Printre membrii importanți se numără deputații provinciali din Kivu de Nord Robert Seninga și Bertin Kirivita.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Implicată în încălcări ale embargoului asupra armelor, prin acordarea de asistență grupării RCD-G, în special prin livrarea de camioane pentru transportul de armament și de trupe și, de asemenea, prin transportarea armelor care urmau să fie distribuite unor părți ale populației din Masisi și Rutshuru, Kivu de Nord, la începutul anului 2005. Goma, cu comitete provinciale în Kivu de Sud, Kasai Occidental, Kasai Oriental și Maniema. Și-a suspendat în mod oficial toate activitățile din 2008. În practică, din iunie 2011, birourile TPD sunt deschise și implicate în cazuri referitoare la reîntoarcerea PSI, inițiative privind concilierea la nivelul comunității, soluționarea disputelor privind terenurile etc. Președintele TPD este Eugene Serufuli, iar vicepreședintele este Saverina Karomba. Printre membrii importanți se numără deputații provinciali din Kivu de Nord Robert Seninga și Bertin Kirivita.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adresă: (a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel. +256 41 533 578/9), (b) PO BOX 22709, Kampala, Uganda.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Societate exportatoare de aur. (Directori: dl Jamnadas V. LODHIA – cunoscut sub numele de «Chuni»- și fiii săi, dl Kunal J. LODHIA și Jitendra J. LODHIA). În ianuarie 2011, autoritățile ugandeze au informat comitetul că, în urma unei scutiri privind holdingurile sale financiare, Emirates Gold a plătit datoria UCI către Crane Bank Kampala, ducând la închiderea definitivă a conturilor sale. Directorii UCI au continuat să fie implicați în cumpărarea de aur din estul RDC.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

UCI cumpăra aur prin relații comerciale regulate cu comercianți din RDC aflați în strânsă legătură cu milițiile. Aceasta constituie «acordare de asistență» unor grupări armate ilegale, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Societate exportatoare de aur. (Foști directori: dl J.V. LODHIA – cunoscut sub numele de «Chuni»- și fiul său, dl Kunal LODHIA). În ianuarie 2011, autoritățile ugandeze au informat comitetul că, în urma unei scutiri privind holdingurile sale financiare, Emirates Gold a plătit datoria UCI către Crane Bank Kampala, ducând la închiderea definitivă a conturilor sale. Fostul proprietar al UCI, J.V. Lodhia, și fiul acestuia, Kumal Lodhia, au continuat să fie implicați în cumpărarea de aur din estul RDC.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/615 AL CONSILIULUI**din 20 aprilie 2015****privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 560/2005 al Consiliului din 12 aprilie 2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire ⁽¹⁾, în special articolul 11a alineatele (5) și (6),

întrucât:

- (1) La 12 aprilie 2005, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 560/2005.
- (2) Consiliul a efectuat o revizuire a listei prevăzute în anexa IA la Regulamentul (CE) nr. 560/2005, în conformitate cu articolul 11a alineatul (6) din regulamentul respectiv.
- (3) Consiliul a stabilit că măsurile restrictive impuse de Regulamentul (CE) nr. 560/2005 în ceea ce privește persoanele incluse pe lista din anexa IA ar trebui să fie menținute pentru cinci persoane incluse pe listă.
- (4) Tribunalul Uniunii Europene, prin hotărârea sa din 14 ianuarie 2015 în cauza T-406/13 ⁽²⁾, a anulat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 479/2014 al Consiliului ⁽³⁾ de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005, în ceea ce îl privește pe domnul Marcel Gossio. În urma acestei anulări, rubrica referitoare la Marcel Gossio ar trebui de asemenea să fie eliminată din anexa IA la Regulamentul (CE) nr. 560/2005.
- (5) La 26 februarie 2015, Comitetul de sancțiuni instituit în temeiul Rezoluției 1572 (2004) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (ONU) cu privire la Côte d'Ivoire a eliminat o persoană de pe lista persoanelor cărora li se aplică măsurile prevăzute la punctele 9 și 12 din rezoluția respectivă. Rubrica referitoare la persoana respectivă ar trebui să fie eliminată din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 560/2005.
- (6) De asemenea, Comitetul de sancțiuni a actualizat alte rubrici pentru persoanele cărora li se aplică măsurile prevăzute la punctele 9 și 12 din Rezoluția 1572 (2004) a Consiliului de Securitate al ONU.
- (7) Prin urmare, lista persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în anexele I și IA la Regulamentul (CE) nr. 560/2005 ar trebui modificată în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 560/2005 se înlocuiește cu textul din anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Anexa IA la Regulamentul (CE) nr. 560/2005 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 95, 14.4.2005, p. 1.⁽²⁾ Hotărârea din 14 ianuarie 2015, Gossio/Consiliu, T-406/13, nepublicată încă în Repertoriu.⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 479/2014 al Consiliului din 12 mai 2014 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Coasta de Fildeș (JO L 138, 13.5.2014, p. 3).

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 20 aprilie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

F. MOGHERINI

ANEXA I

„ANEXA I

Lista persoanelor fizice sau juridice sau a entităților menționate la articolele 2, 4 și 7

1. Nume: CHARLES BLÉ GOUDÉ

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 1.1.1972. Locul nașterii: (a) Guibéroua, Gagnoa, Côte d'Ivoire; (b) Niagbrahio/ Guiberoua, Côte d'Ivoire; (c) Guiberoua, Côte d'Ivoire. Alias cert: (a) Génie de kpo; (b) Gbapé Zadi. Alias incert: Général. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: (a) 04LE66241, eliberat la 10.11.2005, eliberat în Côte d'Ivoire (data expirării: 9.11.2008); (b) AE/088 DH 12, eliberat la 20.12.2002, eliberat în Côte d'Ivoire (data expirării: 11.12.2005); (c) 98LC39292, eliberat în Côte d'Ivoire (data expirării: 23.11.2003). Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: (a) Yopougon Selmer, Bloc P 170, Abidjan, Côte d'Ivoire; (b) c/o Hotel Ivoire, Abidjan, Côte d'Ivoire; (c) Cocody (suburbie), Abidjan, Côte d'Ivoire (adresa declarată în documentul de călătorie nr. C2310421 eliberat de Elveția la 15.11.2005 și valabil până la 31.12.2005). Inclus pe listă la: 7.2.2006.

Alte informații

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Conducător al COJEP («Tineri patrioți»); în mod repetat, a făcut declarații publice prin care promova violența împotriva instalațiilor și personalului Organizației Națiunilor Unite și împotriva cetățenilor străini; conducerea și participarea la acte de violență ale milițiilor de stradă, inclusiv bătăi, violuri și execuții extrajudiciare; intimidarea Organizației Națiunilor Unite, a Grupului de lucru internațional (IWG), a opoziției politice și a presei independente; sabotarea unor posturi de radio internaționale; obstrucționarea acțiunii IWG, a operației Organizației Națiunilor Unite în Côte d'Ivoire (UNOCI), a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția 1643 (2005).

3. Nume: EUGÈNE N'GORAN KOUADIO DJUÉ

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: (a) 1.1.1966; (b) 20.12.1969. Locul nașterii: Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: 04 LE 017521, eliberat la 10.2.2005 (data expirării: 10.2.2008). Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 7.2.2006.

Alte informații:

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Conducător al Uniunii Patrioților pentru Eliberarea Totală a Republicii Côte d'Ivoire (*Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire – UPLTCl*). În mod repetat, a făcut declarații publice prin care promova violența împotriva instalațiilor și personalului Organizației Națiunilor Unite și împotriva cetățenilor străini; conducerea și participarea la acte de violență ale milițiilor de stradă, inclusiv bătăi, violuri și execuții extrajudiciare; obstrucționarea acțiunii IWG, UNOCI, a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția 1643 (2005).

4. Nume: MARTIN KOUAKOU FOFIÉ

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 1.1.1968. Locul nașterii: BOHI, Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: indisponibil. Număr național de identificare: (a) 2096927, eliberat la 17.3.2005, eliberat în Burkina Faso; (b) CNB N.076, eliberat la 17.2.2003, eliberat în Burkina Faso (certificat de cetățenie din Burkina Faso); (c) 970860100249, eliberat la 5.8.1997, eliberat în Côte d'Ivoire (data expirării: 5.8.2007). Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 7.2.2006.

Alte informații:

Numele tatălui: Yao Koffi FOFIE. Numele mamei: Ama Krouama KOSSONOU.

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Caporal-șef, comandant al Forțelor noi pentru sectorul Korhogo. Forțele de sub comanda sa au practicat recrutarea de copii-soldați, răpiri, impunerea de muncă forțată, abuzul sexual al femeilor, arestări arbitrare și execuții extrajudiciare, încălcând convențiile în domeniul drepturilor omului și dreptul internațional umanitar; obstrucționarea acțiunii IWG, UNOCI, a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția 1643 (2005).

5. Nume: LAURENT GBAGBO

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 31.5.1945. Locul nașterii: Gagnoa, Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: indisponibil. Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 30.3.2011.

Alte informații:

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Fost președinte al Côte d'Ivoire: obstrucționarea procesului de pace și de reconciliere, respingerea rezultatului alegerilor prezidențiale.

6. Nume: SIMONE GBAGBO

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 20.6.1949. Locul nașterii: Moossou, Grand-Bassam, Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: indisponibil. Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 30.3.2011.

Alte informații:

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Președintele grupului parlamentar al Frontului popular ivorian (FPI): obstrucționarea procesului de pace și de reconciliere, incitare publică la ură și violență.

8. Nume: DÉSIÉ TAGRO

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 27.1.1959. Locul nașterii: Issia, Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: AE 065FH08. Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 30.3.2011.

Alte informații:

Decedat la 12.4.2011 la Abidjan.

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Secretar General în cadrul așa-numitei «președinții» a domnului Gbagbo: participare în cadrul guvernului nelegitim al domnului Gbagbo, obstrucționarea procesului de pace și de reconciliere, neacceptarea rezultatelor alegerilor prezidențiale, participarea la reprimarea violență a mișcărilor populare.”

ANEXA II

Se elimină din anexa IA la Regulamentul (CE) nr. 560/2005 rubrica referitoare la următoarea persoană:

Marcel GOSSIO.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2015/616 AL COMISIEI**din 13 februarie 2015****de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 480/2014 în ceea ce privește trimiterile la Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 38 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 68 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 125 alineatul (8) primul paragraf,

întrucât:

- (1) Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014 al Comisiei ⁽²⁾ a fost adoptat înainte de adoptarea Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (2) În urma adoptării Regulamentului (UE) nr. 508/2014, este necesară înlocuirea a trei trimiteri provizorii din Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014 care fac referire la viitorul act juridic al Uniunii privind domeniul afacerilor maritime și al pescuitului (FEPAM) cu trimiteri la dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul (UE) nr. 508/2014. Prima referire, din articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014, privește normele specifice referitoare la rolul, răspunderea și responsabilitatea organismelor care implementează instrumentele financiare. Cea de a doua referire, din articolul 20 din Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014, privește tipurile de operațiuni sau de proiecte care fac parte din anumite operațiuni care ar putea utiliza calculul costurilor indirecte prin aplicarea unei rate forfetare stabilite conform articolului 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾. Cea de a treia referire, din articolul 21 din Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014, privește tipurile de operațiuni sau de proiecte care fac parte din anumite operațiuni care ar putea utiliza calculul costurilor indirecte prin aplicarea unei rate forfetare conform articolului 124 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.
- (3) Întrucât normele privind parteneriatele public-privat stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 sunt aplicabile și în cazul FEPAM, este necesară modificarea anexei III la Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014 pentru ca informațiile care specifică dacă operațiunea este pusă în aplicare în cadrul unui structurii de parteneriat public-privat să fie stocate în format electronic în sistemul de monitorizare cu privire la FEPAM.
- (4) Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014 ar trebui, prin urmare, modificat în consecință,

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 320.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014 al Comisiei din 3 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (JO L 138, 13.5.2014, p. 5).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, 20.5.2014, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de stabilire a normelor de participare și diseminare pentru „Programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020” și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1906/2006 (JO L 347, 20.12.2013, p. 81).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) destinatarii finali sunt informați cu privire la faptul că finanțarea este furnizată în cadrul programelor cofinanțate prin fondurile ESI în conformitate cu cerințele prevăzute:

(i) la articolul 115 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 pentru FEDER, FSE și Fondul de coeziune;

(ii) la articolul 66 alineatul (1) litera (c) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*) pentru FEADR;

(iii) la articolul 97 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (**)

(*) Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

(**) Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, 20.5.2014, p. 1).”

2. La articolul 20, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) operațiunile sprijinite de FEPAM și programate în conformitate cu articolele 26, 28, 39 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 508/2014.”

3. La articolul 21, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) operațiunea sprijinită de FEPAM și programată în conformitate cu articolul 38, articolul 40 alineatul (1), articolul 41 alineatul (1), articolul 44 alineatul (6), articolul 48 alineatul (1) literele (e), (i), (j) sau (k) sau articolul 80 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 508/2014.”

4. În anexa III, câmpul de date 17. „Informații dacă operațiunea este implementată în cadrul unei structuri de parteneriat public-privat”, se elimină următorul text din coloana din dreapta „Mențiuni privind fondurile pentru care nu sunt necesare date”:

„Nu se aplică FEPAM”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 februarie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/617 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2015****de modificare pentru a 230-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (1) litera (a) și articolul 7a alineatul (1),

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 conține lista persoanelor, a grupurilor și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice în temeiul regulamentului respectiv.
- (2) La data de 10 aprilie 2015, Comitetul pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) a aprobat adăugarea a două persoane pe lista întocmită de Comitetul pentru sancțiuni împotriva Al-Qaida care cuprinde persoanele, grupurile și entitățile cărora ar trebui să li se aplice înghețarea fondurilor și a resurselor economice.
- (3) Prin urmare, anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 ar trebui actualizată în consecință.
- (4) Pentru a se asigura eficacitatea măsurilor prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să intre în vigoare imediat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2015.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Șef al Serviciului Instrumente de Politică Externă*

⁽¹⁾ JO L 139, 29.5.2002, p. 9.

ANEXĂ

În anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se adaugă următoarele mențiuni la rubrica „Persoane fizice”:

- (a) „Ali Ben Taher Ben Faleh **Ouni Harzi** (*alias*: Abou Zoubair). Data nașterii: 9.3.1986. Locul nașterii: Ariana, Tunisia. Cetățenie: tunisiană. Pașaport nr.: W342058 (pașaport tunisian, eliberat la data de 14.3.2011, expiră la data de 13.3.2016). Număr național de identificare: 08705184 (numărul cărții naționale tunisiene de identitate, eliberată la data de 24.2.2011). Adresă: (a) 18 Mediterranean Street, Ariana, Tunisia; (b) Republica Arabă Siriană (unde a fost localizat din martie 2015); (c) Irak (posibilă localizare alternativă din martie 2015); (d) Libia (unde a fost localizat anterior). Alte informații: (a) descriere fizică: culoarea ochilor: căprui; înălțime: 171 cm; (b) fotografie disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU; (c) numele tatălui este Taher Ouni Harzi, numele mamei este Borkana Bedairia. Data desemnării menționate la articolul 2a alineatul (4) litera (b): 10.4.2015.”
- (b) „Tarak Ben Taher Ben Faleh **Ouni Harzi** (*alias*: Abou Omar Al Tounisi). Data nașterii: 3.5.1982. Locul nașterii: Tunis, Tunisia. Cetățenie: tunisiană. Pașaport nr.: Z050399 (pașaport tunisian, eliberat la data de 9.12.2003, expirat la data de 8.12.2008). Număr național de identificare: 04711809 (numărul cărții naționale tunisiene de identitate, eliberată la data de 13.11.2003). Adresă: (a) 18 Mediterranean Street, Ariana, Tunisia; (b) Republica Arabă Siriană (unde a fost localizat din martie 2015); (c) Irak (posibilă localizare alternativă din martie 2015); (d) Libia (unde a fost localizat anterior). Alte informații: (a) descriere fizică: culoarea ochilor: căprui; înălțime: 172 cm; (b) fotografie disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU; (c) numele tatălui este Taher Ouni Harzi, numele mamei este Borkana Bedairia. Data desemnării menționate la articolul 2a alineatul (4) litera (b): 10.4.2015.”
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/618 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2015****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	93,9
	SN	185,4
	TN	464,3
	TR	120,5
	ZZ	216,0
0707 00 05	AL	92,7
	MA	176,1
	TR	134,7
0709 93 10	ZZ	134,5
	MA	95,3
	TR	145,6
0805 10 20	ZZ	120,5
	EG	47,6
	IL	73,1
	MA	50,1
	TN	55,5
0805 50 10	TR	70,3
	ZZ	59,3
	MA	57,3
	ZZ	57,3
	0808 10 80	MA
ZZ		57,3
AR		188,7
BR		101,1
CL		111,8
CN		107,2
MK		30,8
NZ		133,2
US		247,4
ZA		264,2
ZZ	148,1	
0808 30 90	AR	102,0
	CL	134,4
	CN	116,0
	ZA	116,0
	ZZ	117,1

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclaturii țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/619 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2015**

de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cantităților ce fac obiectul cererilor de licențe de import și al cererilor de drepturi privind importul depuse în perioada 1-7 aprilie 2015 și de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 octombrie-31 decembrie 2015 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul (CE) nr. 616/2007 în sectorul cărnii de pasăre

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 188,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 616/2007 al Comisiei ⁽²⁾ a deschis contingente tarifare anuale pentru importul de produse din sectorul cărnii de pasăre originare din Brazilia, Thailanda și din alte țări terțe.
- (2) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import depuse în perioada 1-7 aprilie 2015 pentru subperioada 1 iulie-30 septembrie 2015 și pentru perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 sunt, pentru anumite contingente, mai mari decât cantitățile disponibile. Este necesar, prin urmare, să se stabilească în ce măsură se pot elibera licențele de import, stabilindu-se coeficientul de alocare care urmează să fie aplicat cantităților solicitate, calculat în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei ⁽³⁾.
- (3) Cantitățile care fac obiectul cererilor de drepturi privind importul depuse în perioada 1-7 aprilie 2015 pentru subperioada 1 iulie-30 septembrie 2015 și pentru perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 sunt, pentru anumite contingente, mai mari decât cantitățile disponibile. Prin urmare, este oportun să se stabilească în ce măsură pot fi acordate drepturi privind importul, prin stabilirea coeficientului de alocare ce urmează să fie aplicat cantităților solicitate, calculat în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei, coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006.
- (4) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import depuse în perioada 1-7 aprilie 2015 pentru subperioada 1 iulie-30 septembrie 2015 sunt, pentru anumite contingente, mai mici decât cantitățile disponibile. Prin urmare, este oportun să se stabilească acele cantități pentru care nu au fost prezentate cereri și ca aceste cantități să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada contingentară următoare.
- (5) Pentru a se garanta eficacitatea măsurii, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Cantităților care fac obiectul cererilor de licențe de import depuse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 616/2007 pentru subperioada 1 iulie-30 septembrie 2015 și pentru perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 li se aplică coeficientul de alocare care figurează în partea A din anexa la prezentul regulament.
- (2) Cantitățile pentru care nu au fost prezentate cereri de licențe de import în temeiul Regulamentului (CE) nr. 616/2007, care urmează să fie adăugate la subperioada 1 octombrie-31 decembrie 2015, figurează în partea A din anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 616/2007 al Comisiei din 4 iunie 2007 privind deschiderea și gestionarea contingentelor tarifare comunitare în sectorul cărnii de pasăre originare din Brazilia, Thailanda și din alte țări terțe (JO L 142, 5.6.2007, p. 3).⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei din 31 august 2006 de stabilire a normelor comune pentru administrarea contingentelor tarifare de import pentru produsele agricole gestionate printr-un sistem de licențe de import (JO L 238, 1.9.2006, p. 13).

Articolul 2

Cantităților care fac obiectul cererilor de drepturi privind importul depuse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 616/2007 pentru subperioada 1 iulie-30 septembrie 2015 și pentru perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 li se aplică coeficientul de alocare care figurează în partea B din anexa la prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director General Agricultură și Dezvoltare Rurală

ANEXĂ

PARTEA A

Numărul grupei	Numărul de ordine	Coefficient de alocare – cereri depuse pentru subperioada 1 iulie-30 septembrie 2015 (%)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1 octombrie-31 decembrie 2015 (în kg)
1	09.4211	0,390777	—
2	09.4212	0,827595	—
4A	09.4214	0,489236	—
	09.4251	0,594809	—
	09.4252	—	4 251 500
6A	09.4216	0,401123	—
	09.4260	0,569476	
7	09.4217	—	9 086 000
8	09.4218	—	3 478 800

Numărul grupei	Numărul de ordine	Coefficient de alocare – cereri depuse pentru perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 (%)
3	09.4213	3,703703
4B	09.4253	—
6B	09.4261	—
	09.4262	—
	09.4263	0,046334
	09.4264	—
	09.4265	—

PARTEA B

Numărul grupei	Numărul de ordine	Coefficient de alocare – cereri depuse pentru subperioada 1 iulie-30 septembrie 2015 (%)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1 octombrie-31 decembrie 2015 (în kg)
5A	09.4215	0,607855	—
	09.4254	3,655034	—
	09.4255	3,558718	—
	09.4256	53,394858	—

Numărul grupei	Numărul de ordine	Coeficient de alocare – cereri depuse pentru perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 (%)
5B	09.4257	10
	09.4258	—
	09.4259	—

DECIZII

DECIZIA (PESC) 2015/620 A CONSILIULUI

din 20 aprilie 2015

de modificare a Deciziei 2010/788/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29,

întrucât:

- (1) La 20 decembrie 2010, Consiliul a adoptat Decizia 2010/788/PESC ⁽¹⁾.
- (2) La 29 ianuarie 2015, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția 2198 (2015) privind Republica Democratică Congo (RDC). Rezoluția menționată dispune anumite modificări ale criteriilor de desemnare în ceea ce privește restricțiile de călătorie și înghețarea fondurilor, astfel cum au fost impuse prin Rezoluția 1807 (2008) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.
- (3) La 5 februarie 2015, Comitetul Consiliului de Securitate instituit în temeiul Rezoluției 1533 (2004) al Organizației Națiunilor Unite privind Republica Democratică Congo a publicat o listă actualizată de persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive.
- (4) Sunt necesare acțiuni suplimentare din partea Uniunii pentru a pune în aplicare modificările respective,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2010/788/PESC se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) furnizării, vânzării sau transferului de armament și de orice materiale conexe sau furnizării de asistență tehnică, de finanțare, de servicii de brokeraj și de alte servicii legate de armament și materiale conexe, destinate exclusiv sprijinirii Misiunii Organizației Națiunilor Unite pentru stabilizare în Republica Democratică Congo (MONUSCO) sau utilizării de către aceasta;”.

2. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Se aplică măsuri restrictive, astfel cum sunt prevăzute la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 alineatele (1) și (2), împotriva persoanelor și entităților desemnate de Comitetul pentru sancțiuni pentru implicarea în acte care amenință pacea, stabilitatea sau securitatea RDC sau pentru sprijinirea unor astfel de acte. Astfel de acte includ:

- (a) încălcarea embargoului asupra armelor și măsurile conexe menționate la articolul 1;
- (b) a avea calitatea de responsabil politic și militar al grupărilor armate străine care își desfășoară activitatea în RDC și care se opun dezarmării și repatrierii sau relocării voluntare a combatanților care fac parte din aceste grupări;

⁽¹⁾ Decizia 2010/788/PESC a Consiliului din 20 decembrie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo și de abrogare a Poziției comune 2008/369/PESC (JO L 336, 21.12.2010, p. 30).

- (c) a avea calitatea de responsabil politic și militar al milițiilor congoleze, inclusiv cei care primesc sprijin din exteriorul RDC și care împiedică participarea combatanților lor la procesul de dezarmare, demobilizare și reintegrare;
- (d) recrutarea sau utilizarea de copii în conflicte armate din RDC, cu încălcarea dreptului internațional aplicabil;
- (e) implicarea în planificarea, conducerea sau participarea la acte care vizează copii sau femei în situații de conflict armat, inclusiv omoruri și mutilări, violuri și alte violențe sexuale, răpiri, strămutări forțate, precum și atacuri asupra școlilor și spitalelor;
- (f) împiedicarea accesului la ajutoarele umanitare sau a distribuirii acestora în RDC;
- (g) sprijinirea persoanelor sau entităților, inclusiv a grupărilor armate, implicate în activități de destabilizare în RDC prin comerțul ilicit cu resurse naturale, inclusiv aur sau floră și faună sălbatică, precum și produse derivate din flora și fauna sălbatică;
- (h) fapta de a acționa în numele sau la ordinele unei persoane sau entități desemnate sau care acționează în numele sau la ordinele unei entități deținute sau controlate de o persoană sau de o entitate desemnată;
- (i) planificarea, conducerea, sponsorizarea sau participarea la atacuri împotriva forțelor de menținere a păcii ale MONUSCO sau a personalului ONU;
- (j) furnizarea de sprijin financiar, material sau tehnologic, ori de bunuri sau servicii, unei persoane sau unei entități desemnate.

Persoanele și entitățile relevante sunt enumerate în anexă.”

Articolul 2

Anexa la Decizia 2010/788/PESC se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 20 aprilie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. MOGHERINI

ANEXĂ

„ANEXĂ

(a) Lista persoanelor menționate la articolele 3, 4 și 5.

1. Eric BADEGE

Data nașterii: 1971.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 31 decembrie 2012.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Potrivit raportului final din 15 noiembrie 2012 întocmit de Grupul de experți pentru Republica Democratică Congo, «... locotenent-colonelul Eric Badege devenise punctul central al M23 în Masisi și comandase operațiuni comune...» împreună cu un alt lider militar. În plus, «o serie de atacuri coordonate efectuate în august [2012] și conduse de către locotenent-colonelul Badege ... au permis M23 să destabilizeze o parte considerabilă a teritoriului Masisi.» Potrivit unor foști luptători, locotenent-colonelul Badege... a acționat la ordinele colonelului Makenga atunci când a orchestrat atacurile. În calitate sa de comandant al M23, Badege se face răspunzător de încălcări grave implicând acte împotriva copiilor sau a femeilor în situații de conflict armat. Potrivit raportului din noiembrie 2012 al grupului de experți, au existat mai multe incidente majore de ucidere fără discriminare a civililor, inclusiv femei și copii. Din mai 2012, Raia Mutomboki, sub comanda M23, a ucis sute de civili într-o serie de atacuri coordonate. În august, Badege a efectuat atacuri comune care au implicat uciderea fără discriminare a civililor. Raportul din noiembrie al grupului de experți afirmă ca aceste atacuri au fost orchestrate în comun de către Badege și colonelul Makoma Semivumbi Jacques.

Potrivit raportului grupului de experți, lideri locali din Masisi au afirmat că Badege a comandat aceste atacuri ale Raia Mutomboki pe teren. Potrivit unui articol al Radio Okapi din 28 iulie 2012, «administratorul Masisi a anunțat sâmbătă, 28 iulie, dezertarea comandantului Batalionului 2 din Regimentul 410 FARDC cu baza la Nabiondo, la aproximativ 30 de kilometri nord-vest de Goma, în Kivu de Nord. Conform spuselor acestuia, colonelul Eric Badege și peste o sută de soldați s-au îndreptat vineri spre Rubaya, la 80 de kilometri nord de Nabiondo. Această informație a fost confirmată de mai multe surse.» Potrivit unui articol al BBC din 23 noiembrie 2012, M23 a fost constituit când foști membri ai CNDP care fuseseră integrați în FARDC au început să protesteze împotriva condițiilor proaste și a salariului scăzut, precum și a lipsei punerii depline în aplicare a acordului de pace din 23 martie 2009 dintre CNDP și RDC, care a dus la integrarea CNDP în FARDC. Gruparea M23 a fost angajată în operații militare active în scopul obținerii controlului asupra teritoriului din estul RDC, potrivit raportului IPIS din noiembrie 2012. M23 și FARDC s-au luptat pentru controlul asupra mai multor orașe și sate din estul RDC, la 24 și 25 iulie 2012; M23 a atacat FARDC la Rumangabo, la 26 iulie 2012; M23 a alungat FARDC din Kimumba la 17 noiembrie 2012 și M23 a preluat controlul asupra orașului Goma la 20 noiembrie 2012. Potrivit raportului din noiembrie 2012 al grupului de experți, mai mulți foști combatanți ai M23 susțin că liderii M23 au executat sumar zeci de copii care au încercat să fugă după ce au fost recrutați ca soldați-copii în cadrul M23. Potrivit unui raport din 11 septembrie 2012 al organizației Human Rights Watch (HRW), un bărbat ruandez în vârstă de 18 ani, care a fugit după ce fusese recrutat cu forța în Rwanda, a declarat HRW că a fost martor la executarea unui băiat în vârstă de 16 ani din unitatea sa din cadrul M23, care încercase să fugă în iunie. Băiatul a fost capturat și omorât în bătaie de către luptătorii M23 în fața altor recruți.

Un comandant al M23 care a ordonat execuția se presupune că a spus apoi altor recruți: «a vrut să ne abandoneze», ca explicație pentru uciderea băiatului. Raportul afirmă, de asemenea, că martorii susțin că cel puțin 33 de noi recruți și alți luptători M23 au fost executați sumar când au încercat să fugă. Unii au fost legați și împușcați în fața altor recruți, ca exemplu de pedeapsă pe care ar putea-o primi. Un tânăr recrut a afirmat către HRW: «când eram cu M23, ne-au spus că [putem alege] și putem rămâne cu ei sau putem muri. Mulți au încercat să fugă. Unii au fost găsiți și pentru ei asta a însemnat imediat moartea.»

2. Frank Kakolele BWAMBALE

[alias: (a) Frank Kakorere, (b) Frank Kakorere Bwambale, (c) Aigle Blanc]

Desemnare: General în cadrul FARDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: A părăsit CNDP în ianuarie 2008. Din iunie 2011 locuiește la Kinshasa. Din 2010, Kakolele a fost implicat în activități aparent în numele Programului de stabilizare și de reconstrucție a zonelor care au ieșit din conflicte armate (STAREC) al Guvernului RDC, inclusiv participarea la o misiune STAREC în Goma și Beni în martie 2011. Autoritățile RDC l-au arestat în decembrie 2013 la Beni, provincia Kivu de Nord, fiind acuzat de blocarea procesului de dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR).

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Fost lider al RCD-ML, exercită influență asupra politicii urmate de această organizație și asigură în continuare comanda și controlul activităților forțelor RCD-ML, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. General FARDC, fără detașare din iunie 2011. A părăsit CNDP în ianuarie 2008. Din iunie 2011 locuiește la Kinshasa. Din 2010, Kakolele a fost implicat în activități aparent în numele Programului de stabilizare și de reconstrucție a zonelor care au ieșit din conflicte armate (STAREC) al Guvernului RDC, inclusiv participarea la o misiune STAREC în Goma și Beni în martie 2011.

3. Gaston IYAMUREMYE

[*alias*: (a) Byiringiro Victor Rumuli, (b) Victor Rumuri, (c) Michel Byiringiro, (d) Rumuli]

Desemnare: (a) președinte al FDLR, (b) vicepreședinte secund al FDLR-FOCA.

Adresă: Din decembrie 2014, se află în provincia Kivu de Nord.

Data nașterii: 1948.

Locul nașterii: (a) districtul Musanze, Provincia de Nord, Rwanda, (b) Ruhengeri, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 decembrie 2010.

Alte informații: general de brigadă.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Conform mai multor surse, inclusiv conform Grupului de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, Gaston Iyamuremye este vicepreședinte secund al FDLR, fiind considerat un membru esențial al conducerii militare și politice a FDLR. Gaston Iyamuremye a condus, de asemenea, biroul lui Ignace Murwanashyaka (președintele FDRL) din Kibua, RDC, până în decembrie 2009. Președinte al FDLR și vicepreședinte secund al FDLR-FOCA. Din iunie 2011, se află la Kalonge, provincia Kivu de Nord.

4. Innocent KAINA

[*alias*: (a) Colonel Innocent Kaina, (b) India Queen]

Locul nașterii: Bunagana, teritoriul Rutshuru, RDC.

Data desemnării de către ONU: 30 noiembrie 2012.

Alte informații: De la sfârșitul lui 2014, se află în Rwanda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Innocent Kaina este în prezent comandant de sector în cadrul grupării Mouvement du 23 Mars (M23). A comis și este responsabil de încălcări grave ale dreptului internațional și ale drepturilor omului. În iulie 2007, Tribunalul Militar de Garnizoană din Kinshasa l-a condamnat pe Kaina pentru crime împotriva umanității, comise în districtul Ituri în perioada mai 2003 – decembrie 2005. Ulterior, în 2009, a fost pus în libertate în cadrul acordului de pace dintre guvernul congolez și CNDP. În cadrul FARDC, în 2009, s-a făcut vinovat de execuții, de răpiri și de mutilări în teritoriul Masisi. În aprilie 2012, în calitate de comandant, aflat în subordinea generalului Ntaganda, a inițiat rebeliunea fostului CNDP în teritoriul Rutshuru. A asigurat securitatea participanților la rebeliune la părăsirea teritoriului Masisi. În perioada mai-august 2012, a supravegheat recrutarea și pregătirea militară a peste 150 de copii pentru rebeliunea M23, împușcându-i pe băieții care au încercat să i se sustragă. În iulie 2012, s-a deplasat la Berunda și Degho pentru activități de mobilizare și de recrutare pentru M23.

5. Jérôme KAKWAVU BUKANDE

[*alias*: (a) Jérôme Kakwavu, (b) Commandant Jérôme]

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: În decembrie 2004, a fost promovat la gradul de general al FARDC. Din iunie 2011, deținut în închisoarea Makala din Kinshasa. La 25 martie 2011, Înalta Curte Militară din Kinshasa a inițiat procesul împotriva lui Kakwavu, pentru crime de război. În noiembrie 2014, a fost condamnat de o instanță militară din RDC la zece ani de închisoare pentru viol, omor și tortură.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Fost președinte al UPC/FAPC. FAPC controlează puncte ilegale de trecere a frontierei între Uganda și RDC, o rută de tranzit esențială pentru fluxurile de armament. În calitate de președinte al FAPC, a exercitat influență asupra politicilor și a asigurat comanda și controlul asupra activităților forțelor FAPC care au participat la traficul de arme, încălcând astfel embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în Ituri în 2002. Este unul dintre cei cinci membri de rang înalt ai FARDC acuzați de săvârșirea unor infracțiuni grave care implică violență sexuală și ale căror cazuri au fost aduse în atenția guvernului de către Consiliul de Securitate, în cursul vizitei din 2009. În decembrie 2004, a fost promovat la gradul de general al FARDC. Din iunie 2011, deținut în închisoarea Makala din Kinshasa. La 25 martie 2011, Înalta Curte Militară din Kinshasa a inițiat procesul împotriva lui Kakwavu, pentru crime de război.

6. Germain KATANGA

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: A fost numit general al FARDC în decembrie 2004. Predat de Guvernul RDC Curții Penale Internaționale la 18 octombrie 2007. Condamnat în mai 2014 de către CPI la 12 ani de închisoare pentru crime de război și crime împotriva umanității. În prezent, se află în închisoare în Țările de Jos.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Șef al FRPI. A participat la transferuri de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în Ituri în perioada 2002–2003. A fost numit general al FARDC în decembrie 2004. Predat de Guvernul RDC Curții Penale Internaționale la 18 octombrie 2007. Procesul său a început în noiembrie 2009.

7. Thomas LUBANGA

Locul nașterii: Ituri, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Arestat la Kinshasa în martie 2005, dată fiind participarea UPC/L la acțiuni de încălcare a drepturilor omului. Transferat către CPI la 17 martie 2006. Condamnat la 14 ani de închisoare de CPI în martie 2012. La 1 decembrie 2014, judecătorii CPI, în apel, au confirmat condamnarea și pedeapsa lui Lubanga. În prezent, se află în închisoare în Țările de Jos.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Președinte al UPC/L, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în Ituri în perioada 2002–2003. Arestat la Kinshasa în martie 2005, dată fiind participarea UPC/L la acțiuni de încălcare a drepturilor omului. Predat de autoritățile RDC Curții Penale Internaționale la 17 martie 2006. Procesul său a început în ianuarie 2009 și se preconiza încheierea acestuia în 2011. Condamnat la 14 ani de închisoare de CPI în martie 2012. Lubanga a atacat hotărârea Curții.

8. Sultani MAKENGA

[*alias*: (a) Makenga, Colonel Sultani, (b) Makenga, Emmanuel Sultani]

Data nașterii: 25 decembrie 1973.

Locul nașterii: Rutshuru, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 13 noiembrie 2012.

Alte informații: Responsabil militar al grupării Mouvement du 23 Mars (M23), care își desfășoară activitatea în Republica Democratică Congo De la sfârșitul lui 2014, se află în Uganda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Sultani Makenga este un lider militar al grupării Mouvement du 23 Mars (M23), care își desfășoară activitatea în Republica Democratică Congo (RDC). În calitate de responsabil în cadrul M23 (cunoscută și sub denumirea de «Armata Revoluționară Congoleză»), Sultani Makenga a comis și este responsabil de încălcări grave ale dreptului internațional, implicând acte cu privire la copii și femei în situații de conflict armat, inclusiv omoruri și mutilări, violențe sexuale, răpiri și strămutări forțate. De asemenea, Sultani Makenga se face responsabil de încălcări ale dreptului internațional legate de acțiuni ale M23 de recrutare sau de angajare a unor copii în conflicte armate în RDC. Sub comanda lui Sultani Makenga, M23 a comis atrocități pe scară largă împotriva populației civile din RDC. Potrivit mărturiilor și informațiilor comunicate, militanții aflați sub comanda lui Sultani Makenga au comis, pe tot cuprinsul teritoriului Rutshuru, violuri având drept victime femei și copii, cu vârste plecând de la 8 ani, în cadrul unei politici de consolidare a controlului exercitat în teritoriul Rutshuru. Sub comanda lui Sultani Makenga, M23 a derulat campanii ample de recrutare forțată a copiilor, în RDC și în regiune, și a ucis, mutilat și rănit un număr foarte mare de copii. Mulți dintre copiii recrutați în mod forțat aveau vârste sub 15 ani. De asemenea, există informații conform cărora Makenga ar primi arme și materiale conexe, ceea ce reprezintă o încălcare a măsurilor luate de RDC în vederea punerii în aplicare a embargoului asupra armelor, inclusiv a ordonanțelor interne privind importul și posesia de arme și de materiale conexe. Acțiunile lui Makenga în calitate de lider al M23 au inclus încălcări grave ale dreptului internațional și atrocități împotriva populației civile din RDC și au condus la înrăutățirea fenomenelor de insecuritate, de strămutare a populației și de conflict armat în regiune. Responsabil militar al grupării Mouvement du 23 Mars (M23), care își desfășoară activitatea în Republica Democratică Congo.

9. Khawa Panga MANDRO

[alias: (a) Kawa Panga, (b) Kawa Panga Mandro, (c) Kawa Mandro, (d) Yves Andoul Karim, (e) Yves Khawa Panga Mandro, (f) Mandro Panga Kahwa, (g) «șeful Kahwa», (h) «Kawa»]

Data nașterii: 20 august 1973.

Locul nașterii: Bunia, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Încarcerat în închisoarea din Bunia în aprilie 2005, pentru sabotarea procesului de pace din Ituri. Arestat de autoritățile congoleze în octombrie 2005, achitat de Curtea de Apel din Kisangani, transferat ulterior autorităților judiciare din Kinshasa sub noi acuzații de crime împotriva umanității, crime de război, omucidere, vătămare corporală gravă și acte de violență. În august 2014, o instanță militară din Kisangani, RDC, l-a condamnat pentru crime de război și crime împotriva umanității, cu o pedeapsă de nouă ani în închisoare, condamnându-l, de asemenea, la plata a aproximativ 85 000 USD victimelor acestuia.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Fost președinte al PUSIC, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în perioada 2001–2002. Încarcerat în închisoarea din Bunia în aprilie 2005, pentru sabotarea procesului de pace din Ituri. Arestat de autoritățile congoleze în octombrie 2005, achitat de Curtea de Apel din Kisangani, transferat ulterior autorităților judiciare din Kinshasa sub noi acuzații de crime împotriva umanității, crime de război, omucidere, vătămare corporală gravă și acte de violență. Din iunie 2011, deținut în închisoarea centrală Makala din Kinshasa.

10. Callixte MBARUSHIMANA

Data nașterii: 24 iulie 1963.

Locul nașterii: Ndusu/Ruhengeri, Provincia de Nord, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 3 martie 2009.

Alte informații: Arestat la Paris la 3 octombrie 2010, în temeiul mandatului CPI pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în Kivu în 2009; transferat la Haga la 25 ianuarie 2011, dar eliberat de CPI la sfârșitul anului 2011.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Secretar executiv al FDLR și vicepreședinte al înaltului comandament militar al FDLR până la arestarea sa. Lider politic/militar al unei grupări armate străine care operează în Republica Democratică Congo, împiedicând procesul de dezarmare, repatrierea voluntară și relocarea combatanților, conform Rezoluției Consiliului de Securitate 1857 (2008) punctul 4 litera (b). Arestat la Paris la 3 octombrie 2010, în temeiul mandatului CPI pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în Kivu în 2009 și transferat la Haga la 25 ianuarie 2011.

11. Iruta Douglas MPAMO

[alias: (a) Doulas Iruta Mpamo, (b) Mpano]

Adresă: Gisenyi, Rwanda (începând din iunie 2011).

Data nașterii: (a) 28 decembrie 1965, (b) 29 decembrie 1965.

Locul nașterii: (a) Bashali, Masisi, RDC, (b) Goma, RDC, (c) Uvira, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Nicio ocupație cunoscută de la prăbușirea a două avioane gestionate de Great Lakes Business Company (GLBC).

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Proprietar/director al companiei aeriene Compagnie Aérienne des Grands Lacs și al societății Great Lakes Business Company, ale căror aparate de zbor au fost utilizate în scopul acordării de asistență grupărilor armate și milițiilor menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003). Vinovat, de asemenea, de tănuirea unor informații privind zborurile și încărcăturile, aparent în scopul de a permite încălcarea embargoului asupra armelor. Nicio ocupație cunoscută de la prăbușirea a două avioane gestionate de Great Lakes Business Company (GLBC).

12. Sylvestre MUDACUMURA

[alias: (a) Mupenzi Bernard, (b) General Major Mupenzi, (c) General Mudacumura, (d) Radja]

Adresă: pădurea Kikoma, lângă Bogoyi, Walikale, Kivu de Nord, RDC (începând din iunie 2011).

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Comandant militar al FDLR-FOCA, de asemenea prim-vicepreședinte politic și lider al înaltului comandament FOCA, combinând astfel funcțiile generale de comandă militară și politică de la arestarea liderilor FDLR în Europa. Din 2014, se află la sediul central al FDLR la Nganga, Kivu de Nord.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant militar al FDLR, exercită influență asupra politicilor și asigură în continuare comanda și controlul asupra activităților forțelor FDLR, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Mudacumura (sau membri ai personalului acestuia) a comunicat prin telefon cu liderul FDLR Murwanashyaka din Germania, inclusiv în timpul masacrului din Busurungi din mai 2009 și cu comandantul militar Major Guillaume în timpul operațiilor Umoja Wetu și Kimia II din 2009. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil pentru 27 de cazuri de recrutare și utilizare a copiilor de către trupele aflate sub comanda sa în Kivu de Nord în perioada 2002-2007. Comandant militar al FDLR-FOCA, de asemenea prim-vicepreședinte politic și lider al înaltului comandament FOCA, combinând astfel funcțiile generale de comandă militară și politică de la arestarea liderilor FDLR în Europa.

13. Leodomir MUGARAGU

[alias: (a) Manzi Leon, (b) Leo Manzi]

Adresă: cartierul general al FDLR din pădurea Kikoma, Bogoyi, Walikale, Kivu de Nord, RDC (începând din iunie 2011).

Data nașterii: (a) 1954 (b) 1953.

Locul nașterii: (a) Kigali, Rwanda (b) Rushashi, Provincia de Nord, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 decembrie 2010.

Alte informații: Șef al Statului-Major al FDLR-FOCA, responsabil cu administrarea.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Potrivit unor informații din surse deschise și unor rapoarte oficiale, Leodomir Mugaragu este șeful Statului-Major al Forces Combattantes Abucunguzi/Forțele Combatante pentru Eliberarea Rwandei (FOCA), aripa armată a FDLR. Conform unor rapoarte oficiale, Mugaragu este responsabil principal cu planificarea operațiilor militare ale FDLR în partea de est a RDC. Șef al Statului-Major al FDLR-FOCA, responsabil cu administrarea.

14. Leopold MUJYAMBERE

[alias: (a) Musenyeri, (b) Achille, (c) Frere Petrus Ibrahim]

Adresă: Nyakaleke (la sud-est de Mwenga), Kivu de Sud, RDC.

Data nașterii: a) 17 martie 1962, b) 1966, cu aproximație.

Locul nașterii: Kigali, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 3 martie 2009.

Alte informații: De la sfârșitul anului 2014, comandant adjunct interimar al FDLR-FOCA, se află la Nganga, Kivu de Nord.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant al celei de a doua divizii a FOCA/Brigăzile rezerviștilor (grupare armată – ramură a FDLR). Lider militar al unei grupări armate străine care operează în Republica Democratică Congo, împiedicând procesul de dezarmare, repatrierea voluntară și relocarea combatanților, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 litera (b). Conform dovezilor adunate de grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, în raportul său din 13 februarie 2008, fete recuperate de la FDLR-FOCA fuseseră răpite și violate. De la jumătatea anului 2007, FDLR-FOCA, care, anterior, recruta băieți adolescenți, recrutează cu forța tineri începând cu vârsta de 10 ani. Cei mai tineri sunt ulterior folosiți ca escorte, iar copiii mai mari sunt trimiși ca soldați pe linia frontului, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 literele (d) și (e). Din iunie 2011, comandant al sectorului operațional Kivu de Sud, numit acum «Amazon» din FDLR-FOCA.

15. Jamil MUKULU

[alias: (a) Steven Alirabaki, (b) David Kyagulanyi, (c) Musezi Talengelanimiro, (d) Mzee Tutu, (e) Abdullah Junjuaka, (f) Alilabaki Kyagulanyi, (g) Hussein Muhammad, (h) Nicolas Luumu, (i) profesorul Musharaf, (j) Talengelanimiro]

Desemnare: (a) șeful Forțelor Democratice Aliate (FDA), (b) comandant, Forțele Democratice Aliate.

Data nașterii: (a) 1965, (b) 1 ianuarie 1964.

Locul nașterii: satul Ntoke, ținutul Ntenjeru, districtul Kayunga, Uganda.

Cetățenia: ugandeză.

Data desemnării de către ONU: 12 octombrie 2011.

Alte informații: De la sfârșitul lui 2014, nu se știe unde se află; cu toate acestea, se presupune că se află în Kivu de Nord, RDC.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Potrivit unor informații din surse deschise și unor rapoarte oficiale, inclusiv rapoartele Grupului de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, dl Jamil Mukulu este liderul militar al Forțelor Democratice Aliate (FDA), grupare armată străină care își desfășoară activitatea în R.D. Congo și care se opune dezarmării și repatrierii sau relocării voluntare a combatanților FDA, astfel cum se menționează la punctul 4 litera (b) din Rezoluția 1857 (2008). Grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC a raportat că Mukulu a acordat sprijin material și s-a implicat în conducerea FDA, grupare armată care își desfășoară activitatea pe teritoriul RDC. Potrivit mai multor surse, inclusiv conform Grupului de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, Jamil Mukulu a continuat, de asemenea, să exercite influență asupra politicilor, a acordat finanțare și a asigurat comanda și controlul în mod direct asupra activităților forțelor FDA pe teren, inclusiv prin supravegherea legăturilor cu rețelele teroriste internaționale.

16. Ignace MURWANASHYAKA

[alias: Dr. Ignace]

Titlu: dr.

Data nașterii: 14 mai 1963.

Locul nașterii: (a) Butera, Rwanda, (b) Ngoma, Butare, Rwanda.

Cetățenia: Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Arestat de autoritățile germane la 17 noiembrie 2009. Înlocuit de Gaston Lamuremye, alias «Rumuli» în calitate de președinte al FDLR-FOCA. Procesul lui Murwanashyaka pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în RDC în 2008 și 2009 a început la 4 mai 2011 în fața unei instanțe germane.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Președinte al FDLR și comandant suprem al forțelor armate ale FDLR, exercită influență asupra politicilor și asigură în continuare comanda și controlul asupra activităților forțelor FDLR, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. A comunicat prin telefon cu comandanții militari ai FDLR pe teren (inclusiv în timpul masacrului de la Busurungi din mai 2009); a dat ordine înaltului comandament; a fost implicat în coordonarea transferului de arme și muniții către unitățile FDLR și în transmiterea de instrucțiuni de utilizare specifice; implicat în gestionarea unor sume importante de bani, obținute prin vânzarea ilicită a resurselor naturale din zonele aflate sub controlul FDLR. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil cu comanda, în calitate de președinte și comandant militar al FDLR, în ceea ce privește recrutarea și utilizarea copiilor de către FDLR în partea de est a Congo. Arestat de autoritățile germane la 17 noiembrie 2009. Înlocuit de Gaston Lamuremye, alias «Rumuli» în calitate de președinte al FDLR-FOCA. Procesul lui Murwanashyaka pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în RDC în 2008 și 2009 a început la 4 mai 2011 în fața unei instanțe germane.

17. Straton MUSONI

[alias: IO Musoni]

Data nașterii: (a) 6 aprilie 1961 (b) 4 iunie 1961.

Locul nașterii: Mugambazi, Kigali, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Arestat de autoritățile germane la 17 noiembrie 2009. Procesul lui Musoni pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în RDC în 2008 și 2009 a început la 4 mai 2011 în fața unei instanțe germane. Înlocuit de Sylvestre Mudacumura în calitate de prim-vicepreședinte al FDLR.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Prin faptul că se află la conducerea FDLR, grupare armată străină care își desfășoară activitatea în RDC, Musoni a îngreunat procesul de dezarmare și de repatriere sau relocare voluntară a combatanților care fac parte din aceste grupări, încălcând Rezoluția 1649 (2005). Arestat de autoritățile germane la 17 noiembrie 2009. Procesul lui Musoni pentru crime de război și crime împotriva umanității comise de trupele FDLR în RDC în 2008 și 2009 a început la 4 mai 2011 în fața unei instanțe germane. Înlocuit de Sylvestre Mudacumura în calitate de prim-vicepreședinte al FDLR.

18. Jules MUTEBUTSI

[alias: (a) Jules Mutebusi, (b) Jules Mutebuzi, (c) Colonel Mutebutsi]

Data nașterii: 1964.

Locul nașterii: Minembwe, Kivu de Sud, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Fost comandant militar regional adjunct în cadrul FARDC al Regiunii Militare nr. 10 în aprilie 2004, destituit pentru indisciplină. În decembrie 2007, a fost arestat de către autoritățile ruandeze când a încercat să treacă frontiera în RDC. De atunci trăiește într-o libertate parțială în Kigali (nu este autorizat să părăsească țara).

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

S-a asociat cu alte elemente rebele din fosta RCD-G pentru a pune stăpânire prin forță pe orașul Bukavu în mai 2004. Implicat în primirea de arme în afara structurilor FARDC și în aprovizionarea unor grupări armate și miliții menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), încălcând embargoul asupra armelor. Fost comandant militar regional adjunct în cadrul FARDC al Regiunii Militare nr. 10 în aprilie 2004, destituit pentru indisciplină. În decembrie 2007, a fost arestat de către autoritățile ruandeze când a încercat să treacă frontiera în RDC. De atunci trăiește într-o libertate parțială în Kigali (nu este autorizat să părăsească țara).

19. Baudoin NGARUYE WA MYAMURO

[*alias*: Colonel Baudoin Ngaruye]

Titlu: lider militar al grupării Mouvement du 23 Mars (M23).

Desemnare: general de brigadă.

Adresă: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data nașterii: (a) 1 aprilie 1978, (b) 1978.

Locul nașterii: (a) Bibwe, RDC (b) Lusamambo, teritoriul Lubero, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Număr național de identificare: (număr de identificare FARDC) 1-78-09-44621-80.

Data desemnării de către ONU: 30 noiembrie 2012.

Alte informații: A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013. De la sfârșitul lui 2014, locuiește în Ngoma Camp, Rwanda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

În aprilie 2012, Ngaruye s-a aflat la comanda rebeliunii fostului CNDP, cunoscută sub denumirea de Mouvement du 23 Mars (M23), la ordinele generalului Ntaganda. În prezent, este al treilea comandant militar în ierarhia M23. Grupul de experți pentru RDC îl recomandase deja, în 2008 și în 2009, în vederea includerii pe lista persoanelor desemnate. Ngaruye a comis și este responsabil de încălcări grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional. A recrutat și a pregătit militar sute de copii în perioada 2008-2009, iar în ultima parte a anului 2010 a derulat acest tip de activități pentru M23. A comis omoruri, mutilări și răpiri, alegând frecvent drept victime femei. Se face responsabil de execuții și de acte de tortură în rândul combatanților care doreau să părăsească M23. În 2009, în cadrul FARDC, a dispus uciderea tuturor bărbaților din satul Shalio din Walikale. De asemenea, a furnizat armament, muniție și salarii în Masisi și Walikale la ordinele directe ale generalului Ntaganda. În 2010, a organizat strămutarea forțată și exproprierea unei părți din populație în zona Lukopfu. De asemenea, a fost puternic implicat în activitățile unor rețele infracționale din cadrul FARDC care au obținut profituri din comerțul cu resurse minerale, ceea ce a generat tensiuni și acte de violență în relațiile cu colonelul Innocent Zimurinda în 2011. A intrat în Republica Rwanda la 16.3.2013 prin punctul Gasizi/Rubavu.

20. Mathieu, Chui NGUDJOLO

[*alias*: Cui Ngudjolo]

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Arestat de MONUC la Bunia în octombrie 2003. Predat de guvernul RDC Curții Penale Internaționale la 7 februarie 2008. Achitat de toate capetele de acuzare reținute împotriva sa de către CPI în decembrie 2012. După eliberarea din închisoare, Ngudjolo a fost reținut de autoritățile neerlandeze și a solicitat azil în Țările de Jos. Procurorul a făcut apel împotriva hotărârii CPI; în octombrie 2014 s-au desfășurat ședințe de judecată, iar din decembrie 2014 se așteaptă o hotărâre.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Șeful Statului-Major al FNI și fost șef de Stat-Major al FRPI, exercită influență asupra politicii urmate de această grupare și asigură în continuare comanda și controlul asupra activităților forțelor FRPI, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de arme, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor cu vârste sub 15 ani în Ituri în 2006. Arestat de MONUC la Bunia în octombrie 2003. Predat de guvernul RDC Curții Penale Internaționale la 7 februarie 2008. Achitat de toate capetele de acuzare reținute împotriva sa de către CPI în decembrie 2012. După eliberarea din închisoare, Ngudjolo a fost reținut de autoritățile neerlandeze și a solicitat azil în Țările de Jos.

21. Floribert Ngabu NJABU

[*alias*: (a) Floribert Njabu Ngabu, (b) Floribert Ndjabu, (c) Floribert Ngabu Ndjabu].

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Este în arest la domiciliu la Kinshasa din martie 2005, dată fiind participarea FNI la acțiuni de încălcare a drepturilor omului. Transferat la Haga la 27 martie 2011, pentru a fi martor în procesele CPI Germain Katanga și Mathieu Ngudjolo. A solicitat azil în Țările de Jos în mai 2011. În octombrie 2012, o instanță neerlandeză i-a respins solicitarea de azil. În iulie 2014, a fost deportat din Țările de Jos în RDC, unde a fost plasat în arest.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Președinte al FNI, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de armament, încălcând embargoul asupra armelor. Este în arest la domiciliu la Kinshasa din martie 2005, dată fiind participarea FNI la acțiuni de încălcare a drepturilor omului. Transferat la Haga la 27 martie 2011, pentru a fi martor în procesele CPI Germain Katanga și Mathieu Ngudjolo. A solicitat azil în Țările de Jos în mai 2011. În octombrie 2012, o instanță neerlandeză i-a respins solicitarea de azil, cauza făcând în prezent obiectul unui recurs.

22. Laurent NKUNDA

[*alias*: (a) Nkunda Mihigo Laurent, (b) Laurent Nkunda Bwatere, (c) Laurent Nkundabatware, (d) Laurent Nkunda Mahoro Batware, (e) Laurent Nkunda Batware, (f) Chairman, (g) General Nkunda, (h) Papa Six]

Data nașterii: (a) 6 februarie 1967 (b) 2 februarie 1967.

Locul nașterii: Rutshuru, Kivu de Nord, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Fost general al RCD-G. Fondator, Congresul Național pentru Apărarea Poporului, 2006; membru de rang înalt, Adunarea pentru Democrație în Congo – Goma (RCD-G), 1998-2006; membru, Frontul Patriotic Ruandez (RPF), 1992-1998. Laurent Nkunda a fost arestat de autoritățile ruandeze în Rwanda în ianuarie 2009 și înlocuit în funcția de comandant al CNDP. De atunci, se află în arest la domiciliu la Kigali, Rwanda. Cererea guvernului RDC de extrădare a lui Nkunda pentru infracțiunile comise în estul RDC a fost refuzată de Rwanda. În 2010, recursul lui Nkunda pentru detenție ilegală a fost respins de tribunalul ruandez din Gisenyi, care a hotărât că respectiva chestiune ar trebui să fie examinată de o instanță militară. Avocații lui Nkunda au făcut recurs în fața Tribunalului militar ruandez.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

S-a asociat cu alte elemente rebele din fosta RCD-G pentru a pune stăpânire prin forță pe orașul Bukavu în mai 2004. A primit arme în afara structurilor FARDC, încălcând embargoul asupra armelor. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil pentru 264 de cazuri de recrutare și utilizare a copiilor de către trupele aflate sub comanda sa în Kivu de Nord în perioada 2002-2009. Fost general al RCD-G. Fondator, Congresul Național pentru Apărarea Poporului, 2006; membru de rang înalt, Adunarea pentru Democrație în Congo – Goma (RCD-G), 1998-2006; membru, Frontul Patriotic Ruandez (RPF), 1992-1998. Laurent Nkunda a fost arestat de autoritățile ruandeze în Rwanda în ianuarie 2009 și înlocuit în funcția de comandant al CNDP. De atunci, se află în arest la domiciliu la Kigali, Rwanda. Cererea guvernului RDC de extrădare a lui Nkunda pentru infracțiunile comise în estul RDC a fost refuzată de Rwanda. În 2010, recursul lui Nkunda pentru detenție ilegală a fost respins de tribunalul ruandez din Gisenyi, care a hotărât că respectiva chestiune ar trebui să fie examinată de o instanță militară. Avocații lui Nkunda au inițiat o procedură în fața Tribunalului militar ruandez. Menține încă o anumită influență asupra anumitor elemente ale CNDP.

23. Felicien NSANZUBUKIRE

[*alias*: Fred Irakeza]

Desemnare: primul comandant de batalion al FDLR-FOCA, stabilit în zona Uvira-Sange din Kivu de Sud.

Adresă: Magunda, teritoriul Mwenga, Kivu de Sud, RDC (începând din iunie 2011).

Data nașterii: 1967.

Locul nașterii: (a) Murama, Kigali, Rwanda, (b) Rubungo, Kigali, Rwanda, (c) Kinyinya, Kigali, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 decembrie 2010.

Alte informații: Membru al FDLR cel puțin din 1994 și desfășoară operațiuni în estul RDC din octombrie 1998.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Felicien Nsanzubukire a supravegheat și a coordonat traficul de arme și muniții cel puțin în perioada noiembrie 2008 – aprilie 2009 din Republica Unită Tanzania, prin regiunea lacului Tanganyika, către unitățile FDLR din zonele Uvira și Fizi din Kivu de Sud. Primul comandant de batalion al FDLR-FOCA, stabilit în zona Uvira-Sange din Kivu de Sud. Membru al FDLR cel puțin din 1994 și desfășoară operațiuni în estul RDC din octombrie 1998.

24. Pacifique NTAWUNGUKA

[*alias*: (a) Pacifique Ntawungula, (b) Colonel Omega, (c) Nzeri, (d) Israel]

Desemnare: Comandant, sectorul operațional din Kivu de Nord «SONOKI» al FDLR-FOCA.

Adresă: Matembe, Kivu de Nord, RDC (începând din iunie 2011).

Data nașterii: (a) 1 ianuarie 1964, (b) 1964, cu aproximație.

Locul nașterii: Gaseke, provincia Gisenyi, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 3 martie 2009.

Alte informații: A urmat o pregătire militară în Egipt. De la sfârșitul lui 2014, se află în regiunea Tongo, Kivu de Nord.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant al primei divizii a FOCA (grupare armată – ramură a FDLR). Lider militar al unei grupări armate străine care operează în Republica Democratică Congo, împiedicând procesul de dezarmare, repatrierea voluntară și relocarea combatanților, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 litera (b). Conform dovezilor adunate de grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, în raportul său din 13 februarie 2008, fete recuperate de la FDLR-FOCA fuseseră răpite și violate. De la jumătatea anului 2007, FDLR-FOCA, care, anterior, recruta băieți adolescenți, recrutează cu forța tineri începând cu vârsta de 10 ani. Cei mai tineri sunt ulterior folosiți ca escorte, iar copiii mai mari sunt trimiși ca soldați pe linia frontului, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 literele (d) și (e). A urmat o pregătire militară în Egipt.

25. James NYAKUNI

Cetățenia: ugandeză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Parteneriat comercial cu Jérôme Kakwavu, în special contrabandă transfrontalieră între RDC și Uganda, suspectat inclusiv de contrabandă cu arme și material militar în camioane care nu au fost inspectate. Încălcarea embargoului asupra armelor și asistență acordată unor grupări armate și miliții menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), inclusiv sprijin financiar, care le-a permis acestora să desfășoare operațiuni militare.

26. Stanislas NZEYIMANA

[*alias*: (a) Deogratias Bigaruka Izabayo, (b) Izabayo Deo, (c) Jules Mateso Mlamba, (d) Bigaruka, (e) Bigurura]

Desemnare: Comandant adjunct al FDLR-FOCA.

Adresă: Mukoberwva, Kivu de Nord, RDC (începând cu iunie 2011).

Data nașterii: (a) 1 ianuarie 1966 (b) 28 august 1966 (c) 1967, cu aproximație.

Locul nașterii: Mugusa, Butare, Rwanda.

Cetățenia: ruandeză.

Data desemnării de către ONU: 3 martie 2009.

Alte informații: A dispărut în timp ce se afla în Tanzania, la începutul lui 2013. De la sfârșitul lui 2014, nu se știe unde se află.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant adjunct al FOCA (grupare armată – ramură a FDLR). Lider militar al unei grupări armate străine care operează în Republica Democratică Congo, împiedicând procesul de dezarmare, repatrierea voluntară și relocarea combatanților, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 litera (b). Conform dovezilor adunate de grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, în raportul său din 13 februarie 2008, fete recuperate de la FDLR-FOCA fuseseră răpite și violate. De la jumătatea anului 2007, FDLR-FOCA, care, anterior, recruta băieți adolescenți, recrutează cu forța tineri începând cu vârsta de 10 ani. Cei mai tineri sunt ulterior folosiți ca escorte, iar copiii mai mari sunt trimiși ca soldați pe linia frontului, încălcând Rezoluția CSONU 1857 (2008) punctul 4 literele (d) și (e).

27. Dieudonné OZIA MAZIO

[alias: (a) Ozia Mazio, (b) Omari, (c) Mr Omari]

Data nașterii: 6 iunie 1949.

Locul nașterii: Ariwara, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Se presupune că Dieudonné Ozia Mazio a decedat la Ariwara la 23 septembrie 2008, în timp ce deținea funcția de președinte al Federației întreprinderilor congoleze (*Fédération des entreprises congolaises – FEC*) din teritoriul Aru.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Aranjamente financiare cu Jérôme Kakwavu și gruparea FAPC, precum și contrabandă la frontiera dintre RDC și Uganda, permițându-i lui Kakwavu și trupelor sale accesul la fonduri și la materiale. Încălcarea embargoului asupra armelor, inclusiv prin asistență acordată grupărilor armate și milițiilor menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003). Se presupune că Dieudonné Ozia Mazio a decedat la Ariwara la 23 septembrie 2008, în timp ce deținea funcția de președinte al Federației întreprinderilor congoleze (*Fédération des entreprises congolaises – FEC*) din teritoriul Aru.

28. Jean-Marie Lugerero RUNIGA

[alias: Jean-Marie Rugerero]

Dezignare: președinte al M23.

Adresă: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data nașterii: (a) 1960, cu aproximație, (b) 9 septembrie 1966.

Locul nașterii: Bukavu, RDC.

Data desemnării de către ONU: 31 decembrie 2012.

Alte informații: A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013. De la sfârșitul lui 2014, locuiește în Rwanda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Un document din 9 iulie 2012 semnat de liderul M23 Sultani Makenga l-a numit pe Runiga în funcția de coordonator al ramurii politice a M23. Potrivit documentului respectiv, numirea lui Runiga a fost determinată de necesitatea de a asigura vizibilitatea cauzei M23. Runiga este numit «președinte» al M23 în textele publicate pe site-ul internet al grupării. Rolul său de conducere este coroborat de raportul din noiembrie al grupului de experți, care se referă la Runiga ca fiind «liderul M23». Potrivit unui articol din 13 decembrie 2012 al Associated Press, Runiga a arătat Associated Press o listă de solicitări, care, conform spuselor sale, va fi înaintată guvernului congolez. Printre solicitări se numără demisia lui Kabila și dizolvarea adunării naționale. Runiga a precizat că, dacă i s-ar da posibilitatea, M23 ar putea prelua din nou controlul asupra orașului Goma. «Iar de data aceasta nu ne vom retrage», a afirmat Runiga pentru Associated Press. De asemenea, Runiga a precizat că preluarea controlului asupra orașului Goma de către ramura politică a M23 reprezintă o condiție prealabilă a negocierilor. «Cred că membrii noștri care se află la Kampala ne reprezintă. La momentul oportun, voi fi și eu acolo. Aștept ca lucrurile să fie organizate și, când Kabila va fi acolo, voi merge și eu», a afirmat Runiga. Potrivit unui articol publicat în *Le Figaro* la 26 noiembrie 2012, Runiga s-a întâlnit cu președintele Kabila la 24 noiembrie 2012 pentru începerea discuțiilor. Separat, într-un interviu pentru *Le Figaro*, Runiga a afirmat: «M23 se compune în primul rând din foști militari membri ai FARDC care au dezertat în semn de protest față de nerespectarea acordurilor din 23 martie 2009».

Acesta a adăugat: «soldații M23 sunt dezertori din armată care au plecat cu arme cu tot. Recent, am recuperat o mare cantitate de echipament de la o bază militară din Bunagana. Pentru moment, acest lucru ne permite să recăștigăm teren în fiecare zi și să respingem atacurile din partea FARDC. Revoluția noastră este congoleză, condusă de congolezi, pentru poporul congolez.» Potrivit unui articol publicat de Reuters la 22 noiembrie 2012, Runiga a afirmat că gruparea M23 are capacitatea de a păstra controlul asupra orașului Goma după ce forțele M23 au fost consolidate de către soldați congolezi rebeli din FARDC: «În primul rând, avem o armată disciplinată și îi avem și pe soldații FARDC care ni s-au alăturat. Sunt frații noștri, vor fi antrenați și instruiți din nou și apoi vom colabora cu ei.» Potrivit unui articol publicat la 27 noiembrie 2012 în *The Guardian*, Runiga a precizat că M23 va refuza să se supună apelului lansat de liderii regionali în cadrul Conferinței internaționale privind regiunea Marilor Lacuri de a părăsi Goma pentru a deschide calea către convorbiri de pace. În schimb, Runiga a afirmat că retragerea M23 din Goma va fi rezultatul negocierilor, și nu o condiție prealabilă a acestora. Potrivit raportului final din 15 noiembrie 2012 al grupului de experți, Runiga a condus o delegație care s-a deplasat la Kampala, Uganda, la 29 iulie 2012 și a finalizat agenda constituită din 21 de puncte a mișcării M23 în vederea negocierilor anticipate din cadrul Conferinței internaționale privind regiunea Marilor Lacuri. Potrivit unui articol al BBC din 23 noiembrie 2012, M23 a fost constituit când foști membri ai CNDP care fuseseră

integrați în FARDC au început să protesteze împotriva condițiilor proaste și a salariului scăzut, precum și a lipsei punerii depline în aplicare a acordului de pace din 23 martie 2009 dintre CNDP și RDC, care a dus la integrarea CNDP în FARDC.

Gruparea M23 a fost angajată în operații militare active în scopul obținerii controlului asupra teritoriului din estul RDC, potrivit raportului IPIS din noiembrie 2012. M23 și FARDC s-au luptat pentru controlul asupra mai multor orașe și sate din estul RDC, la 24 și 25 iulie 2012; M23 a atacat FARDC la Rumangabo, la 26 iulie 2012; M23 a alungat FARDC din Kimumba la 17 noiembrie 2012 și M23 a preluat controlul asupra orașului Goma la 20 noiembrie 2012. Potrivit raportului grupului de experți din noiembrie 2012, mai mulți foști combatanți ai M23 susțin că liderii M23 au executat sumar zeci de copii care au încercat să fugă după ce au fost recrutați ca scopii-soldați în cadrul M23. Potrivit unui raport din 11 septembrie 2012 al organizației Human Rights Watch (HRW), un bărbat ruandez în vârstă de 18 ani, care a fugit după ce fusese recrutat cu forța în Rwanda, a spus HRW că a fost martor la executarea unui băiat de 16 ani din unitatea sa din cadrul M23, care încercase să fugă în iunie. Băiatul a fost capturat și omorât în bătaie de către luptătorii M23 în fața altor recruți. Un comandant al M23 care a ordonat execuția se presupune că a spus apoi altor recruți: «a vrut să ne abandoneze», ca explicație pentru uciderea băiatului. Raportul afirmă, de asemenea, că martorii susțin că cel puțin 33 de noi recruți și alți luptători M23 au fost executați sumar când au încercat să fugă. Unii au fost legați și împușcați în fața altor recruți, ca exemplu de pedeapsă pe care ar putea-o primi. Un tânăr recrut a afirmat către HRW: «când eram cu M23, ne-au spus că [putem alege] și putem rămâne cu ei sau putem muri. Mulți au încercat să fugă. Unii au fost găsiți și pentru ei asta a însemnat imediat moartea.» A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013 prin punctul Gasizi/Rubavu.

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Desemnare: Comandant-șef, Nduma Defence of Congo, gruparea Mayi Mayi Sheka.

Data nașterii: 4 aprilie 1976.

Locul nașterii: teritoriul Walikale, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 28 noiembrie 2011.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Ntabo Ntaberi Sheka, comandant-șef al aripii politice a grupării Mayi Mayi Sheka, este liderul politic al unei grupări armate congoleze care se opune dezarmării, demobilizării sau reintegrării combatanților. Mayi Mayi Sheka este o grupare de miliție cu sediul în Congo, care își coordonează activitatea la bazele situate pe teritoriul Walikale din estul Republicii Democratice Congo. Gruparea Mayi Mayi Sheka a desfășurat atacuri asupra unor mine din estul Republicii Democratice Congo, inclusiv prin preluarea minelor Bisiye și extorcarea populației locale. Ntabo Ntaberi Sheka a comis totodată încălcări grave ale dreptului internațional, incluzând acte împotriva copiilor. Ntabo Ntaberi Sheka a pregătit și a comandat o serie de atacuri pe teritoriul Walikale, în perioada 30 iulie – 2 august 2010, în scopul pedepsirii populației locale acuzate de colaborare cu forțele guvernului congolez. În cursul atacurilor, au fost violați și răpiți copii, care au fost supuși la muncă forțată și unor tratamente crude, inumane sau degradante. De asemenea, gruparea de miliție Mayi Mayi Sheka recrutează prin forță băieți adolescenți și selectează copii în rândurile sale prin acțiuni de recrutare.

30. Bosco TAGANDA

[*alias*: (a) Bosco Ntaganda, (b) Bosco Ntagenda, (c) General Taganda, (d) Lydia, (e) Terminator, (f) Tango Romeo (indicativ radio), (g) Romeo (indicativ radio), (h) Major]

Adresă: Goma, RDC (începând din iunie 2011).

Data nașterii: între 1973 și 1974.

Locul nașterii: Bigogwe, Rwanda.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Născut în Rwanda, în copilărie s-a mutat la Nyamitaba, teritoriul Masisi, Kivu de Nord. Numit general de brigadă al FARDC prin decret prezidențial la 11 decembrie 2004, ca urmare a acordurilor de pace de la Ituri. Fost șef al Statului-Major al CNDP a devenit comandant militar al CNDP de la arestarea lui Laurent Nkunda în ianuarie 2009. Din ianuarie 2009, comandant adjunct de facto al operațiilor consecutive anti-FDLR «Umoja Wetu», «Kimia II» și «Amani Leo» în Kivu de Nord și de Sud. A intrat în Rwanda în martie 2013 și s-a predat voluntar funcționarilor CPI la Kigali la 22 martie. Predat CPI de la Haga, Țările de Jos. La 9 iunie 2014, CPI a confirmat împotriva sa 13 capete de acuzare privind crime de război și cinci capete de acuzare privind crime împotriva umanității; se preconizează că procesul va începe la 2 iunie 2015.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Comandant militar al UPC/L, exercită influență asupra politicilor și asigură în continuare comanda și controlul asupra activităților forțelor UPC/L, una dintre grupările armate și milițiile menționate la punctul 20 din Rezoluția 1493 (2003), implicate în trafic de armament, încălcând embargoul asupra armelor. A fost numit general în cadrul FARDC în decembrie 2004, dar a refuzat promovarea, rămânând astfel în afara FARDC. Conform Biroului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, acesta a fost responsabil de recrutarea și utilizarea copiilor în Ituri în 2002 și 2003, și a fost direct responsabil și/sau responsabil cu comanda în 155 de cazuri de recrutare și utilizare a copiilor în Kivu de Nord în perioada 2002-2009. În calitate de șef al Statului-Major al CNDP, a fost direct responsabil și responsabil cu comanda în cazul masacrului de la Kiwanja (noiembrie 2008). Născut în Rwanda, în copilărie s-a mutat la Nyamitaba, teritoriul Masisi, Kivu de Nord. Din iunie 2011, este rezident în Goma și este proprietarul unor ferme de mari dimensiuni în zona Ngungu, teritoriul Masisi, Kivu de Nord. Numit general de brigadă al FARDC prin decret prezidențial la 11 decembrie 2004, ca urmare a acordurilor de pace de la Ituri. Fost șef al Statului-Major al CNDP a devenit comandant militar al CNDP de la arestarea lui Laurent Nkunda în ianuarie 2009. Din ianuarie 2009, comandant adjunct de facto al operațiilor consecutive anti-FDLR «Umoja Wetu», «Kimia II» și «Amani Leo» în Kivu de Nord și de Sud. A intrat în Rwanda în martie 2013 și s-a predat voluntar funcționarilor CPI la Kigali la 22 martie. Predat CPI de la Haga, unde i-au fost citite capetele de acuzare împotriva sa în cadrul unei prime înfățișări la 26 martie.

31. Innocent ZIMURINDA

[*alias*: Zimulinda]

Desemnare: (a) comandant de brigadă în cadrul M23, gradul: colonel, (b) colonel în cadrul FARDC.

Adresă: Rubavu, Mudende.

Data nașterii: (a) 1 septembrie 1972, (b) 1975, cu aproximație, (c) 16 martie 1972.

Locul nașterii: (a) Ngungu, teritoriul Masisi, Kivu de Nord, RDC, (b) Masisi, RDC.

Cetățenia: congoleză.

Data desemnării de către ONU: 1 decembrie 2010.

Alte informații: Integrat în cadrul FARDC în 2009 în funcția de locotenent-colonel, comandant de brigadă în cadrul operațiilor Kimia II ale FARDC, stabilit în zona Ngungu. În iulie 2009, Zimurinda a fost promovat la gradul de colonel și a devenit comandant de sector al FARDC în Ngungu, iar ulterior în Kitchanga în cadrul operațiilor Kimia II și Amani Leo ale FARDC. Cu toate că Zimurinda nu a fost inclus în ordonanța prezidențială a RDC din 31 decembrie 2010 care numea ofițerii de rang înalt din cadrul FARDC, Zimurinda și-a menținut de facto poziția de comandă a celui de al 22-lea sector al FARDC în Kitchanga și poartă noua uniformă și noul grad FARDC. În decembrie 2010, activitățile de recrutare desfășurate de elemente aflate sub comanda lui Zimurinda au fost denunțate în informații din surse deschise. A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013. De la sfârșitul lui 2014, locuiește în Ngoma Camp, Rwanda.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Conform mai multor surse, locotenent-colonelul Innocent Zimurinda, în calitatea sa de comandant al Brigăzii 231 a FARDC, a dat ordine care au dus la masacrarea a peste 100 de refugiați ruandezi, majoritatea femei și copii, în cursul unei operații militare desfășurate în aprilie 2009 în zona Shalio. Grupul de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC a raportat că locotenent-colonelul Innocent Zimurinda a fost văzut de martori la fața locului refuzând să elibereze trei copii de sub comanda sa în Kalehe, la 29 august 2009. Conform mai multor surse, înainte de integrarea CNDP în FARDC, locotenent-colonelul Innocent Zimurinda a participat la o operație a CNDP din noiembrie 2008 care a dus la masacrarea a 89 de civili, inclusiv femei și copii, în regiunea Kiwanja.

În martie 2010, 51 de grupuri de apărare a drepturilor omului care activau în partea de est a RDC au afirmat că Zimurinda este responsabil de multiple acțiuni de încălcare a drepturilor omului, implicând uciderea a numeroși civili, inclusiv femei și copii, în perioada februarie-august 2007. Locotenent-colonelul Innocent Zimurinda a fost acuzat în cadrul aceleiași plângeri de fi responsabil de violarea unui număr mare de femei și fete. În conformitate cu declarația din 21 mai 2010 a Reprezentantului Special al Secretarului General pentru copii și conflictele armate, Innocent Zimurinda a fost implicat în executarea arbitrară a unor copii-soldați, inclusiv în cursul operației Kimia II. Conform aceleiași declarații, acesta a refuzat accesul misiunii ONU în RDC (MONUC) pentru a verifica dacă în rândul trupelor există minori. Potrivit Grupului de experți al Comitetului pentru sancțiuni al CSONU privind RDC, locotenent-colonelul Zimurinda este direct responsabil și responsabil cu comanda pentru recrutarea și menținerea copiilor în rândul trupelor sub comanda sa. Integrat în cadrul FARDC în 2009 în funcția de locotenent-colonel, comandant de brigadă în cadrul operațiilor Kimia II ale FARDC, stabilit în zona Ngungu. În iulie 2009, Zimurinda a fost promovat la gradul de colonel și a devenit comandant de sector al FARDC în Ngungu, iar ulterior în Kitchanga în cadrul operațiilor Kimia II și Amani Leo ale FARDC. Cu toate că Zimurinda nu a fost inclus în ordonanța prezidențială a RDC din 31 decembrie 2010 care

numea ofițerii de rang înalt din cadrul FARDC, Zimurinda și-a menținut de facto poziția de comandă a celui de al 22-lea sector al FARDC în Kitchanga și poartă noua uniformă și noul grad FARDC. Acesta continuă să îi fie loial lui Bosco Ntaganda. În decembrie 2010, activitățile de recrutare desfășurate de elemente aflate sub comanda lui Zimurinda au fost denunțate în informări din surse deschise. A intrat în Republica Rwanda la 16 martie 2013. De la sfârșitul lui 2014, locuiește în Ngoma Camp, Rwanda.

(b) Lista entităților menționate la articolele 3, 4 și 5.

1. FDA

[*alias*: (a) Allied Democratic Forces (b) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda (c) FDA/NALU d) NALU].

Adresă: provincia Kivu de Nord, Republica Democratică Congo.

Data desemnării de către ONU: 30 iunie 2014.

Alte informații: Începând din decembrie 2014, FDA a fost împărțită în mai multe grupuri mici. Jamil Mukulu conduce un grup, care cuprinde mai mulți lideri importanți ai FDA; nu se știe unde se află acesta, probabil în provincia Kivu de Nord. Seka Baluku conduce celălalt grup principal, care operează în pădurea din nord-estul orașului Beni în provincia Kivu de Nord. FDA are și o rețea extinsă de sprijin în RDC, Uganda, Rwanda și posibil alte țări.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Gruparea Forțele Aliate Democratice (FDA) a fost creată în 1995 și este situată în zona muntoasă de frontieră dintre RDC și Uganda. Potrivit raportului final din 2013 al Grupului de experți pentru Republica Democratică Congo al Organizației Națiunilor Unite, care citează oficiali ugandezi și surse ale ONU, în 2013 FDA deținea forțe estimate la 1 200-1 500 de luptători înarmați situați în nord-estul teritoriului Beni din provincia Kivu de Nord, în apropierea graniței cu Uganda. Aceleași surse estimează că numărul total al membrilor FDA – inclusiv femei și copii – este între 1 600 și 2 500. Ca urmare a operațiilor militare desfășurate de Forțele armate congoleze (FARDC) și de Misiunea ONU pentru stabilizare în RDC (MONUSCO) în 2013 și 2014, FDA și-a răspândit luptătorii în numeroase baze mai mici și a mutat femeile și copiii către zonele din vestul Beni și de-a lungul graniței dintre Ituri și Kivu de Nord. Comandantul militar al FDA este Hood Lukwago, iar liderul suprem al grupării este Jamil Mukulu, persoană care face obiectul sancțiunilor.

FDA a comis încălcări grave ale dreptului internațional și ale RCSONU 2078 (2012), printre care cele detaliate mai jos.

FDA a recrutat și a folosit copiii-soldați, încălcând astfel dreptul internațional aplicabil [(RCSONU) punctul 4 litera (d)].

În raportul final din 2013 al grupului de experți se afirmă că grupul de experți a intervievat trei foști luptători FDA care au fugit în cursul anului 2013 și care au descris modul în care recrutorii FDA din Uganda atrag oamenii în RDC cu promisiuni false de locuri de muncă (pentru adulți) și educație gratuită (pentru copii) și apoi îi obliga să se alăture FDA. Tot potrivit raportului grupului de experți, foști luptători din cadrul FDA au declarat grupului de experți că grupurile care se ocupă de pregătirea militară în FDA includ, de regulă, bărbați adulți și băieți, iar doi băieți care au fugit din FDA în 2013 au spus grupului de experți că au beneficiat de pregătire militară din partea FDA. Raportul grupului de experți include de asemenea o relatare a unui «fost copil-soldat în FDA» privind pregătirea militară în cadrul FDA.

Potrivit raportului final din 2012 al grupului de experți, printre cei recrutați de FDA se numără copii, așa cum este ilustrat de cazul unui recrutaț FDA care a fost capturat de autoritățile ugandeze la Kasese împreună cu șase băieți cu vârste mici în drumul său spre RDC în iulie 2012.

Un exemplu concret al faptului că FDA recrutează și se folosește de copii reiese dintr-o scrisoare adresată la 6 ianuarie 2009 de fosta directoare pentru Africa a Human Rights Watch, Georgette Gagnon, fostului ministru ugandez al justiției, Kiddhu Makubuyu, în care aceasta afirmă că un băiat pe nume Bushobozi Irumba a fost răpit la vârsta de nouă ani de FDA, în 2000. Acesta era obligat să ofere servicii de transport și alte servicii pentru luptătorii FDA.

În plus, «Africa Report» a citat acuzațiile conform cărora FDA ar recruta copii cu vârste plecând de la 10 de ani ca soldați și a citat declarația unui purtător de cuvânt al Forțelor de apărare a poporului din Uganda (UPDF), potrivit căruia UPDF a salvat 30 de copii dintr-o tabără de antrenament situată pe Insula Buvuma din Lacul Victoria.

FDA a săvârșit și numeroase încălcări ale dreptului internațional al drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar îndreptate împotriva femeilor și copiilor, inclusiv crime, mutilări și violență sexuală [RCSONU punctul 4 litera (e)].

În conformitate cu raportul final din 2013 al grupului de experți, FDA a atacat numeroase sate în 2013, ceea ce a determinat peste 66 000 de persoane să se refugieze în Uganda. Aceste atacuri au dus la depopularea unei vaste zone, pe care FDA o controlează de atunci prin răpirea sau uciderea persoanelor care se întorc în satele lor. Între iulie și septembrie 2013, FDA a decapitat cel puțin cinci persoane în zona Kamango, a împușcat alte câteva și a răpit alte câteva zeci de persoane. Aceste acțiuni au terorizat populația locală și au descurajat oamenii să se întoarcă acasă.

The Global Horizontal Note, un mecanism de monitorizare și de raportare a infracțiunilor grave împotriva copiilor în situație de conflict armat, a raportat Grupului de lucru al Consiliului de Securitate al ONU privind copiii și conflictele armate că, în perioada de raportare octombrie-decembrie 2013, FDA a cauzat 14 din cele 18 victime dovedite în rândul copiilor, inclusiv un incident la 11 decembrie 2013 pe teritoriul Beni în Kivu de Nord, când FDA a atacat satul Musuku, ucigând 23 de persoane, inclusiv 11 copii (trei fete și opt băieți) cu vârste cuprinse între două luni și 17 ani. Toate victimele fuseseră grav mutilate cu macete, inclusiv doi copii care au supraviețuit atacului.

Raportul din martie 2014 al secretarului general privind violențele sexuale legate de conflicte identifică «Forțele Aliate Democratice – Armata Națională pentru Eliberarea Ugandei» pe lista sa de «părți suspectate în mod credibil că au săvârșit sau sunt responsabile de viol sau de alte forme de violență sexuală în situații de conflict armat.»

FDA a participat, de asemenea, la atacuri împotriva forțelor de menținere a păcii MONUSCO [RCSONU punctul 4 litera (i)].

În sfârșit, Misiunea Organizației Națiunilor Unite pentru stabilizare în Republica Democratică Congo (MONUSCO) a raportat că FDA a desfășurat cel puțin două atacuri împotriva forțelor de menținere a păcii MONUSCO. Primul, la 14 iulie 2013, a fost un atac asupra unui patrule MONUSCO pe drumul dintre Mbau și Kamango. Acest atac este detaliat în raportul final pe 2013 al grupului de experți. Cea de al doilea atac a avut loc la 3 martie 2014. Un vehicul MONUSCO a fost ținta unor atacuri cu grenade la zece kilometri de aeroportul Mavivi din Beni, soldate cu rănirea a cinci persoane din rândul forțelor de menținere a păcii.

2. BUTEMBO AIRLINES (BAL)

Adresă: Butembo, RDC.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Companie aeriană particulară, cu sediul în Butembo. Începând cu decembrie 2008, BAL nu mai deține licență de zbor în RDC.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Kisoni Kambale (decedat la 5 iulie 2007 și ulterior eliminat de pe listă la 24 aprilie 2008) s-a folosit de companie pentru a transporta aur, provizii și arme ale FNI între Mongbwalu și Butembo. Aceasta constituie «acordare de asistență» unor grupări armate ilegale, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Companie aeriană particulară, cu sediul în Butembo. Începând cu decembrie 2008, BAL nu mai deține licență de zbor în RDC.

3. COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL); GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC) [alias: CAGL]

Adresă: (a) Avenue Président Mobutu, Goma, RDC, (b) Gisenyi, Rwanda, (c) PO BOX 315, Goma, RDC.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Din decembrie 2008, GLBC nu mai deține aeronave operaționale, cu toate că mai multe aeronave au continuat să zboare în 2008 în ciuda sancțiunilor ONU.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

CAGL și GLBC sunt societăți deținute de Douglas MPAMO, persoană care face deja obiectul unor sancțiuni conform Rezoluției 1596 (2005). CAGL și GLBC au fost utilizate pentru transportarea de armament și muniții, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Din decembrie 2008, GLBC nu mai deține aeronave operaționale, cu toate că mai multe aeronave au continuat să zboare în 2008 în ciuda sancțiunilor ONU.

4. CONGOMET TRADING HOUSE

Adresă: Butembo, Kivu de Nord.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Nu mai există sub formă de casă de comerț cu aur în Butembo, Kivu de Nord.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Congomet Trading House (inclusă pe listă în prealabil cu denumirea Congocom) s-a aflat în proprietatea lui Kisoni Kambale (decedat la 5 iulie 2007 și ulterior eliminat de pe listă la 24 aprilie 2008). Kambale a achiziționat aproape integral producția de aur din districtul Mongbwalu, care era controlată de FNI. FNI a obținut un venit substanțial din taxele pe producție. Aceasta constituie «acordare de asistență» unor grupări armate ilegale, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Nu mai există sub formă de casă de comerț cu aur în Butembo, Kivu de Nord.

5. FORCES DEMOCRATIQUES DE LIBERATION DU RWANDA (FDLR)

[*alias*: (a) FDLR, (b) Force Combattante Abacunguzi, (c) Combatant Force for the Liberation of Rwanda, (d) FOCA]

Adresă: (a) Kivu de Nord, RDC (b) Kivu de Sud, RDC.

Data desemnării de către ONU: 31 decembrie 2012.

Alte informații: E-mail: Fdlr@fmx.de; fldrse@yahoo.fr; fdlr@gmx.net; fldrsrt@gmail.com; humura2020@gmail.com

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

FDLR este una dintre cele mai mari grupări armate străine care acționează pe teritoriul RDC. Gruparea s-a constituit în 2000 și a comis grave încălcări ale dreptului internațional, implicând acte împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat, inclusiv crime și mutilări, violențe sexuale și deplasări forțate. Potrivit unui raport din 2010 al Amnesty International, FDLR poartă răspunderea pentru uciderea a nouăzeci și șase de civili în Busurungi, teritoriul Walikale. Unele dintre victime au fost arse de vii în casele lor. Potrivit aceleiași surse, în iunie 2010, un centru medical al unui ONG a raportat un număr de aproximativ șazeci de cazuri pe lună de fete și femei care au fost violate în sudul teritoriului Lubero, Kivu de Nord, de către grupări armate, inclusiv FDLR. Conform unui raport din 20 decembrie 2010 al organizației Human Rights Watch (HRW), există dovezi clare ale recrutării de copii practicate în mod activ de FDLR. HRW a identificat un număr de cel puțin 83 de copii congolezi cu vârste sub 18 ani, unii chiar în vârstă de 14 ani, care au fost recrutați forțat de către FDLR. În ianuarie 2012, HRW a afirmat într-un raport că combatanți FDLR au atacat numeroase sate din teritoriul Masisi, omorând șase civili, violând două femei și răpind cel puțin 48 de persoane.

Potrivit unui raport al HRW din iunie 2012, luptători FDLR au atacat în mai 2012 civili din Kamananga și Lumenje, provincia Kivu de Sud, precum și din Chambucha, teritoriul Walikale, și sate din zona Ufumandu, teritoriul Masisi, provincia Kivu de Nord. În aceste atacuri, luptători FDLR au măcelărit și omorât cu macete și cuțite zeci de civili, inclusiv numeroși copii. Conform unui raport din iunie 2012 al grupului de experți, FDLR a atacat mai multe sate din Kivu de Sud în perioada 31 decembrie 2011-4 ianuarie 2012. O anchetă a Organizației Națiunilor Unite a confirmat că cel puțin 33 de persoane, dintre care nouă copii și șase femei, au fost omorâte, fie arse de vii, fie decapitate, fie împușcate în timpul atacului. În plus, o femeie și o fată au fost violate. Raportul grupului de experți din iunie 2012 relatează, de asemenea, că ancheta Organizației Națiunilor Unite a confirmat faptul că FDLR a masacrat cel puțin 14 civili, inclusiv cinci femei și cinci copii, în Kivu de Sud în mai 2012. Potrivit raportului grupului de experți din noiembrie 2012, ONU a prezentat dovezi ale unui număr de cel puțin 106 violențe sexuale comise de FDLR între decembrie 2011 și septembrie 2012. Raportul grupului de experți din noiembrie 2012 relatează că, potrivit unei anchete a ONU, FDLR a violat șapte femei în noaptea din 10 martie 2012, inclusiv o minoră, în Kalinganya, teritoriul Kabare. Luptătorii FDLR au atacat satul din nou la 10 aprilie 2012 și au violat trei dintre femei pentru a doua oară. Raportul din noiembrie 2012 al grupului de experți menționează, de asemenea, 11 omoruri comise de FDLR în Bushibwambombo, Kalehe, la 6 aprilie 2012 și implicarea FDLR în uciderea altor 19 persoane în teritoriul Masisi, inclusiv a cinci minori și a șase femei, în luna mai. Mouvement du 23 mars (M23) este o grupare armată care își desfășoară activitatea în RDC și care a beneficiat de arme și material aferent, inclusiv de consiliere, formare și asistență referitoare la activitățile militare.

Mai mulți martori oculari afirmă în declarațiile lor că M23 primește echipamente militare generale din partea Rwandan Defense Forces (RDF) sub formă de arme și muniții, pe lângă sprijinul material pentru operațiile de luptă. M23 a fost complice și este răspunzătoare de comiterea unor încălcări grave ale dreptului internațional, implicând acte împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat în RDC, inclusiv crime și mutilări, violențe sexuale, răpiri și strămutări forțate. În conformitate cu numeroase rapoarte, anchete și relatări ale martorilor, M23 a cauzat uciderea în masă a unor civili, precum și violarea de femei și copii în mai multe regiuni din RDC. Mai multe rapoarte arată că luptători ai M23 au comis un număr de 46 de violuri asupra unor femei și fete, dintre care cea mai mică în vârstă de opt ani. Pe lângă violențele sexuale relatate, M23 a desfășurat, de asemenea, campanii masive de recrutare forțată a copiilor în cadrul grupării. Se estimează că, doar pe teritoriul Rutshuru din estul RDC, M23 a recrutat forțat, din iulie 2012, un număr de 146 de bărbați tineri și băieți. Unele dintre victime nu aveau decât 15 ani. Atrocitățile comise de M23 împotriva populației civile din RDC și campania de recrutare forțată purtată de M23, precum și faptul că a primit arme și asistență militară au contribuit într-un mod dramatic la instabilitate și la conflict în regiune, în unele cazuri cu încălcarea dreptului internațional.

6. M23

[*alias*: Mouvement du 23 mars].

Data desemnării de către ONU: 31 decembrie 2012.

Alte informații: E-mail: mouvementdu23mars1@gmail.com

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Mouvement du 23 mars (M23) este o grupare armată care își desfășoară activitatea în RDC și care a beneficiat de arme și material aferent, inclusiv de consiliere, formare și asistență referitoare la activitățile militare. Mai mulți martori oculari afirmă în declarațiile lor că M23 primește echipamente militare generale din partea Rwandan Defense Forces (RDF) sub formă de arme și muniții, pe lângă sprijinul material pentru operațiile de luptă. M23 a fost complice și este responsabilă de comiterea unor încălcări grave ale dreptului internațional, implicând acte împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat în RDC, inclusiv crime și mutilări, violențe sexuale, răpiri și strămutări forțate. În conformitate cu numeroase rapoarte, anchete și relatări ale martorilor, M23 a cauzat uciderea în masă a unor civili, precum și violarea de femei și copii în mai multe regiuni din RDC. Mai multe rapoarte arată că luptători ai M23 au comis un număr de 46 de violuri asupra unor femei și fete, dintre care cea mai mică în vârstă de opt ani. Pe lângă violențele sexuale relatate, M23 a desfășurat, de asemenea, campanii masive de recrutare forțată a copiilor în cadrul grupării. Se estimează că, doar pe teritoriul Rutshuru din estul RDC, M23 a recrutat forțat, din iulie 2012, un număr de 146 de bărbați tineri și băieți. Unele dintre victime nu aveau decât 15 ani. Atrocitățile comise de M23 împotriva populației civile din RDC și campania de recrutare forțată purtată de M23, precum și faptul că a primit arme și asistență militară au contribuit într-un mod dramatic la instabilitate și la conflict în regiune, în unele cazuri cu încălcarea dreptului internațional.

7. MACHANGA LTD

Adresă: Plot 55A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Societate exportatoare de aur (directori: dl Rajendra Kumar Vaya și dl Hirendra M. Vaya). În 2010, bunurile aparținând lui Machanga, deținute în contul Emirates Gold, au fost înghețate de Banca Nova Scotia Mocatta (Regatul Unit). Proprietarii Machanga au continuat să fie implicați în cumpărarea de aur din estul RDC.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Machanga cumpăra aur prin relații comerciale regulate cu comercianți din RDC aflați în strânsă legătură cu milițiile. Aceasta constituie «acordare de asistență» unor grupări armate ilegale, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Societate exportatoare de aur (directori: dl Rajendra Kumar Vaya și dl Hirendra M. Vaya). În 2010, bunurile aparținând lui Machanga, deținute în contul Emirates Gold, au fost înghețate de Banca Nova Scotia Mocatta (Regatul Unit). Fostul proprietar al Machanga, Rajendra Kumar, și fratele acestuia, Vipul Kumar, au continuat să fie implicați în cumpărarea de aur din estul RDC.

8. TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPEMENT (NGO)

[*alias*: TPD]

Adresă: Goma, Kivu de Nord, RDC.

Data desemnării de către ONU: 1 noiembrie 2005.

Alte informații: Goma, cu comitete provinciale în Kivu de Sud, Kasai Occidental, Kasai Oriental și Maniema. Și-a suspendat în mod oficial toate activitățile din 2008. În practică, din iunie 2011, birourile TPD sunt deschise și implicate în cazuri referitoare la reînțoarcerea PSI, inițiative privind concilierea la nivelul comunității, soluționarea disputelor privind terenurile etc. Președintele TPD este Eugene Serufuli, iar vicepreședintele este Saverina Karomba. Printre membrii importanți se numără deputații provinciali din Kivu de Nord Robert Seninga și Bertin Kirivita.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

Implicată în încălcări ale embargoului asupra armelor, prin acordarea de asistență grupării RCD-G, în special prin livrarea de camioane pentru transportul de armament și de trupe și, de asemenea, prin transportarea armelor care urmau să fie distribuite unor părți ale populației din Masisi și Rutshuru, Kivu de Nord, la începutul anului 2005. Goma, cu comitete provinciale în Kivu de Sud, Kasai Occidental, Kasai Oriental și Maniema. Și-a suspendat în mod oficial toate activitățile din 2008. În practică, din iunie 2011, birourile TPD sunt deschise și implicate în cazuri referitoare la reînțoarcerea PSI, inițiative privind concilierea la nivelul comunității, soluționarea disputelor privind terenurile etc. Președintele TPD este Eugene Serufuli, iar vicepreședintele este Saverina Karomba. Printre membrii importanți se numără deputații provinciali din Kivu de Nord Robert Seninga și Bertin Kirivita.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adresă: (a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel. +256 41 533 578/9), (b) PO BOX 22709, Kampala, Uganda.

Data desemnării de către ONU: 29 martie 2007.

Alte informații: Societate exportatoare de aur. (Directori: dl Jamnadas V. LODHIA – cunoscut sub numele de «Chuni»- și fiii săi, dl Kunal J. LODHIA și Jitendra J. LODHIA). În ianuarie 2011, autoritățile ugandeze au informat comitetul că, în urma unei scutiri privind holdingurile sale financiare, Emirates Gold a plătit datoria UCI către Crane Bank Kampala, ducând la închiderea definitivă a conturilor sale. Directorii UCI au continuat să fie implicați în cumpărarea de aur din estul RDC.

Informații suplimentare din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul pentru sancțiuni:

UCI cumpăra aur prin relații comerciale regulate cu comercianți din RDC aflați în strânsă legătură cu milițiile. Aceasta constituie «acordare de asistență» unor grupări armate ilegale, încălcându-se astfel embargoul asupra armelor impus de Rezoluțiile 1493 (2003) și 1596 (2005). Societate exportatoare de aur. (Foști directori: dl J.V. LODHIA – cunoscut sub numele de «Chuni»- și fiul său, dl Kunal LODHIA). În ianuarie 2011, autoritățile ugandeze au informat comitetul că, în urma unei scutiri privind holdingurile sale financiare, Emirates Gold a plătit datoria UCI către Crane Bank Kampala, ducând la închiderea definitivă a conturilor sale. Fostul proprietar al UCI, J.V. Lodhia, și fiul acestuia, Kumal Lodhia, au continuat să fie implicați în cumpărarea de aur din estul RDC.”

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (PESC) 2015/621 A CONSILIULUI**din 20 aprilie 2015****privind punerea în aplicare a Deciziei 2010/656/PESC de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 alineatul (2),

având în vedere Decizia 2010/656/PESC a Consiliului din 29 octombrie 2010 de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatele (1) și (2),

întrucât:

- (1) La 29 octombrie 2010, Consiliul a adoptat Decizia 2010/656/PESC.
- (2) Consiliul a efectuat o revizuire a măsurilor menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) și la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/656/PESC, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3).
- (3) Consiliul a stabilit că aplicarea măsurilor menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) și la articolul 5 alineatul (1) litera (b) ar trebui să fie menținută pentru cinci persoane incluse pe listă.
- (4) Tribunalul Uniunii Europene, prin hotărârea sa din 14 ianuarie 2015 în cauza T-406/13 ⁽²⁾, a anulat Decizia de punere în aplicare 2014/271/PESC a Consiliului ⁽³⁾ de punere în aplicare a Deciziei 2010/656/PESC, în ceea ce îl privește pe domnul Marcel Gossio. În urma acestei anulări, rubrica referitoare la Marcel Gossio ar trebui de asemenea să se elimine din anexa II la Decizia 2010/656/PESC.
- (5) La 26 februarie 2015, Comitetul de sancțiuni instituit în temeiul Rezoluției 1572 (2004) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (ONU) cu privire la Côte d'Ivoire a eliminat o persoană de pe lista persoanelor cărora li se aplică măsurile prevăzute la punctele 9 și 12 din respectiva Rezoluție. Rubrica referitoare la persoana respectivă ar trebui să se elimine din anexa I la Decizia 2010/656/PESC.
- (6) De asemenea, Comitetul de sancțiuni a actualizat alte rubrici referitoare la persoanele cărora li se aplică măsurile prevăzute la punctele 9 și 12 din Rezoluția 1572 (2004) a Consiliului de Securitate al ONU.
- (7) Prin urmare, lista persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în anexele I și II la Decizia 2010/656/PESC ar trebui modificată în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa I la Decizia 2010/656/PESC se înlocuiește cu textul din anexa I la prezenta decizie.

Articolul 2

Anexa II la Decizia 2010/656/PESC se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 285, 30.10.2010, p. 28.⁽²⁾ Hotărârea din 14 ianuarie 2015, Gossio/Consiliu, T-406/13, nepublicată încă în Repertoriu.⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/271/PESC a Consiliului din 12 mai 2014 de punere în aplicare a Deciziei 2010/656/PESC de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 138, 13.5.2014, p. 108).

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 20 aprilie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. MOGHERINI

ANEXA I

„ANEXA I

Lista persoanelor menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 5 alineatul (1) litera (a)

1. Nume: CHARLES BLÉ GOUDÉ

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 1.1.1972. Locul nașterii: (a) Guibéroua, Gagnoa, Côte d'Ivoire; (b) Niagbrahio/Guiberoua, Côte d'Ivoire; (c) Guiberoua, Côte d'Ivoire. Alias cert: (a) Génie de kpo; (b) Gbapé Zadi. Alias incert: Général. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: (a) 04LE66241, eliberat la 10.11.2005, eliberat în Côte d'Ivoire (data expirării: 9.11.2008); (b) AE/088 DH 12, eliberat la 20.12.2002, eliberat în Côte d'Ivoire (data expirării: 11.12.2005); (c) 98LC39292, eliberat în Côte d'Ivoire (data expirării: 23.11.2003). Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: (a) Yopougon Selmer, Bloc P 170, Abidjan, Côte d'Ivoire; (b) c/o Hotel Ivoire, Abidjan, Côte d'Ivoire; (c) Cocody (suburbie), Abidjan, Côte d'Ivoire (adresa declarată în documentul de călătorie nr. C2310421 eliberat de Elveția la 15.11.2005 și valabil până la 31.12.2005). Inclus pe listă la: 7.2.2006.

Alte informații:

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Conducător al COJEP («Tineri patrioți»); în mod repetat, a făcut declarații publice prin care promova violența împotriva instalațiilor și personalului Organizației Națiunilor Unite și împotriva cetățenilor străini; conducerea și participarea la acte de violență ale milițiilor de stradă, inclusiv bătăi, violuri și execuții extrajudiciare; intimidarea Organizației Națiunilor Unite, a Grupului de lucru internațional (IWG), a opoziției politice și a presei independente; sabotarea unor posturi de radio internaționale; obstrucționarea acțiunii IWG, a operației Organizației Națiunilor Unite în Côte d'Ivoire (UNOCI), a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția 1643 (2005).

3. Nume: EUGÈNE N'GORAN KOUADIO DJUÉ

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: (a) 1.1.1966; (b) 20.12.1969. Locul nașterii: Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: 04 LE 017521, eliberat la 10.2.2005 (data expirării: 10.2.2008). Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 7.2.2006.

Alte informații:

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Conducător al Uniunii Patrioților pentru Eliberarea Totală a Republicii Côte d'Ivoire (*Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire – UPLTCI*). În mod repetat, a făcut declarații publice prin care promova violența împotriva instalațiilor și personalului Organizației Națiunilor Unite și împotriva cetățenilor străini; conducerea și participarea la acte de violență ale milițiilor de stradă, inclusiv bătăi, violuri și execuții extrajudiciare; obstrucționarea acțiunii IWG, UNOCI, a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția 1643 (2005).

4. Nume: MARTIN KOUAKOU FOFIÉ

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 1.1.1968. Locul nașterii: BOHI, Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: indisponibil. Număr național de identificare: (a) 2096927, eliberat la 17.3.2005, eliberat în Burkina Faso; (b) CNB N.076, eliberat la 17.2.2003, eliberat în Burkina Faso (certificat de cetățenie din Burkina Faso); (c) 970860100249, eliberat la 5.8.1997, eliberat în Côte d'Ivoire (data expirării: 5.8.2007). Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 7.2.2006.

Alte informații:

Numele tatălui: Yao Koffi FOFIE. Numele mamei: Ama Krouama KOSSONOU.

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Caporal-șef, comandant al Forțelor noi pentru sectorul Korhogo. Forțele de sub comanda sa au practicat recrutarea de copii-soldați, răpiri, impunerea de muncă forțată, abuzul sexual al femeilor, arestări arbitrare și execuții extrajudiciare, încălcând convențiile în domeniul drepturilor omului și dreptul internațional umanitar; obstrucționarea acțiunii IWG, UNOCI, a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția 1643 (2005).

5. Nume: LAURENT GBAGBO

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 31.5.1945. Locul nașterii: Gagnoa, Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: indisponibil. Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 30.3.2011.

Alte informații:

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Fost președinte al Côte d'Ivoire: obstrucționarea procesului de pace și de reconciliere, respingerea rezultatului alegerilor prezidențiale.

6. Nume: SIMONE GBAGBO

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 20.6.1949. Locul nașterii: Moossou, Grand-Bassam, Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: indisponibil. Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 30.3.2011.

Alte informații:

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Președintele grupului parlamentar al Frontului popular ivorian (FPI): obstrucționarea procesului de pace și de reconciliere, incitare publică la ură și violență.

8. Nume: DÉSIÉ TAGRO

Titlu: indisponibil. Desemnare: indisponibilă. Data nașterii: 27.1.1959. Locul nașterii: Issia, Côte d'Ivoire. Alias cert: indisponibil. Alias incert: indisponibil. Cetățenia: ivoriană. Număr de pașaport: AE 065FH08. Număr național de identificare: indisponibil. Adresă: indisponibilă. Inclus pe listă la: 30.3.2011.

Alte informații:

Decedat la 12.4.2011 la Abidjan.

Rezumatul motivelor includerii pe listă: Secretar General în cadrul așa-numitei «președinții» a domnului Gbagbo: participare în cadrul guvernului nelegitim al domnului Gbagbo, obstrucționarea procesului de pace și de reconciliere, neacceptarea rezultatelor alegerilor prezidențiale, participarea la reprimarea violență a mișcărilor populare.”

ANEXA II

Se elimină din anexa II la Decizia 2010/656/PESC rubrica referitoare la următoarea persoană:

Marcel GOSSIO.

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

Numai textele originale CEE-ONU au efect juridic în temeiul dreptului public internațional. Situația și data intrării în vigoare ale prezentului regulament trebuie verificate în cea mai recentă versiune a documentului de situație CEE-ONU TRANS/WP.29/343, disponibilă la adresa:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Regulamentul nr. 118 al Comisiei Economice pentru Europa din cadrul Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) – Specificații tehnice uniforme în ceea ce privește comportarea la foc și/sau impermeabilitatea la combustibili sau la lubrifianți a materialelor utilizate la construcția anumitor categorii de autovehicule [2015/622]

Include toate textele valabile până la:

Suplimentul 1 la seria 02 de amendamente – Data intrării în vigoare: 3 noiembrie 2013

CUPRINS

REGULAMENTUL

1. Domeniul de aplicare
2. Definiții: Observații generale
3. Cererea de omologare
4. Omologarea
5. Partea I: Omologarea unui tip de vehicul în ceea ce privește comportarea la foc a componentelor utilizate în compartimentul interior, în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat și/sau impermeabilitatea la combustibili sau la lubrifianți a materialelor izolante utilizate în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat
6. Partea II: Omologarea unei componente în ceea ce privește comportarea la foc și/sau impermeabilitatea sa la combustibili sau la lubrifianți
7. Modificarea tipului și extinderea omologării
8. Conformitatea producției
9. Sancțiuni în cazul nerespectării conformității producției
10. Încetarea definitivă a producției
11. Numele și adresele serviciilor tehnice responsabile cu efectuarea încercărilor de omologare și ale autorităților de omologare de tip
12. Dispoziții tranzitorii

ANEXE

- 1 Fișă de informații pentru vehicul
- 2 Fișă de informații pentru componente
- 3 Comunicare (privind omologarea unui tip de vehicul)

- 4 Comunicare (privind omologarea unui tip de componentă)
- 5 Exemple de mărci de omologare
- 6 Încercare pentru determinarea vitezei de ardere orizontală a materialelor
- 7 Încercare pentru determinarea comportării la topire a materialelor
- 8 Încercare pentru determinarea vitezei de ardere verticală a materialelor
- 9 Încercare pentru determinarea impermeabilității la combustibili sau la lubrifianți a materialelor
1. DOMENIUL DE APLICARE
- 1.1. Prezentul regulament vizează comportarea la foc (inflamabilitate, viteză de ardere și comportare la topire) și impermeabilitatea la combustibili sau la lubrifianți a materialelor utilizate la vehicule din categoriile M₃, clasele II și III ⁽¹⁾.
- Omologările de tip sunt acordate în conformitate cu:
- 1.2. Partea I – Omologarea de tip a unui vehicul în ceea ce privește comportarea la foc și/sau impermeabilitatea la combustibili sau la lubrifianți a componentelor utilizate în compartimentul interior, în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat.
- 1.3. Partea II – Omologarea, în ceea ce privește comportarea la foc și/sau impermeabilitatea sa la combustibili sau la lubrifianți, a unei componente instalate în compartimentul interior, în compartimentul motorului sau în orice compartiment de încălzire separat.
2. DEFINIȚII: OBSERVAȚII GENERALE
- 2.1. „Producător” înseamnă persoana sau organismul responsabil, în fața autorității de omologare de tip, cu toate procesele de omologare de tip și cu garantarea conformității producției. Persoana sau organismul menționat mai sus nu trebuie să ia parte, în mod obligatoriu, la toate etapele de fabricare a vehiculului sau a componentei care face obiectul procesului de omologare.
- 2.2. „Compartiment interior” înseamnă orice compartiment menit a fi utilizat de pasageri, conducători auto și/sau echipaj de bord și care este mărginit de suprafața (suprafețele) spre interior a (ale):
- (a) plafonului;
 - (b) podelei;
 - (c) pereților din față, din spate și laterali;
 - (d) ușilor;
 - (e) vitrajelor exterioare.
- 2.3. „Compartimentul motorului” înseamnă compartimentul în care este instalat motorul și în care poate fi instalat un dispozitiv de încălzire cu combustie.
- 2.4. „Compartiment de încălzire separat” înseamnă un compartiment conceput pentru a adăposti un dispozitiv de încălzire cu combustie și care este amplasat în afara compartimentului interior și a compartimentului motorului.
- 2.5. „Materiale de producție” înseamnă produse sub formă de materiale în vrac (de exemplu, rulouri pentru capitonat) sau componente prefabricate, furnizate unui producător pentru a fi încorporate într-un vehicul omologat de tip în temeiul prezentului regulament, sau unui atelier, în vederea utilizării lor pentru întreținerea și repararea vehiculului.
- 2.6. „Scaun” înseamnă o structură, inclusiv capitonarea aferentă, care poate sau nu să facă parte din structura vehiculului și care este destinată șederii unei persoane adulte. Acest termen vizează în egală măsură un scaun individual sau o parte dintr-o banchetă destinată șederii unei persoane adulte.
- 2.7. „Grup de scaune” înseamnă fie un scaun de tip banchetă, fie scaune separate, dar montate unul lângă altul (adică în așa fel încât punctele de ancorare față ale unui scaun să fie aliniat cu sau în fața punctelor de ancorare spate ale altui scaun și aliniat cu sau în spatele punctelor de ancorare față ale acestui din urmă scaun) și care sunt destinate șederii uneia sau mai multor persoane adulte.

⁽¹⁾ Astfel cum sunt definite în Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3.), documentul ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2, punctul 2.

- 2.8. „Banchetă” înseamnă o structură capitonată, care este destinată șederii mai multor persoane adulte.
- 2.9. „Material instalat în poziție verticală” înseamnă materiale instalate în compartimentul interior, în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat al vehiculului, astfel încât înclinația sa să fie mai mare de 15 % față de planul orizontal atunci când vehiculul are masa corespunzătoare stării sale de funcționare și este așezat pe o platformă netedă și orizontală.
3. CEREREA DE OMOLOGARE
- 3.1. În temeiul prezentului regulament, cererea de omologare pentru un tip de vehicul sau componentă trebuie prezentată de producător.
- 3.2. Cererea trebuie să fie însoțită de o fișă de informații conform modelului prezentat în anexa 1 sau în anexa 2.
- 3.3. Serviciului tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor de omologare de tip trebuie să i se prezinte următoarele:
- 3.3.1. În cazul omologării unui vehicul: un vehicul reprezentativ pentru tipul care urmează a fi omologat.
- 3.3.2. În cazul componentelor deja omologate: lista numerelor de omologare de tip și a denumirilor de tip acordate de producător componentelor în cauză trebuie anexată cererii de omologare de tip a vehiculului.
- 3.3.3. În cazul componentelor fără o omologare de tip:
- 3.3.3.1. eșantioane, al căror număr este specificat în anexele 6-9, din componentele utilizate pe vehicule, care sunt reprezentative pentru tipul supus omologării;
- 3.3.3.2. mai mult, serviciului tehnic trebuie să i se prezinte un eșantion în scopul unei consultări ulterioare;
- 3.3.3.3. pentru dispozitive precum scaunele, perdelele, pereții de separare etc., eșantioanele menționate la punctul 3.3.3.1, precum și un dispozitiv complet, după cum se menționează mai sus.
- 3.3.3.4. Eșantioanele trebuie să fie marcate clar și indelebil, indicându-se denumirea comercială sau marca solicitantului, precum și denumirea tipului.
4. OMOLOGAREA
- 4.1. Dacă tipul pentru care se solicită omologarea, conform prezentului regulament, corespunde cerințelor din partea (părțile) relevantă (relevante) a (ale) prezentului regulament, tipului respectiv i se acordă omologarea de tip.
- 4.2. Fiecărui tip omologat i se alocă un număr de omologare. Primele două cifre ale acestuia (în cazul de față 02, corespunzând seriei 02 de amendamente) indică seria de amendamente care cuprinde cele mai recente modificări tehnice majore aduse regulamentului în momentul emiterii omologării. Aceeași parte contractantă nu poate atribui același număr unui alt tip de vehicul sau de componentă, astfel cum se definește în prezentul regulament.
- 4.3. Omologarea sau extinderea omologării unui tip în temeiul prezentului regulament trebuie notificată părților contractante la acordul care aplică prezentul regulament, prin intermediul uneia dintre fișele conforme cu modelul din anexa 3 sau anexa 4 la prezentul regulament, după caz.
- 4.4. Pe fiecare vehicul corespunzător unui tip omologat în temeiul prezentului regulament se aplică în mod vizibil și într-un loc ușor accesibil, menționat în fișa de omologare, o marcă de omologare internațională care conține următoarele elemente:
- 4.4.1. un cerc în interiorul căruia se află litera „E” urmată de numărul de identificare al țării care a acordat omologarea ⁽¹⁾;
- 4.4.2. numărul prezentului regulament, urmat de litera „R”, de cifra romană „I” pentru a indica partea I a prezentului regulament, de o liniuță și de numărul de omologare, amplasate la dreapta cercului prevăzut la punctul 4.4.1.

⁽¹⁾ Numerele distinctive ale părților contractante la Acordul din 1958 sunt reproduse în anexa 3 la Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3), documentul ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 4.4.3. În cazul în care vehiculul corespunde unui tip de vehicul omologat, în temeiul unui sau mai multor regulamente anexate la acord, în țara care a acordat omologarea în temeiul prezentului regulament, simbolul prevăzut la punctul 4.4.1 nu trebuie repetat; într-un astfel de caz, regulamentele în temeiul cărora a fost acordată omologarea în țara care a acordat omologarea în temeiul prezentului regulament sunt enumerate în coloane verticale la dreapta simbolului prevăzut la punctul 4.4.1.
- 4.4.4. Marca de omologare trebuie să fie clar lizibilă și indelebilă.
- 4.4.5. Marca de omologare trebuie aplicată lângă plăcuța cu date a vehiculului sau pe această plăcuță fixată de producător.
- 4.5. Materialele de producție nu trebuie marcate individual. Cu toate acestea, ambalajele în care acestea sunt livrate trebuie să poarte în mod vizibil marca de omologare internațională constând în:
- 4.5.1. un cerc în interiorul căruia se află litera „E” urmată de numărul specific țării care a acordat omologarea ⁽¹⁾;
- 4.5.2. numărul prezentului regulament, urmat de litera „R”, de cifra romană „II” pentru a indica partea II a prezentului regulament, de o liniuță și de numărul de omologare, amplasate la dreapta cercului prevăzut la punctul 4.4.1.
- 4.5.3. În apropierea cercului:
- 4.5.3.1. simbolurile care indică direcția în care pot fi instalate materialele:
- ↔ pentru direcția orizontală (a se vedea punctul 6.2.1);
- ↑↓ pentru direcția verticală (a se vedea punctele 6.2.3 și 6.2.4);
- pentru direcția orizontală și direcția verticală (a se vedea punctele 6.2.1, 6.2.3 și 6.2.4);
- 4.5.3.2. simbolul „V”, care indică faptul că materialul îndeplinește cerințele de la punctul 6.2.2.
- 4.5.4. Marca de omologare trebuie să fie clar lizibilă și indelebilă.
- 4.6. Componentele pot fi marcate cu marca de omologare prevăzută la punctul 4.5.
- 4.6.1. Marcarea, dacă există, a componentelor complete, cum ar fi scaunele, pereții de separare, rafturile pentru bagaje etc., trebuie să includă simbolul „CD”, care indică omologarea componentei în calitate de dispozitiv complet.
- 4.7. În anexa 5 la prezentul regulament sunt prezentate exemple de amplasare a mărcilor de omologare.
5. PARTEA I: OMOLOGAREA UNUI TIP DE VEhicUL ÎN CEEA CE PRIVEȘTE COMPORTAREA LA FOC A COMPONENTELOR UTILIZATE ÎN COMPARTIMENTUL INTERIOR, ÎN COMPARTIMENTUL MOTORULUI ȘI ÎN ORICE COMPARTIMENT DE ÎNCĂLZIRE SEPARAT ȘI/SAU IMPERMEABILITATEA LA COMBUSTIBILI SAU LA LUBRIFIANȚI A MATERIALELOR IZOLANTE UTILIZATE ÎN COMPARTIMENTUL MOTORULUI ȘI ÎN ORICE COMPARTIMENT DE ÎNCĂLZIRE SEPARAT
- 5.1. Definiție
- În sensul părții I a prezentului regulament:
- 5.1.1. „Tip de vehicul” înseamnă o categorie de vehicule care nu prezintă diferențe esențiale în ceea ce privește desemnarea de tip a producătorului.
- 5.2. Specificații
- 5.2.1. Materialele din interior, dar care nu se află la mai mult de 13 mm dincolo de compartimentul interior, materialele din compartimentul motorului și materialele din orice compartiment de încălzire separat utilizate în cazul vehiculului supus omologării de tip trebuie să respecte cerințele din partea II a prezentului regulament.
- 5.2.2. Materialele și/sau echipamentele utilizate în compartimentul interior, în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat și/sau în dispozitivele omologate în calitate de componente trebuie instalate astfel încât să se reducă riscul aprinderii și al propagării flăcărilor.

⁽¹⁾ Numerele distinctive ale părților contractante la Acordul din 1958 sunt reproduse în anexa 3 la Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3), documentul ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

5.2.3. Aceste materiale și/sau echipamente interioare trebuie instalate exclusiv pentru a îndeplini funcția pentru care au fost proiectate și în conformitate cu încercarea (încercările) la care au fost supuse (a se vedea punctele 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3, 6.2.4, 6.2.5, 6.2.6 și 6.2.7), în special în ceea ce privește comportarea lor la foc și comportarea la topire (în direcția orizontală/verticală) și impermeabilitatea lor la combustibili sau la lubrifianți.

5.2.4. Agentul adeziv utilizat pentru fixarea materialului interior pe structura de sprijin nu trebuie să afecteze, pe cât posibil, comportarea la foc a acestui material.

6. PARTEA II: OMOLOGAREA UNEI COMPONENTE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE COMPORTAREA LA FOC ȘI/SAU IMPERMEABILITATEA SA LA COMBUSTIBILI SAU LA LUBRIFIANȚI

6.1. Definiții

În sensul părții II a prezentului regulament:

6.1.1. „Tip de componentă” înseamnă componente care nu prezintă diferențe esențiale în ceea ce privește:

6.1.1.1. desemnarea tipului de producător;

6.1.1.2. utilizarea prevăzută (capitonarea scaunelor, garnitura acoperișului, izolațiile etc.);

6.1.1.3. materialul (materialele) de bază (de exemplu, lână, plastic, cauciuc, materiale în amestec);

6.1.1.4. numărul de straturi în cazul materialelor compozite; și

6.1.1.5. alte caracteristici, în măsura în care acestea influențează în mod semnificativ performanțele recomandate în prezentul regulament.

6.1.2. „Viteză de ardere” înseamnă raportul între distanța arsă, măsurată în conformitate cu anexa 6 și/sau anexa 8 din prezentul regulament și timpul necesar pentru arderea acestei distanțe. Este exprimată în milimetri pe minut.

6.1.3. „Material compozit” înseamnă un material compus din mai multe straturi din materiale similare sau diferite legate strâns la suprafață prin cementare, lipire, placare, sudare etc. Atunci când materiale diferite sunt asamblate în mod intermitent (de exemplu, prin coasere, prin sudură cu înaltă frecvență, nituire), acestea nu trebuie considerate materiale compozite.

6.1.4. „Față expusă” înseamnă fața unui material situat spre interiorul compartimentului pentru pasageri, al compartimentului motorului și al oricărui compartiment de încălzire separat atunci când materialul este instalat în vehicul.

6.1.5. „Capitonare” înseamnă combinația dintre umplutura interioară și materialul de finisaj al suprafeței, care alcătuiesc împreună căptușeala cadrului scaunului.

6.1.6. „Garnitură (garnituri) interioară (interioare)” înseamnă materialul (materialele) care constituie (împreună) finisajul suprafeței și substratul unui acoperiș, al unui perete sau al unui planșeu.

6.1.7. „Material(e) izolator (izolatoare)” înseamnă materialul (materialele) utilizat(e) pentru a reduce transferul de căldură prin convecție, radiație și conducție pentru izolarea fonică în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat.

6.1.8. „Impermeabilitatea la combustibili sau la lubrifianți” înseamnă capacitatea materialelor de a respinge un combustibil sau un lubrifiant, măsurată în conformitate cu anexa 9 la prezentul regulament.

6.2. Specificații

6.2.1. Următoarele materiale trebuie supuse încercărilor specificate în anexa 6 la prezentul regulament:

(a) materialul (materialele) și materialul (materialele) compozit(e) instalat(e) în poziție orizontală în compartimentul interior; și

(b) materialul (materialele) izolant(e) instalat(e) în poziție orizontală în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat.

Rezultatul încercărilor se consideră satisfăcător dacă, ținând seama de cele mai slabe rezultate, viteza de ardere orizontală nu depășește 100 mm/min sau dacă flacăra se stinge înainte de a atinge ultimul punct de măsurare.

Materialele care îndeplinesc cerințele de la punctul 6.2.3 se consideră că îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul punct.

6.2.2. Următoarele materiale trebuie supuse încercării specificate în anexa 7 la prezentul regulament:

- (a) materialul (materialele) și materialul (materialele) compozit(e) instalat(e) la mai mult de 500 mm deasupra pernei scaunului și pe acoperișul vehiculului;
- (b) materialul (materialele) izolant(e) instalat(e) în poziție orizontală în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat.

Rezultatul încercărilor din prezenta directivă se consideră satisfăcător dacă, ținând seama de cel mai slab rezultat, nu se formează nicio picătură care să aprindă vata.

6.2.3. Următoarele materiale trebuie supuse încercării specificate în anexa 8 la prezentul regulament:

- (a) materialul (materialele) și materialul (materialele) compozit(e) instalat(e) în poziție verticală în compartimentul interior;
- (b) materialul (materialele) izolant(e) instalat(e) în poziție verticală în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat.

Rezultatul încercărilor se consideră satisfăcător dacă, ținând seama de cele mai slabe rezultate, viteza de ardere verticală nu depășește 100 mm/minut sau dacă flacăra se stinge înainte de distrugerea unuia dintre primele fire de reper.

6.2.4. Materialele care ating o valoare medie a CFE (flux termic critic la stingere) mai mare sau egală cu 20 kW/m², atunci când încercarea se efectuează în conformitate cu ISO 5658-2 ⁽¹⁾, sunt considerate ca fiind conforme cu cerințele de la punctele 6.2.2 și 6.2.3, cu condiția să nu se observe nicio picătură de ardere atunci când se ține seama de cele mai slabe rezultate.

6.2.5. Materialul (materialele) izolant(e) instalat(e) în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat trebuie supus(e) încercării descrise în anexa 9 la prezentul regulament.

Rezultatul încercării se consideră satisfăcător dacă, ținând seama de cel mai slab rezultat, creșterea masei eșantionului supus încercării nu depășește 1 g.

Nișele necesare din motive tehnice, de exemplu, pentru a trece tuburi sau elemente structurale prin material, sunt permise cât timp protecția este menținută (de exemplu, mastic, bandă adezivă...).

6.2.6. Cablurile electrice trebuie supuse încercării de rezistență la propagarea flăcării descrise în standardul ISO 6722:2006, punctul 12.

Rezultatul încercării este considerat satisfăcător dacă, ținând seama de cel mai slab rezultat, orice flacăra de ardere care afectează materialul izolant se stinge după 70 secunde și o porțiune de cel puțin 50 mm a izolației din partea superioară a eșantionului supus încercării rămâne nearsă.

6.2.7. Materialele următoare nu trebuie supuse încercărilor specificate în anexele 6-8:

6.2.7.1. piesele din metal sau din sticlă;

6.2.7.2. fiecare accesoriu al scaunului individual a cărui masă de material nemetalic este mai mică de 200 g. Dacă masa totală a acestor accesorii depășește 400 g de material nemetalic per scaun, fiecare material trebuie să fie supus încercării;

6.2.7.3. elementele a căror suprafață sau volum nu depășește, respectiv:

6.2.7.3.1. 100 cm² sau 40 cm³ pentru elementele care sunt conectate la un loc individual în poziția șezând;

6.2.7.3.2. 300 cm² sau 120 cm³ pentru un rând de scaune și, cel mult, pe metru liniar din interiorul compartimentului interior pentru elementele repartizate în vehicul și care nu sunt conectate la un loc individual în poziția șezând;

6.2.7.4. elementele din care este imposibil de extras un eșantion cu dimensiunile recomandate specificate la punctul 3.1 din anexa 6 și la punctul 3 din anexa 7.

⁽¹⁾ ISO 5658-2:2006 Încercări de reacție la foc – Propagarea flăcării – Partea 2: Propagare laterală pe clădiri și pe produse din transport în configurație verticală.

7. MODIFICAREA TIPULUI ȘI EXTINDEREA OMOLOGĂRII
- 7.1. Orice modificare a tipului de vehicul sau de componente în ceea ce privește prezentul regulament este notificată autorității de omologare de tip care a acordat omologarea tipului de vehicul sau de componentă. În acest caz, autoritatea poate fie:
- 7.1.1. să considere că modificările aduse nu sunt de natură să aibă un efect defavorabil semnificativ și că, în orice caz, vehiculul corespunde în continuare cerințelor, fie
- 7.1.2. să solicite un alt raport de încercare din partea serviciului tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor.
- 7.2. Confirmarea sau refuzul omologării, cu precizarea modificărilor, este notificată, prin procedura specificată la punctul 4.3 de mai sus, părților contractante ale acordului care aplică prezentul regulament.
- 7.3. Autoritatea de omologare de tip care emite extinderea omologării trebuie să atribuie un număr de serie fiecărei fișe de comunicare întocmite pentru o astfel de extindere și să informeze în acest sens celelalte părți ale Acordului din 1958 care aplică prezentul regulament prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul prezentat în anexa 3 sau anexa 4 la prezentul regulament.
8. CONFORMITATEA PRODUCȚIEI
- Procedurile privind conformitatea producției sunt conforme cu cele stabilite în acord, apendicele 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), cu următoarele cerințe:
- 8.1. Vehiculele/componentele omologate în temeiul prezentului regulament trebuie să fie astfel produse, încât să corespundă tipului omologat prin respectarea cerințelor părții (părților) relevante din prezentul regulament.
- 8.2. Autoritatea de omologare de tip care a acordat omologarea de tip poate să verifice în orice moment metodele de control al conformității aplicate în fiecare unitate de producție. Frecvența normală a acestor modificări este de o dată la doi ani.
9. SANCTIUNI ÎN CAZUL NERESPECTĂRII CONFORMITĂȚII PRODUCȚIEI
- 9.1. Omologarea acordată în privința unui tip de vehicul sau de componentă în temeiul prezentului regulament poate fi retrasă dacă cerințele stabilite mai sus nu sunt satisfăcute.
- 9.2. În cazul în care una dintre părțile contractante ale acordului care aplică prezentul regulament retrage o omologare acordată anterior, partea respectivă informează de îndată celelalte părți contractante care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conformă cu modelele prezentate în anexa 3 sau anexa 4 la prezentul regulament.
10. ÎNCETAREA DEFINITIVĂ A PRODUCȚIEI
- În cazul în care titularul omologării încetează în întregime să fabrice un tip de vehicul omologat în conformitate cu prezentul regulament, acesta trebuie să informeze în acest sens autoritatea de omologare de tip care a acordat omologarea. La primirea informației respective, autoritatea în cauză o comunică celorlalte părți la Acordul din 1958 care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul prezentat în anexa 3 sau anexa 4 la prezentul regulament.
11. NUMELE ȘI ADRESELE SERVICIILOR TEHNICE RESPONSABILE CU EFECTUAREA ÎNCERCĂRILOR DE OMOLOGARE ȘI ALE AUTORITĂȚILOR DE OMOLOGARE DE TIP
- Părțile contractante la Acordul din 1958 care aplică prezentul regulament comunică Secretariatului General al Organizației Națiunilor Unite denumirile și adresele serviciilor tehnice responsabile cu efectuarea încercărilor de omologare, precum și ale autorităților de omologare de tip care acordă omologarea și cărora trebuie să li se trimită certificatele privind omologarea sau extinderea, refuzul sau retragerea omologării emise în alte țări.
12. DISPOZIȚII TRANZITORII
- 12.1. Începând cu data oficială a intrării în vigoare a seriei 01 de amendamente, niciuna dintre părțile contractante care aplică prezentul regulament nu trebuie să refuze acordarea de omologări în temeiul prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.

- 12.2. După 24 de luni de la data intrării în vigoare a seriei 01 de amendamente, părțile contractante care aplică prezentul regulament acordă omologări numai cu condiția ca tipul de vehicul care urmează să fie omologat să îndeplinească cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.
- 12.3. Începând cu 60 de luni de la data oficială a intrării în vigoare a seriei 01 de amendamente, părțile contractante care aplică prezentul regulament pot refuza prima înmatriculare națională (prima punere în circulație) a unui vehicul care nu îndeplinește cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.
- 12.4. Chiar și după intrarea în vigoare a seriei 01 de amendamente la prezentul regulament, omologările componentelor în temeiul seriilor anterioare de amendamente la prezentul regulament rămân valabile, iar părțile contractante care aplică prezentul regulament trebuie să continue să le accepte.
- 12.5. Părțile contractante care aplică prezentul regulament nu refuză acordarea de extinderi ale omologărilor emise în temeiul seriei 00 de amendamente la prezentul regulament.
- 12.6. Începând cu data oficială a intrării în vigoare a seriei 02 de amendamente, niciuna dintre părțile contractante care aplică prezentul regulament nu refuză acordarea de omologări în temeiul prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 02 de amendamente.
- 12.7. Începând cu 48 de luni de la data oficială a intrării în vigoare a seriei 02 de amendamente, părțile contractante care aplică prezentul regulament acordă omologări numai cu condiția ca tipul de componentă care urmează să fie omologat să îndeplinească cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 02 de amendamente.
- 12.8. Începând cu 60 de luni de la data oficială a intrării în vigoare a seriei 02 de amendamente, părțile contractante care aplică prezentul regulament acordă omologări numai cu condiția ca tipul de vehicul care urmează să fie omologat să îndeplinească cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 02 de amendamente.
- 12.9. Începând cu 96 de luni de la data oficială a intrării în vigoare a seriei 02 de amendamente, părțile contractante care aplică prezentul regulament pot refuza prima înmatriculare națională (prima punere în circulație) a unui vehicul care nu îndeplinește cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 02 de amendamente.
- 12.10. Chiar și după intrarea în vigoare a seriei 02 de amendamente la prezentul regulament, omologările componentelor în temeiul seriilor anterioare de amendamente la prezentul regulament rămân valabile, iar părțile contractante care aplică prezentul regulament continuă să le accepte.
-

ANEXA 1

FIȘĂ DE INFORMAȚII PENTRU VEHICUL

În conformitate cu punctul 3.2 din prezentul regulament referitor la omologarea de tip a unui vehicul în ceea ce privește comportarea la foc a componentelor utilizate în compartimentul interior, în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat și/sau impermeabilitatea la combustibili sau la lubrifianți a materialelor izolante utilizate în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat.

1. Observații generale
 - 1.1. Marca (denumirea comercială a producătorului):
 - 1.2. Tipul și descrierea (descrierile) comercială (comerciale) generală (generale):
 - 1.3. Modalități de identificare a tipului, în cazul în care este marcat pe vehicul:
 - 1.4. Dispunerea marcajului:
 - 1.5. Categoria vehiculului ⁽¹⁾:
 - 1.6. Denumirea și adresa producătorului:
 - 1.7. Adresa (adresele) fabricii (fabricilor) de asamblare:
2. Caracteristici generale de construcție ale vehiculului
 - 2.1. Fotografii și/sau schițe ale unui vehicul reprezentativ:
3. Caroseria

Fitinguri interioare și/sau materiale izolante

 - 3.1. Scaune
 - 3.1.1. Număr:
 - 3.2. Material(e) utilizat(e) în compartimentul interior, precizând, pentru fiecare material
 - 3.2.1. Numărul de omologare de tip a componentei, dacă există:
 - 3.2.2. Marca:
 - 3.2.3. Desemnarea tipului:
 - 3.2.4. Supus încercării în conformitate cu punctele 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3, 6.2.4 ⁽²⁾:
 - 3.2.5. Pentru materialele neomologate
 - 3.2.5.1. Material(e) de bază/desenare: ... /
 - 3.2.5.2. Material compozit/simplu ⁽²⁾, număr de straturi ⁽²⁾:
 - 3.2.5.3. Tipul de înveliș ⁽²⁾:
 - 3.2.5.4. Grosimea maximă/minimă: mm
 - 3.3. Materiale utilizate pentru lucrările de izolare în compartimentul motorului și/sau în compartimentul de încălzire separat, precizând, pentru fiecare material
 - 3.3.1. Numărul de omologare de tip a componentei, dacă există:
 - 3.3.2. Marca:
 - 3.3.3. Desemnarea tipului:
 - 3.3.4. Supus încercării în conformitate cu punctele 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3, 6.2.4, 6.2.5 ⁽²⁾:

- 3.3.5. Pentru materialele neomologate
- 3.3.5.1. Material(e) de bază/desemnare: ... /
- 3.3.5.2. Material compozit/simplu ⁽²⁾, număr de straturi ⁽²⁾:
- 3.3.5.3. Tipul de înveliș ⁽²⁾:
- 3.3.5.4. Grosimea maximă/minimă mm
- 3.4. Cabluri electrice, precizând, pentru fiecare tip
- 3.4.1. Numărul (numerele) de omologare de tip a (ale) componentelor, dacă sunt disponibile:
- 3.4.2. Marca:
- 3.4.3. Desemnarea tipului:
- 3.4.4. Pentru materialele neomologate
- 3.4.4.1. Material(e) de bază/desemnare: ... /
- 3.4.4.2. Material compozit/simplu ⁽²⁾, număr de straturi ⁽²⁾:
- 3.4.4.3. Tipul de înveliș ⁽²⁾:
- 3.4.4.4. Grosimea maximă/minimă mm

⁽¹⁾ Astfel cum este definită în Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3), anexa 7 (documentul TRANS/WP.29/78/Rev.2, punctul 2).

⁽²⁾ A se tăia mențiunile necorespunzătoare.

ANEXA 2

FIȘĂ DE INFORMAȚII PENTRU COMPONENTE

În conformitate cu punctul 3.2 din prezentul regulament referitor la omologarea de tip a unei componente utilizate în compartimentul interior, în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat în ceea ce privește comportarea la foc și/sau impermeabilitatea la combustibili sau la lubrifianți a materialelor izolante utilizate în compartimentul motorului și în orice compartiment de încălzire separat.

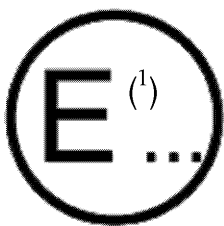
1. Observații generale
 - 1.1. Marca (denumirea comercială a producătorului):
 - 1.2. Tipul și descrierea (descrierile) comercială (comerciale) generală (generale):
 - 1.3. Denumirea și adresa producătorului:
 - 1.4. În cazul componentelor și a unităților tehnice separate, dispunerea și metoda de fixare a mărcii de omologare:
 - 1.5. Adresa (adresele) fabricii (fabricilor) de asamblare:
2. Materiale interioare
 - 2.1. Material(e) destinat(e) instalării orizontale/verticale/orizontale și verticale ⁽¹⁾
Materialul destinat a fi instalat la mai mult de 500 mm deasupra pernei scaunului și/sau pe acoperișul vehiculului: da/nu se aplică ⁽¹⁾
 - 2.2. Material(e) de bază/desemnare: ... /
 - 2.3. Material compozit/simplu ⁽¹⁾, număr de straturi ⁽¹⁾:
 - 2.4. Tipul de înveliș ⁽¹⁾:
 - 2.5. Grosimea maximă/minimă mm
 - 2.6. Numărul de omologare de tip, dacă există:
3. Materiale izolante
 - 3.1. Material (materiale) destinate instalării orizontale/verticale/orizontale și verticale ⁽¹⁾
 - 3.2. Material(e) de bază/desemnare: ... /
 - 3.3. Material compozit/simplu ⁽¹⁾, număr de straturi ⁽¹⁾:
 - 3.4. Tipul de înveliș ⁽¹⁾:
 - 3.5. Grosimea maximă/minimă mm
 - 3.6. Numărul de omologare de tip, dacă există:
4. Cabluri electrice
 - 4.1. Material(e) utilizat(e) pentru:
 - 4.2. Material(e) de bază/desemnare: ... /
 - 4.3. Material compozit/simplu ⁽¹⁾, număr de straturi ⁽¹⁾:
 - 4.4. Tipul de înveliș ⁽¹⁾:
 - 4.5. Grosimea maximă/minimă mm
 - 4.6. Numărul de omologare de tip, dacă există:

⁽¹⁾ A se tăia mențiunile necorespunzătoare.

ANEXA 3

COMUNICARE

[(format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

Eliberată de: Denumirea serviciului administrativ

.....

.....

.....

privind ⁽¹⁾: Acordarea omologării
 Extinderea omologării
 Refuzul omologării
 Retragerea omologării
 Încetarea definitivă a producției

unui tip de vehicul în conformitate cu Regulamentul nr. 118

Nr. omologării Nr. extinderii

Motivul extinderii:

Secțiunea I

Observații generale

- 1.1. Marca (denumirea comercială a producătorului):
- 1.2. Tip:
- 1.3. Mijloace de identificare a tipului, dacă sunt marcate pe vehicul/componentă/unitate tehnică separată ⁽²⁾, ⁽³⁾:
- 1.3.1. Dispunerea marcajului:
- 1.4. Categoria vehiculului ⁽⁴⁾:
- 1.5. Denumirea și adresa producătorului:
- 1.6. Dispunerea mărcii de omologare:
- 1.7. Adresa (adresele) fabricii (fabricilor) de asamblare:

Secțiunea II

1. Informații suplimentare (dacă este cazul)
2. Serviciul tehnic responsabil pentru efectuarea încercărilor:
3. Data raportului de încercare:
4. Numărul raportului de încercare:
5. Observații (dacă există):
6. Locul:
7. Data:
8. Semnătura:
9. Se anexează indexul pachetului de documente informative depus la autoritatea de omologare de tip, care poate fi obținut la cerere.

⁽¹⁾ Numărul distinctiv al țării care a acordat/extins/refuzat sau retras omologarea.

⁽²⁾ A se tăia mențiunile necorespunzătoare (există cazuri în care nu trebuie să se șteargă nimic, atunci când există mai multe variante posibile).

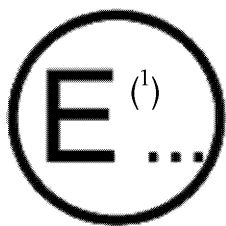
⁽³⁾ Dacă metoda de identificare a tipului conține litere sau cifre nerelevante pentru descrierea tipurilor de vehicule, componente sau unități tehnice separate incluse în prezentul document informativ, acestea trebuie specificate în documentație prin simbolul: „?” (de exemplu, ABC??123??).

⁽⁴⁾ Astfel cum se definește în anexa 7 la Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3) (documentul TRANS/WP.29/78/Rev.2, punctul 2).

ANEXA 4

COMUNICARE

[(format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

eliberată de: Denumirea serviciului administrativ

.....

.....

.....

privind ⁽²⁾: Acordarea omologării
 Extinderea omologării
 Refuzul omologării
 Retragerea omologării
 Încetarea definitivă a producției

unui tip de componentă în conformitate cu Regulamentul nr. 118

Nr. omologării Nr. extinderii

Motivul extinderii:

Secțiunea I

Observații generale

- 1.1. Marca (denumirea comercială a producătorului):
- 1.2. Tip:
- 1.3. Mijloace de identificare a tipului, dacă sunt marcate pe dispozitiv ⁽³⁾:
- 1.3.1. Dispunerea marcajului:
- 1.4. Denumirea și adresa producătorului:
- 1.5. Dispunerea mărcii de omologare:
- 1.6. Adresa (adresele) fabricii (fabricilor) de asamblare:

Secțiunea II

1. Informații suplimentare (dacă este cazul): a se vedea apendicele 1
2. Serviciul tehnic responsabil pentru efectuarea încercărilor:
3. Data raportului de încercare:
4. Numărul raportului de încercare:
5. Observații (dacă există):
6. Locul:
7. Data:
8. Semnătura:
9. Se anexează indexul pachetului de documente informative depus la autoritatea de omologare de tip, care poate fi obținut la cerere.

⁽¹⁾ Numărul distinctiv al țării care a acordat/extins/refuzat sau retras omologarea.

⁽²⁾ A se tăia mențiunile necorespunzătoare (există cazuri în care nu trebuie să se șteargă nimic, atunci când există mai multe variante posibile).

⁽³⁾ Dacă metoda de identificare a tipului conține litere sau cifre nerelevante pentru descrierea tipurilor de vehicule, componente sau unități tehnice separate incluse în prezentul document informativ, acestea trebuie specificate în documentație prin simbolul: „?” (de exemplu, ABC??123??).

Apendicele 1

Apendice la fișa de comunicare de omologare de tip nr. ... privind omologarea de tip a unui tip de componentă în conformitate cu Regulamentul nr. 118

1. Informații suplimentare
- 1.1. Materiale interioare
 - 1.1.1. Direcția în care pot fi instalate materialele: orizontală/verticală/orizontală și verticală ⁽¹⁾.
 - 1.1.2. Îndeplinește cerințele de la punctul 6.6.2: da/nu se aplică ⁽¹⁾
 - 1.1.3. Conformitatea componentelor omologate ca dispozitive complete a fost verificată: da/nu ⁽¹⁾
 - 1.1.4. Dacă este cazul, restricții de utilizare și norme de instalare:.....
- 1.2. Materiale izolante
 - 1.2.1. Direcția în care poate fi instalată componenta: orizontală/verticală/orizontală și verticală ⁽¹⁾.
 - 1.2.2. Conformitatea componentelor omologate ca dispozitive complete a fost verificată: da/nu ⁽¹⁾
 - 1.2.3. Dacă este cazul, restricții de utilizare și norme de instalare:.....
- 1.3. Cabluri electrice
 - 1.3.1. Dacă este cazul, restricții de utilizare și norme de instalare:
2. Observații:

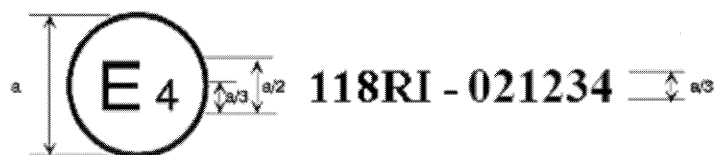
⁽¹⁾ A se tăia mențiunile necorespunzătoare.

ANEXA 5

EXEMPLE DE MĂRCI DE OMOLOGARE

Exemplul 1

(a se vedea partea I la prezentul regulament)

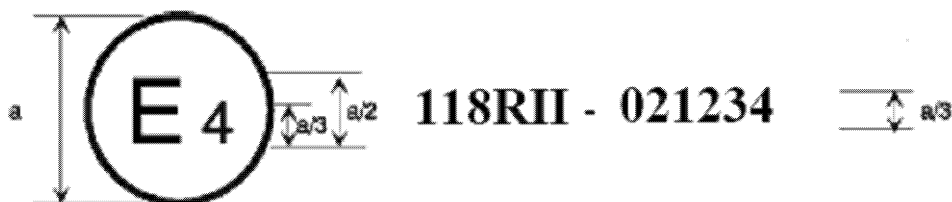

a = minimum 8 mm

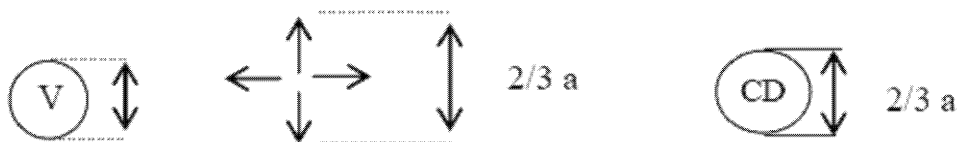
Marca de omologare reprezentată mai sus, aplicată pe un vehicul, indică faptul că tipul respectiv a fost omologat în Țările de Jos (E4) în conformitate cu partea I a Regulamentului nr. 118, cu numărul de omologare 021234. Primele două cifre ale numărului de omologare (02) indică faptul că omologarea a fost acordată în conformitate cu cerințele seriei 02 de amendamente la Regulamentul nr. 118.

Exemplul 2

(a se vedea partea II a prezentului regulament)

a = minimum 8 mm

Marca de omologare reprezentată mai sus, aplicată pe o componentă, indică faptul că tipul respectiv a fost omologat în Țările de Jos (E4) în conformitate cu partea II a Regulamentului nr. 118, cu numărul de omologare 021234. Primele două cifre ale numărului de omologare (02) indică faptul că omologarea a fost acordată în conformitate cu cerințele seriei 02 de amendamente la Regulamentul nr. 118.

Simbolul suplimentar indică direcția în care poate fi instalată componenta.

Simbolul indică faptul că respectiva componentă îndeplinește cerințele de la punctul 6.2.2.

Simbolul indică o omologare acordată unui dispozitiv în întregimea sa, cum sunt scaunele, pereții despărțitori etc.

Celelalte simboluri nu sunt utilizate decât dacă este necesar.

ANEXA 6

ÎNCERCARE PENTRU DETERMINAREA VITEZEI DE ARDERE ORIZONTALĂ A MATERIALELOR**1. PRELEVAREA EȘANTIOANELOR ȘI PROCEDURA**

- 1.1. În cazul materialelor izotrope, trebuie supuse încercării cinci eșantioane, iar în cazul materialelor anizotrope, trebuie supuse încercării zece eșantioane (cinci pentru fiecare direcție).
- 1.2. Eșantioanele trebuie să fie prelevate din materialul supus încercării. La materialele cu viteze de ardere diferite pe direcții diferite, fiecare direcție trebuie încercată. Eșantioanele trebuie să fie prelevate și așezate în aparatul de încercare, astfel încât să permită măsurarea vitezei de ardere celei mai ridicate. Când materialul este furnizat deja tăiat în lățimi, o lungime de cel puțin 500 mm trebuie tăiată pe toată lățimea. Eșantioanele trebuie prelevate de la o distanță de cel puțin 100 mm de marginea materialului și la distanță egală unele de altele. Dacă forma produsului permite acest lucru, eșantioanele trebuie prelevate din produsele finite în același mod. Dacă grosimea produsului depășește 13 mm, ea trebuie redusă la 13 mm printr-un procedeu mecanic aplicat părții care nu se află în fața compartimentului respectiv (compartimentul interior, compartimentul motorului sau un compartiment de încălzire separat). Dacă acest lucru se dovedește imposibil, încercarea trebuie efectuată, cu acordul serviciului tehnic, pe grosimea inițială a materialului, care este indicată în raportul de încercare.

Materialele compozite (a se vedea punctul 6.1.3) trebuie supuse încercării ca și cum ar avea o construcție uniformă. În cazul materialelor alcătuite din mai multe straturi cu o compoziție diferită care nu sunt materiale compozite, toate straturile de material aflate la mai puțin de 13 mm adâncime față de suprafața dinspre compartimentul respectiv trebuie încercate individual.

- 1.3. Într-o cameră de ardere, marginea liberă a unui eșantion așezat orizontal pe un porteșantion în formă de U trebuie expus timp de 15 secunde la acțiunea unei flăcări definite. Încercarea determină dacă flacăra se stinge și în ce moment sau timpul necesar pentru ca flacăra să parcurgă o distanță măsurată.

2. APARATURĂ

- 2.1. Cameră de ardere (figura 1), de preferință din oțel inoxidabil, având dimensiunile din figura 2. Partea anterioară a camerei conține o fereastră de vizitare ignifugă, care poate acoperi partea anterioară și care poate servi ca fereastră de acces.

Partea inferioară a camerei este prevăzută cu găuri pentru ventilație, iar partea superioară prezintă o fantă de ventilație pe tot conturul. Camera de ardere se sprijină pe patru picioare de 10 mm înălțime.

La unul din capete, camera poate fi prevăzută cu o gaură pentru introducerea porteșantionului care conține eșantionul respectiv; la capătul opus, este prevăzută o gaură care lasă să treacă conducta de alimentare cu gaz. Materialul topit este colectat în tava de colectare (figura 3), care se află în partea inferioară a camerei de ardere, între găurile de ventilație, fără a acoperi însă zonele de ventilație.

Figura 1

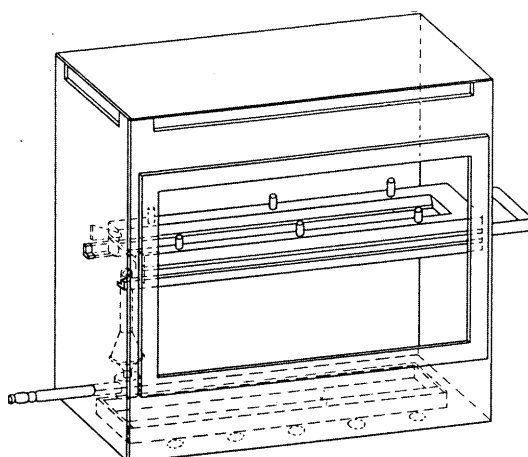
Exemplu de cameră de ardere cu porteșantion și cuvă

Figura 2

Exemplu de cameră de ardere

(Dimensiuni în milimetri)

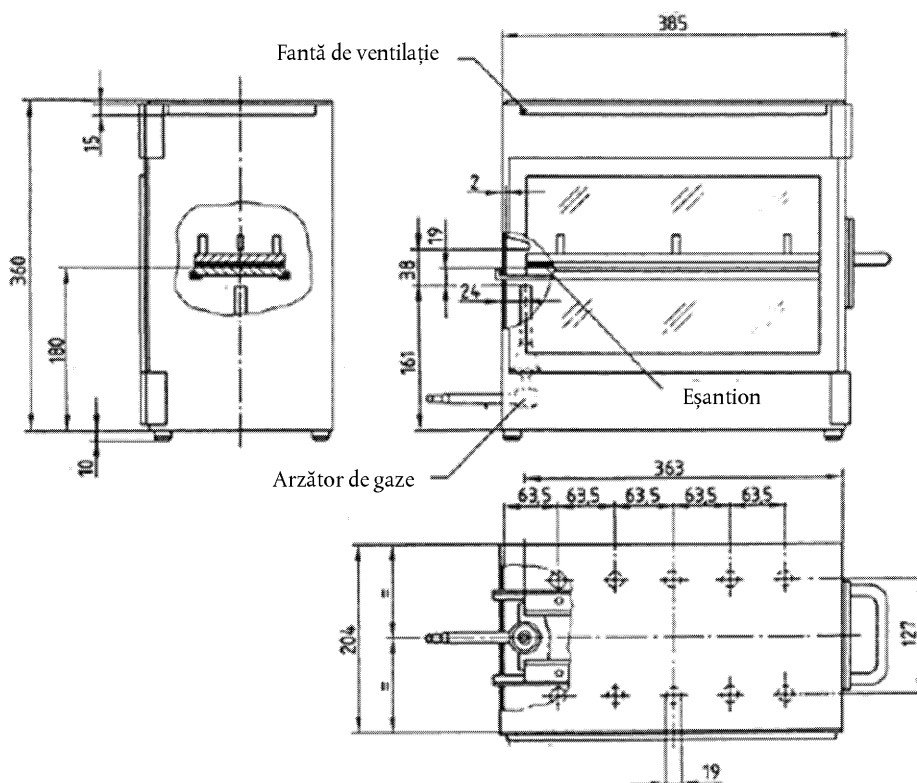
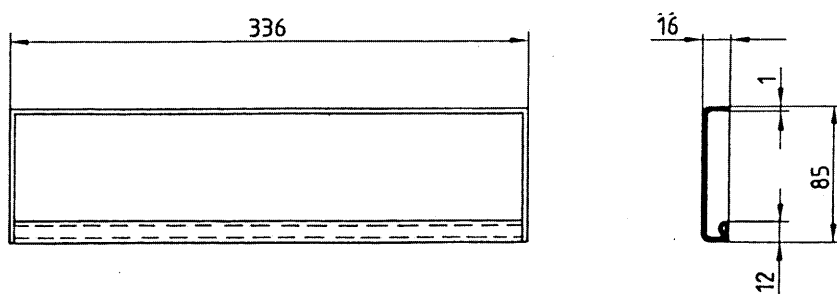

Figura 3

Cuvă tipică

(Dimensiuni în milimetri)

- 2.2. Porteașantion, alcătuit din două plăci de metal în formă de U sau din cadre dintr-un material anticoroziv. Dimensiunile sunt indicate în figura 4.

Placa inferioară este prevăzută cu știfturi, iar placa superioară este prevăzută cu găuri corespunzătoare pentru a permite fixarea solidă a eșantionului. Știfturile servesc și ca puncte de măsurare la începutul și la sfârșitul distanței de ardere.

Trebuie prevăzut un suport sub formă de fire din sârmă rezistente la căldură, cu un diametru de 0,25 mm, care să se situeze transversal pe partea inferioară a cadrului în formă de U, la intervale de 25 mm (a se vedea figura 5).

Planul corespunzător părții inferioare a eșantioanelor trebuie să se situeze la o distanță de 178 mm deasupra plăcii inferioare. Distanța dintre marginea din față a porteașantionului și extremitatea camerei trebuie să fie de 22 mm, iar laturile longitudinale ale porteașantionului trebuie să se situeze la 50 mm de pereții laterali ai camerei (toate dimensiunile trebuie măsurate în interior). (A se vedea figurile 1 și 2.)

Figura 4

Exemplu de porteșantion

(Dimensiuni în milimetri)

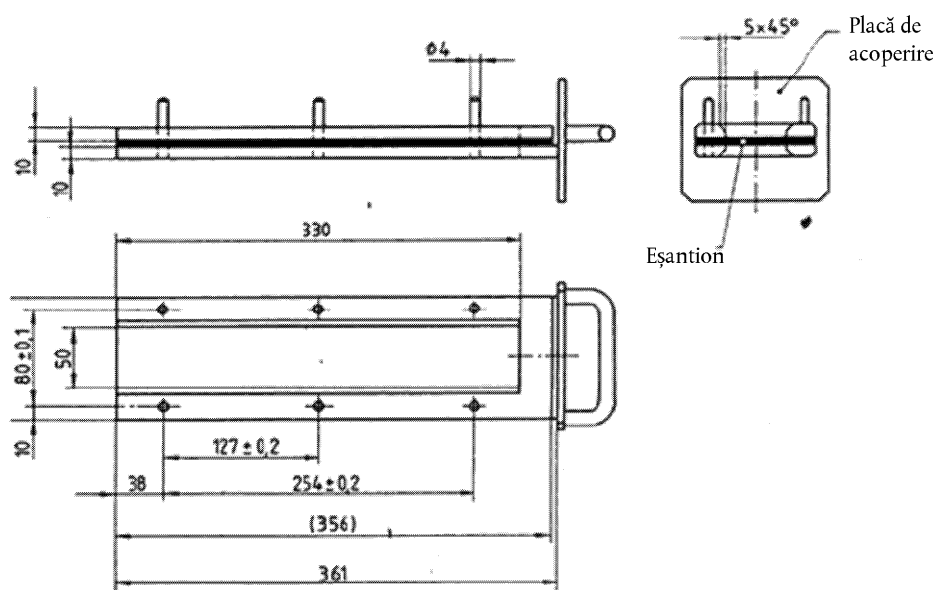
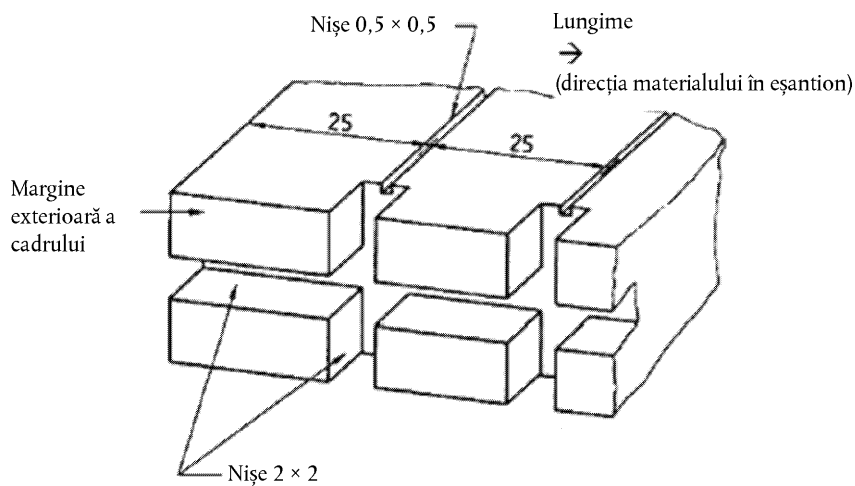

Figura 5

Exemplu de secțiune prin partea inferioară a cadrului în formă de U prevăzută pentru echipamentul cu suport din fire

(Dimensiuni în milimetri)

2.3. Arzător de gaze

Sursa mică de flacără este formată dintr-un bec Bunsen cu diametrul interior de $9,5 \pm 0,5$ mm. Acesta este amplasat în cabina de încercare, astfel încât centrul duzei să se afle la 19 mm sub centrul marginii inferioare a capătului deschis al eșantionului (a se vedea figura 2).

2.4. Gazul folosit pentru încercare

Gazul care alimentează arzătorul trebuie să aibă o putere calorică de aproximativ 38 MJ/m^3 (de exemplu, gazele naturale).

2.5. Pieptene metalic, cu o lungime de cel puțin 110 mm și prevăzut cu șapte sau opt dinți cu vârf rotunjit la fiecare 25 mm.

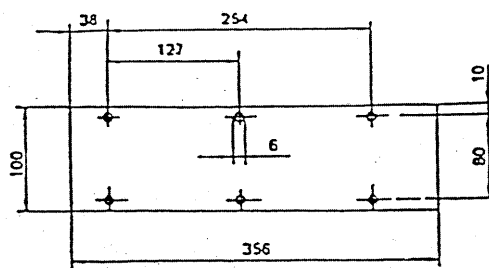
2.6. Cronometru, cu o precizie de 0,5 secunde.

- 2.7. Hotă de tiraj. Camera de ardere poate fi amplasată într-o hotă de tiraj, cu condiția ca volumul intern al acesteia să fie de cel puțin 20 de ori și de cel mult 110 ori mai mare decât volumul camerei de ardere și ca niciuna din dimensiunile sale (înălțime, lățime sau lungime) să nu fie de peste 2,5 ori mai mare decât oricare dintre celelalte două dimensiuni. Înainte de încercare, viteza verticală a aerului în hota de tiraj trebuie măsurată la 100 mm în fața și în spatele poziției finale în care se va afla camera de ardere. Această viteză trebuie să se situeze între 0,10 și 0,30 m/s, astfel încât să se evite ca operatorul să fie incomodat de produsele de ardere. Se poate folosi o hotă de tiraj cu ventilare naturală și o viteză a aerului adecvată.
3. EȘANTIOANE
- 3.1. Formă și dimensiuni
- 3.1.1. Forma și dimensiunile eșantioanelor sunt indicate în figura 6. Grosimea eșantionului corespunde grosimii produsului ce urmează să fie supus încercării. Ea nu trebuie să depășească 13 mm. Dacă procesul de prelevare de eșantioane permite, eșantionul poate prezenta o secțiune constantă pe toată lungimea sa.

Figura 6

Eșantion

(Dimensiuni în milimetri)

- 3.1.2. Dacă forma și dimensiunile unui produs nu permit prelevarea unui eșantion cu dimensiunile specificate, trebuie păstrate următoarele dimensiuni minime:
- pentru eșantioanele cu o lățime cuprinsă între 3 și 60 mm, lungimea trebuie să fie de 356 mm. În acest caz, materialul este încercat pe lățimea produsului;
 - pentru eșantioanele cu o lățime cuprinsă între 60 și 100 mm, lungimea trebuie să fie de cel puțin 138 mm. În acest caz, distanța posibilă de ardere corespunde lungimii eșantionului, măsurarea începând cu primul punct de măsurare.
- 3.2. Condiționare
- Eșantioanele trebuie condiționate timp de cel puțin 24 de ore, dar nu mai mult de 7 zile, la o temperatură de $23 \text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2 \text{ }^{\circ}\text{C}$, umiditatea relativă fiind de $50 \pm 5 \%$, și trebuie menținute în aceste condiții până în momentul încercării.
4. PROCEDURA
- 4.1. Se plasează eșantioanele cu fața plușată sau flaușată pe o suprafață plană și se perie de două ori în răspăr cu pieptenele (punctul 2.5).
- 4.2. Se plasează eșantioanele în porțeșantion (punctul 2.2), astfel încât fața expusă să fie întoarsă în jos, în direcția flăcării.
- 4.3. Se reglează flacăra de gaz la o înălțime de 38 mm cu ajutorul reperului marcat pe cameră, priza de aer a arzătorului fiind închisă. Flacăra trebuie să ardă cel puțin un minut pentru a se stabiliza, înainte de începerea încercărilor.
- 4.4. Se împinge porțeșantionul în camera de ardere, astfel încât extremitatea eșantionului să fie expusă la flacăra și, după 15 secunde, se oprește alimentarea cu gaz.

- 4.5. Măsurarea timpului de ardere începe în momentul când baza flăcării depășește primul punct de măsurare. Se observă propagarea flăcării pe partea care arde mai repede (partea superioară sau inferioară).
- 4.6. Măsurarea timpului de ardere se încheie atunci când flacăra atinge ultimul punct de măsurare sau când flacăra se stinge înainte de atingerea acestui punct. Dacă flacăra nu se stinge la ultimul punct de măsurare, se măsoară distanța arsă până la punctul de stingere a flăcării. Distanța arsă reprezintă partea descompusă a eșantionului, care este distrusă de ardere la suprafață sau în interior.
- 4.7. În cazul în care eșantionul nu se aprinde sau nu continuă să ardă după oprirea arderii sau dacă flacăra se stinge înainte de a fi atins primul punct de măsurare, astfel încât să nu fie posibilă măsurarea unei durate de ardere, se notează în raportul de încercare că viteza de ardere este de 0 mm/min.
- 4.8. În timpul unei serii de încercări sau la încercări repetate, se verifică, înainte de următoarea încercare, că porțeașantionul și camera de ardere au o temperatură care nu depășește 30 °C.

5. CALCULARE

Viteza de ardere, B ⁽¹⁾, măsurată în milimetri pe minut, este dată de formula:

$$B = 60 s/t$$

unde:

s = distanța arsă, în milimetri;

t = timpul până la distanța arsă „s”, în secunde.

⁽¹⁾ Viteza de ardere (B) pentru fiecare eșantion se calculează doar dacă flacăra atinge ultimul punct de măsurare sau extremitatea eșantionului.

ANEXA 7

ÎNCERCARE PENTRU DETERMINAREA COMPORTĂRII LA TOPIRE A MATERIALELOR

1. PRELEVAREA EȘANTIOANELOR ȘI PROCEDURA

1.1. Sunt supuse încercării patru eșantioane pentru ambele fețe (dacă acestea nu sunt identice).

1.2. Un eșantion este așezat în poziție orizontală și expus unui radiator electric. Sub eșantion se amplasează un recipient, pentru colectarea picăturilor rezultate. În acest recipient se pune vată pentru a verifica dacă există picături care ard.

2. APARATURĂ

Aparatura trebuie să fie compusă din (figura 1):

- (a) un radiator electric;
- (b) un porteșantion cu grilă;
- (c) un recipient (pentru picăturile rezultate);
- (d) un suport (pentru aparatură).

2.1. Sursa de căldură este un radiator electric cu o putere utilă de 500 W. Suprafața radiantă trebuie să conștie într-o placă de cuarț transparentă cu diametrul de 100 ± 5 mm.

Căldura radiată de aparatură, măsurată pe o suprafață paralelă cu suprafața radiatorului la o distanță de 30 mm, trebuie să fie de 3 W/cm^2 .

2.2. Etalonarea

Pentru etalonarea radiatorului, se utilizează un indicator de flux termic (radiometru) de tip Gardon (cu folie), al cărui domeniu de măsurare nu depășește 10 W/cm^2 . Ținta supusă radiației, și eventual unei convecții mai reduse, trebuie să fie plată, circulară, cu un diametru mai mic de 10 mm și acoperită cu vopsea neagră, mată și rezistentă.

Ținta se așază într-un recipient răcit cu apă, a cărui parte frontală trebuie să fie din metal polizat fin, plată, circulară, cu un diametru de aproximativ 25 mm, și să se afle în același plan cu ținta.

Radiațiile nu trebuie să traverseze nicio fereastră înainte de a atinge ținta.

Instrumentul trebuie să fie robust, simplu de reglat și de utilizat, insensibil la curenții de aer și stabil la etalonare. Instrumentul trebuie să aibă o precizie de $\pm 3 \%$ și o repetabilitate de maximum $0,5 \%$.

Etalonarea contorului de flux termic trebuie verificată la fiecare reetalonare a radiatorului, prin comparație cu un instrument considerat etalon și care nu este utilizat în alte scopuri.

Instrumentul etalon trebuie etalonat complet în fiecare an în conformitate cu un etalon național.

2.2.1. Verificarea etalonării

Intensitatea radiației corespunzătoare unui consum de putere care, la etalonarea inițială, a produs o intensitate a radiației de 3 W/cm^2 trebuie să fie frecvent verificată (cel puțin o dată la 50 de ore de funcționare), iar aparatul trebuie reetalonat dacă această verificare indică o abatere mai mare de $0,06 \text{ W/cm}^2$.

2.2.2. Procedura de etalonare

Este esențial ca aparatul să fie situat într-un mediu ferit de orice curent de aer (maximum $0,2 \text{ m/s}$).

Indicatorul de flux termic se plasează în aparat în poziția eșantionului, astfel încât ținta indicatorului de flux termic să fie amplasată în centrul suprafeței radiatorului.

Se branșează alimentarea electrică și se reglează consumul cu regulatorul, astfel încât să se producă o intensitate a radiației de 3 W/cm^2 în centrul suprafeței radiatorului. Reglarea puterii astfel încât să se obțină o intensitate a radiației de 3 W/cm^2 trebuie urmată de o perioadă de cinci minute fără alte reglaje, în scopul obținerii unui regim stabil.

- 2.3. Porțeșantionul este alcătuit dintr-un inel metalic (a se vedea figura 1). Deasupra porțeșantionului se montează o grilă din sârmă de oțel inoxidabil, având următoarele dimensiuni:
 - (a) diametrul interior: 118 mm;
 - (b) dimensiunea găurilor: pătrate cu latura de 2,10 mm;
 - (c) diametrul sârmei de oțel: 0,70 mm.
- 2.4. Recipientul este alcătuit dintr-un tub cilindric, având diametrul interior de 118 mm și adâncimea de 12 mm. Recipientul se umple cu vată.
- 2.5. Un picior vertical trebuie să susțină elementele precizate la punctele 2.1, 2.3 și 2.4.

Radiatorul trebuie amplasat deasupra porțeșantionului, astfel încât suprafața radiantă să fie orizontală, iar radiația să fie dirijată în jos.

Piciorul trebuie să fie echipat cu un levier sau cu o pedală pentru a putea ridica încet suportul radiatorului. El trebuie, de asemenea, să fie prevăzut cu o manetă, pentru a garanta că radiatorul poate fi readus în poziția sa normală.

În poziție normală, axele radiatorului, ale porțeșantionului și ale recipientului trebuie să coincidă.

3. EȘANTIOANE

Eșantioanele supuse încercării trebuie să aibă următoarele dimensiuni: $70 \text{ mm} \times 70 \text{ mm}$. Atunci când forma produsului permite acest lucru, eşantioanele trebuie prelevate din produsele finite în același mod. Dacă grosimea produsului depășește 13 mm, ea trebuie redusă la 13 mm printr-un procedeu mecanic aplicat părții care nu se află în fața compartimentului respectiv (compartimentul interior, compartimentul motorului sau un compartiment de încălzire separat). Dacă acest lucru se dovedește imposibil, încercarea trebuie efectuată, cu acordul serviciului tehnic, pe lățimea inițială a materialului, care este indicată în raportul de încercare.

Materialele compozite (a se vedea punctul 6.1.3 din regulament) trebuie supuse încercării ca și cum ar avea o construcție uniformă.

În cazul materialelor alcătuite din mai multe straturi cu o compoziție diferită care nu sunt materiale compozite, toate straturile de material aflate la mai puțin de 13 mm adâncime de suprafața dinspre compartimentul respectiv (compartimentul interior, compartimentul motorului sau un compartiment de încălzire separat) trebuie încercate individual.

Masa totală a eşantionului supus încercării trebuie să fie de cel puțin 2 g. Dacă masa unui eşantion este mai mică, trebuie să se adauge un număr suficient de eşantioane.

Dacă cele două fețe ale materialului sunt diferite, încercarea trebuie să se efectueze pentru fiecare dintre ele, adică pentru opt eşantioane. Eşantioanele și vata trebuie condiționate timp de cel puțin 24 de ore la o temperatură de $23 \text{ }^\circ\text{C} \pm 2 \text{ }^\circ\text{C}$ și o umiditate relativă de $50 \pm 5 \%$ și trebuie menținute în aceste condiții până în momentul încercării.

4. PROCEDURA

Eșantionul trebuie așezat pe porțeșantion, acesta din urmă fiind instalat astfel încât distanța dintre suprafața radiatorului și fața superioară a eşantionului să fie de 30 mm.

Recipientul, inclusiv vata, trebuie așezat sub grila porțeșantionului, la o distanță de 300 mm.

Radiatorul este întors într-o parte, astfel încât să nu poată radia asupra eşantionului, și pus în funcțiune. Când atinge capacitatea maximă, el trebuie poziționat deasupra eşantionului și se începe cronometrarea.

Dacă materialul se topește sau se deformează, înălțimea radiatorului se modifică astfel încât să se mențină distanța de 30 mm.

Dacă materialul se aprinde, radiatorul trebuie oprit după trei secunde. El este repus în poziția inițială dacă flacăra s-a stins și se repetă aceeași procedură atât cât este necesar în primele cinci minute ale încercării.

După al cincilea minut al încercării:

- (i) dacă eșantionul se stinge (indiferent dacă s-a aprins sau nu în timpul primelor cinci minute ale încercării), se lasă radiatorul în poziție, chiar dacă eșantionul se aprinde din nou;
- (ii) dacă materialul arde, se așteaptă stingerea lui înaintea repunerii radiatorului în poziția inițială.

În ambele cazuri, încercarea trebuie continuată timp de încă cinci minute.

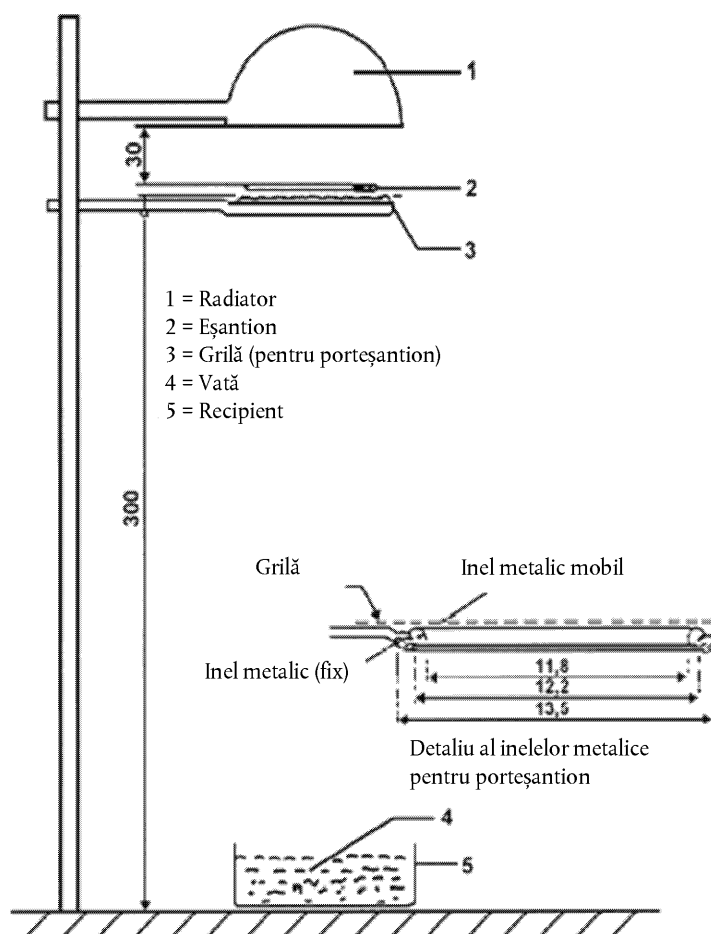
5. REZULTATE

Raportul privind încercarea trebuie să menționeze fenomenele observate, de exemplu:

- (i) căderea de eventuale picături, în curs de ardere sau nu;
- (ii) eventuala aprindere a vatei.

Figura 1

(Dimensiuni în milimetri)

ANEXA 8

ÎNCERCARE PENTRU DETERMINAREA VITEZEI DE ARDERE VERTICALĂ A MATERIALELOR

1. PRELEVAREA EȘANTIOANELOR ȘI PROCEDURA

- 1.1. În cazul materialelor izotrope, se supun încercării trei eșantioane, iar în cazul materialelor anizotrope, se supun încercării șase eșantioane.
- 1.2. Această încercare constă în a expune la flacără eșantioane aflate în poziție verticală și în a determina viteza de propagare a flăcării pe materialul supus încercării.

2. APARATURĂ

Aparatura trebuie să fie compusă din:

- (a) un porteșantion;
 - (b) un arzător;
 - (c) un sistem de aerisire pentru evacuarea gazului și a produselor de ardere;
 - (d) un șablon;
 - (e) fire de reper din bumbac alb mercerizat cu o densitate liniară maximă de 50 tex.
- 2.1. Porteșantionul constă într-un cadru rectangular de 560 mm înălțime, echipat cu două tije paralele, unite în mod rigid și distanțate la 150 mm una față de cealaltă, prevăzute cu știfturi destinate montării eșantionului supus încercării care se află într-un plan situat la cel puțin 20 mm de cadrul respectiv. Știfturile pentru montare nu trebuie să aibă un diametru mai mare 2 mm și trebuie să aibă o lungime de cel puțin 27 mm. Știfturile trebuie amplasate pe tijele paralele, în pozițiile indicate în figura 1. Cadrul trebuie montat pe un suport adecvat pentru a menține tijele în poziție verticală în timpul încercării (în scopul amplasării eșantionului fixat pe știfturi într-un plan depărtat de cadru, pot fi utilizate elemente de distanțare cu diametrul de 2 mm).
 - 2.2. Arzătorul este descris în figura 3.

Gazul de alimentare al arzătorului poate fi gaz propan, fie gaz butan din comerț.

Arzătorul trebuie amplasat în fața eșantionului, dar sub acesta, astfel încât să se situeze într-un plan care traversează axa verticală a eșantionului și perpendicular pe suprafața acestuia (a se vedea figura 2), astfel încât axa longitudinală să fie înclinată la 30° în sus față de axa verticală a marginii interioare a eșantionului. Distanța dintre duza arzătorului și marginea interioară a eșantionului trebuie să fie de 20 mm.
 - 2.3. Dispozitivul de încercare poate fi amplasat într-o hotă de tiraj, cu condiția ca volumul intern al acesteia să fie de cel puțin 20 de ori și de cel mult 110 ori mai mare decât volumul dispozitivului de încercare și ca nicio dimensiune a hotei de tiraj (înălțime, lățime sau lungime) să nu fie de peste 2,5 ori mai mare decât oricare dintre celelalte două dimensiuni. Înainte de efectuarea încercării, se măsoară viteza verticală a aerului prin hota de tiraj la 100 mm în fața și în spatele poziției finale prevăzute pentru aparatul de încercare. Această viteză trebuie să se situeze între 0,10 și 0,30 m/s, astfel încât să se evite ca operatorul să fie incomodat de produsele de ardere. Se poate folosi o hotă de tiraj cu ventilare naturală și o viteză a aerului adecvată.
 - 2.4. Trebuie să se utilizeze un șablon plat și rigid, fabricat dintr-un material adecvat, având o dimensiune egală cu cea a eșantionului. În șablon trebuie să se perforeze găuri cu un diametru de aproximativ 2 mm, astfel încât distanța dintre centrele găurilor să corespundă distanței dintre știfturile cadrelor (a se vedea figura 1). Găurile trebuie să se situeze la distanțe egale de axele verticale ale șablonului.

3. EȘANTIOANE

- 3.1. Dimensiunile eșantioanelor sunt: 560 × 170 mm.

Dacă dimensiunile unui material nu permit prelevarea unui eșantion de dimensiunile date, încercarea trebuie efectuată, cu acordul serviciului tehnic, pe lățimea nominală a materialului, care este indicată în raportul de încercare.

- 3.2. Dacă grosimea eșantionului depășește 13 mm, ea trebuie redusă la 13 mm printr-un procedeu mecanic aplicat părții care nu se află în fața compartimentului respectiv (compartimentul interior, compartimentul motorului sau un compartiment de încălzire separat). Dacă acest lucru se dovedește imposibil, încercarea trebuie efectuată, cu acordul serviciului tehnic, pe grosimea inițială a materialului, care este indicată în raportul de încercare. Materialele compozite (a se vedea punctul 6.1.3) trebuie supuse încercării ca și cum ar avea o construcție uniformă. În cazul materialelor alcătuite din mai multe straturi cu o compoziție diferită care nu sunt materiale compozite, toate straturile de material aflate la mai puțin de 13 mm adâncime față de suprafața dinspre compartimentul respectiv trebuie încercate individual.
- 3.3. Eșantioanele trebuie condiționate timp de cel puțin 24 de ore la o temperatură de $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$ și la o umiditate relativă de $50 \pm 5\%$ și trebuie menținute în aceste condiții până în momentul încercării.

4. PROCEDURA

- 4.1. Încercarea trebuie să se efectueze într-o atmosferă având o temperatură cuprinsă între $10\text{ }^{\circ}\text{C}$ și $30\text{ }^{\circ}\text{C}$ și o umiditate relativă cuprinsă între 15 și 80 %.
- 4.2. Arzătorul trebuie preîncălzit timp de 2 minute. Înălțimea flăcării trebuie să fie de 40 ± 2 mm, măsurată ca distanța dintre vârful suflaiului și extremitatea părții galbene a flăcării atunci când arderea este orientată vertical și flacăra se observă într-o lumină de intensitate redusă.
- 4.3. Eșantionul trebuie așezat pe știfturile cadrului de încercare (după localizarea firelor de reper posterioare), asigurându-se că ele traversează punctele trasate de la șablon și că eșantionul se află la o distanță de cel puțin 20 mm de cadru. Cadrul trebuie fixat pe porțelan astfel încât eșantionul să fie vertical.
- 4.4. Firele de reper trebuie atașate orizontal în fața și în spatele eșantionului, în locurile indicate în figura 1. La fiecare dintre aceste locuri, firul trebuie să facă o buclă, astfel încât cele două segmente să se afle la o distanță de 1 mm și, respectiv, 5 mm față de partea anterioară și partea posterioară a eșantionului.

Fiecare buclă este legată la un dispozitiv adecvat de cronometrare. Firelor li se aplică o tensiune suficient de mare pentru a putea fi menținute în aceleași poziții în raport cu eșantionul.

- 4.5. Flacăra se aplică pe eșantion timp de cinci secunde. Se consideră că aprinderea a avut loc dacă eșantionul continuă să ardă timp de 5 secunde după retragerea flăcării de aprindere. Dacă arderea nu se produce, flacăra se aplică timp de 15 secunde pe alt eșantion condiționat.
- 4.6. Dacă o serie de trei eșantioane depășește rezultatul minim de 50 %, o altă serie de trei eșantioane trebuie supusă încercării pentru direcția sau fața respectivă. Dacă unul sau două eșantioane din orice serie de trei eșantioane nu arde (ard) până la firul de reper superior, o altă serie de trei eșantioane trebuie supusă încercării pentru direcția sau fața respectivă.
- 4.7. Trebuie să se măsoare următoarele durate, în secunde:
 - (a) de la începutul aplicării flăcării de aprindere până la ruperea unuia dintre primele fire de reper (t_1);
 - (b) de la începutul aplicării flăcării de aprindere până la ruperea unuia dintre cele de-al doilea fire de reper (t_2);
 - (c) de la începutul aplicării flăcării de aprindere până la ruperea unuia dintre cele de-al treilea fire de reper (t_3).
- 4.8. Dacă eșantionul nu ia foc sau nu continuă să ardă după ce s-a stins arzătorul sau dacă flacăra se stinge înainte de distrugerea unuia dintre primele fire de reper, astfel încât timpul de ardere nu poate fi măsurat, se consideră că viteza de ardere este de 0 mm/min.
- 4.9. Dacă eșantionul nu se aprinde și flăcările eșantionului care arde ajung la înălțimea celui de-al treilea fir de reper fără distrugerea primului sau a celui de al doilea (de exemplu, datorită caracteristicilor intrinseci ale eșantionului din material subțire), se consideră că viteza de ardere este mai mare de 100 mm/min.

5. REZULTATE

Fenomenele observate trebuie înscrise în raportul de încercare, care trebuie să includă:

- (a) duratele de ardere: t_1 , t_2 și t_3 , exprimate în secunde; și
 (b) distanțele de ardere corespunzătoare: d_1 , d_2 și d_3 , exprimate în mm.

Viteza de ardere V_1 și vitezele V_2 și V_3 , după caz, se calculează (pentru fiecare eșantion, dacă flacăra ajunge cel puțin la primul fir de reper) după cum urmează:

$$V_i = 60 d_i/t_i \text{ (mm/min)}$$

Trebuie luată în considerare viteza de ardere cea mai ridicată dintre V_1 , V_2 și V_3 .

Figura 1

Porteșantionul

(dimensiuni în milimetri)

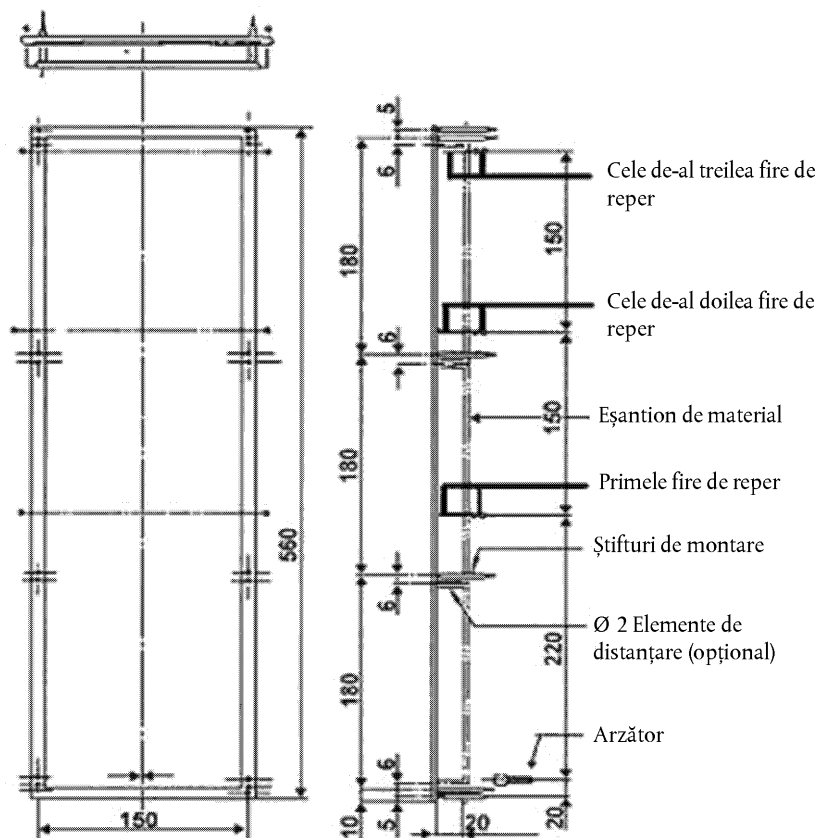

Figura 2
Amplasarea punctului de aprindere a arzătorului
 (dimensiuni în milimetri)

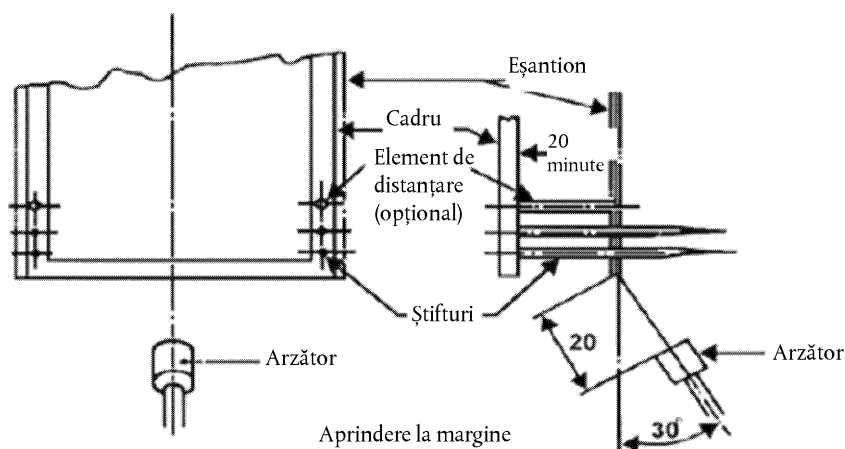
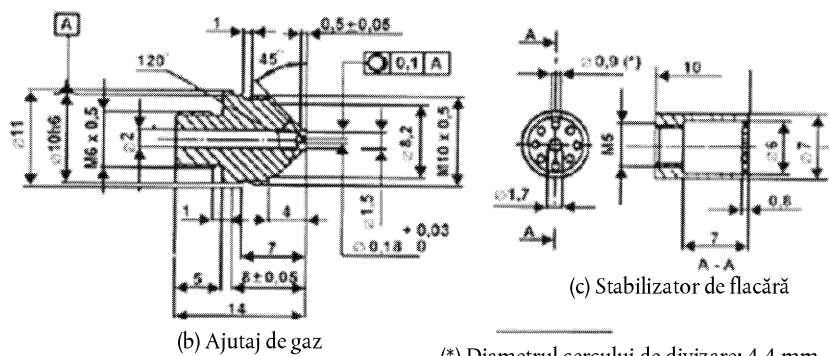
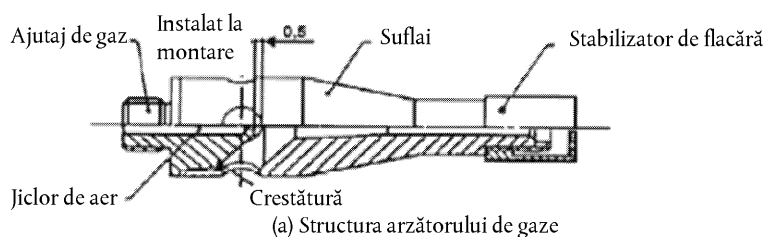
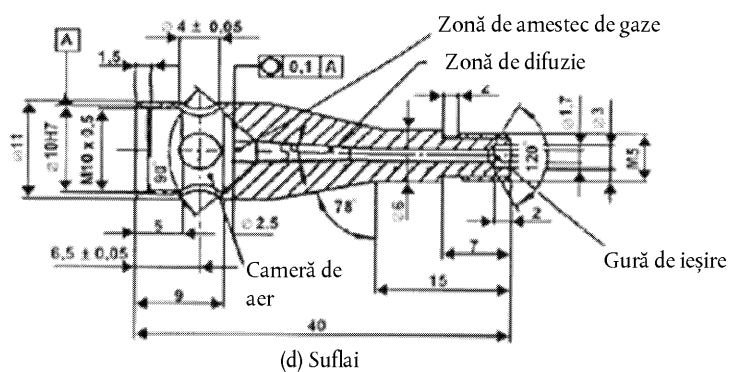

Figura 3
Arzător de gaze
 (Dimensiuni în milimetri)

(* Diametrul cercului de divizare: 4,4 mm)

ANEXA 9

ÎNCERCĂRI PENTRU DETERMINAREA IMPERMEABILITĂȚII LA COMBUSTIBILI SAU LA LUBRIFIANȚI A MATERIALELOR

1. DOMENIUL DE APLICARE

Prezenta anexă enumeră normele de încercare a capacității materialelor izolante utilizate în compartimentele motorului și în compartimentele de încălzire separate.

2. PRELEVAREA EȘANTIOANELOR ȘI PROCEDURA

2.1. Eșantioanele supuse încercării trebuie să aibă următoarele dimensiuni: 140 mm × 140 mm.

2.2. Grosimea eșantionului trebuie să fie de 5 mm. Dacă grosimea eșantionului depășește 5 mm, ea trebuie redusă la 5 mm printr-un procedeu mecanic aplicat părții care nu se află în fața compartimentului motorului sau a compartimentului de încălzire separat.

2.3. Lichidul de încercare trebuie să fie motorina în conformitate cu standardul EN 590:1999 (Combustibili de pe piață) sau, alternativ, motorina în conformitate cu Regulamentul nr. 83 (Anexa 10: Indicarea combustibililor de referință).

2.4. Patru eșantioane trebuie să fie supuse încercărilor.

3. APARATURA (A SE VEDEA FIGURILE 4a ȘI 4b)

Aparatura trebuie să fie compusă din:

A o placă inferioară, cu o duritate de cel puțin 70 Shore D;

B o suprafață absorbantă pe placa inferioară (de exemplu, hârtie);

C un cilindru metalic (diametru interior de 120 mm, diametru exterior de 130 mm, înălțimea de 50 mm), umplut cu lichidul de încercare;

D-D' două șuruburi cu piulițe-fluture;

E eșantionul de încercare;

F placă superioară.

4. PROCEDURA

4.1. Eșantioanele de încercare și aparatura trebuie condiționate timp de cel puțin 24 de ore la o temperatură de $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$ și la o umiditate relativă de $50 \pm 5\%$ și trebuie menținute în aceste condiții până în momentul încercării.

4.2. Eșantionul de încercare trebuie cântărit.

4.3. Eșantionul de încercare, cu fața expusă întoarsă în sus, se plasează pe baza aparatului prin fixarea cilindrului metalic într-o poziție centrată și prin aplicarea unei presiuni suficiente pe șuruburi. Nu trebuie să existe scurgeri ale lichidului de încercare.

4.4. Cilindrul metalic se umple cu lichid de încercare până la o înălțime de 20 mm, iar sistemul se lasă în repaus timp de 24 de ore.

4.5. Se scot lichidul de încercare și eșantionul de încercare din aparat. În cazul în care se observă reziduuri de lichid de încercare pe eșantionul de încercare, ele trebuie eliminate fără a comprima eșantionul respectiv.

4.6. Eșantionul de încercare trebuie cântărit.

Figura 4a

Aparat pentru determinarea impermeabilității la combustibili sau la lubrifianți

(Dimensiuni în milimetri)

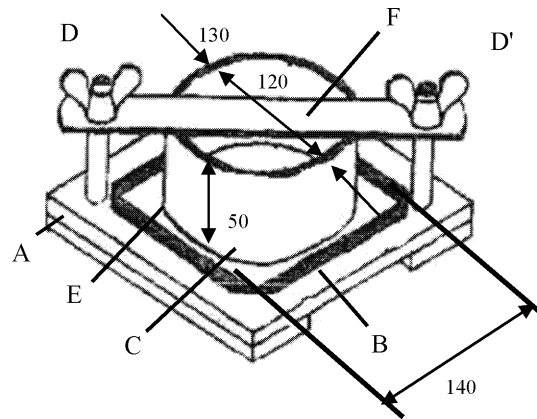
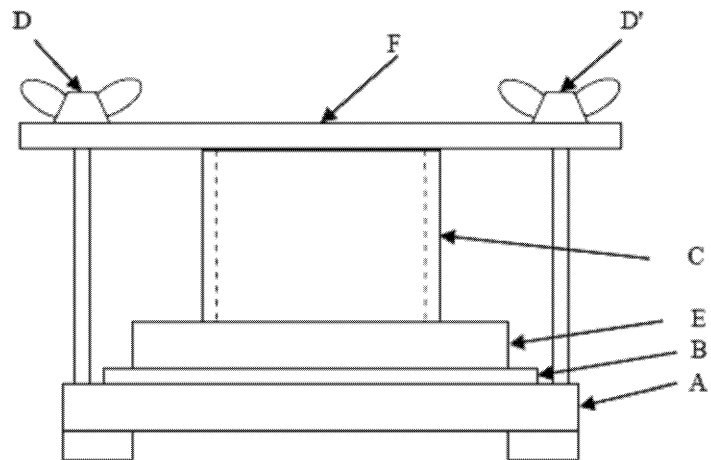

Figura 4b

Aparat pentru determinarea impermeabilității la combustibili sau la lubrifianți

(Vedere laterală)

RECTIFICĂRI

Rectificare la Decizia 2013/743/UE a Consiliului din 3 decembrie 2013 de instituire a programului specific de punere în aplicare a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziilor 2006/971/CE, 2006/972/CE, 2006/973/CE, 2006/974/CE și 2006/975/CE

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 347 din 20 decembrie 2013)

La pagina 1038, în anexa II, la punctul 3. Partea III. Prioritatea „Provocări societale”, ultima teză:

în loc de: „În plus, pentru fiecare provocare în parte, progresul se evaluează în funcție de contribuția la obiectivele specifice care sunt detaliate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 104/2013”,

se va citi: „În plus, pentru fiecare provocare în parte, progresul se evaluează în funcție de contribuția la obiectivele specifice care sunt detaliate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1291/2013.”

Rectificare la Adoptarea definitivă (UE, Euratom) 2015/339 a bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 69 din 13 martie 2015)

La secțiunea III „Comisia”, următoarele linii bugetare:

02 05 11, 04 03 11, 06 02 04, 07 02 05 01, 07 02 05 02, 07 02 06, 09 02 03, 09 02 04, 15 02 12, 18 02 04, 18 02 05, 18 02 06, 32 02 10, 33 02 06, 33 02 07 și 33 03 04

se vor citi ca credite diferențiate.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO